

Scan

**ผลการใช้วิธีสอนแบบชิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม
จังหวัดอุบลราชธานี**

นางอรพิน หอมละเอียด

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2552

**The Effects of Using the CIPPA Teaching Method of Thai Language Learning
Achievement of Prathom Suksa III Students of Wat Sri Ubon Rattanaram
Foundation School in Ubon Ratchathani Province**

Mrs. Oraphin Homlaiaed

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

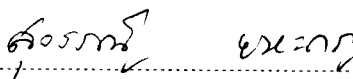
Sukhothai Thammathirat Open University

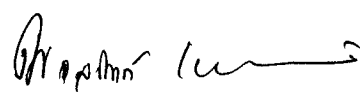
2009

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้วิธีสอนแบบซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานี

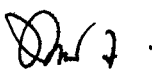
ชื่อและนามสกุล นางอรพิน หอมละเอียด
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณีย์ ยะหะกร

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณีย์ ยะหะกร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. นวลจิตต์ เชาวเกียรติพงษ์)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
วันที่ 23 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2553

ชื่อการศึกษา **ค้นคว้าอิสระ** ผลการใช้วิธีสอนแบบซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานี
ผู้ศึกษา นางอรพิน หอมละเอียค **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณีย์ ยะหะกร **ปีการศึกษา** 2552

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานี ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบซิปปา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบซิปปา (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานี มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ วิธีสอนแบบซิปปา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ประถมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีด้วยความกรุณาจากอาจารย์ทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณิ ยะหะกร ซึ่งเป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาและประธานกรรมการการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ แนวคิด ในการศึกษาค้นคว้าและรองศาสตราจารย์ ดร. นวลจิตต์ เชาวเกียรติพงษ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบ ผู้วิจัยขอกราบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตรกร โพธิ์งาม อาจารย์พูนสิน บุตรภักดี อาจารย์เพิ่มพูน คอกดวง ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล ซึ่งคำแนะนำเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม คณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการศึกษาครั้งนี้ ขอขอบคุณ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนที่ตั้งใจเรียน ตั้งใจทำงานตลอดจนให้ความร่วมมือทุก กิจกรรม และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้ เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบคุณ ดร. กฤษณา วุฒิสินธุ์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยการ สาธารณสุข สิรินคร จังหวัดอุบลราชธานีที่ช่วยแนะนำในการใช้สถิติต่างๆ ตลอดจนทุกท่านที่ ไม่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้ คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณ บิดา มารดา และคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอนและให้ การศึกษาจนประสบความสำเร็จในชีวิต มีความก้าวหน้าทางหน้าที่การงานอื่นๆ ขึ้นไป

อรพิน หอมละเอียค

กรกฎาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล (CIPPA MODEL)	7
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย	21
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาไทย	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	50
สรุปการวิจัย	50
อภิปรายผล	51
ข้อเสนอแนะ	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	60
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	61
ข แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบซิปปา/ กรอบความคิดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบซิปปา / แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน/ วิเคราะห์ ความยากง่าย คำอธิบายจำแนกของแบบทดสอบ	63
ค แบบประเมินความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิ แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิ	138
ง ตารางเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบซิปปา	151
ประวัติผู้ศึกษา	154

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	ขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนตามวิธีสอนแบบชิปปา..... 13
ตารางที่ 2.2	ตัวบ่งชี้การเรียนการสอนของครูและนักเรียน..... 20
ตารางที่ 3.1	รูปแบบการศึกษาค้นคว้า..... 43
ตารางที่ 3.2	การจับเวลาในการทดลอง..... 44
ตารางที่ 4.1	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อน และหลังการใช้วิธีสอนแบบชิปปา..... 48

ฉ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 การจัดการเรียนการสอน ตามหลักชิปปา (CIPPA).....	15

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยใช้ติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันนอกจากนี้ยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันดีงามก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกของคนในชาติและยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้วิชาการต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาไทยที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ว่าการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบันมิได้มุ่งหวังให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้แต่เพียงอย่างเดียว หากมุ่งหวังให้นักเรียนนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง และ สื่อสารกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ด้วยโดยมีสาระหลัก 5 หัวข้อ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม (กรมวิชาการ. 2546 : 21) การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จะต้องสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งกำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดจึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ ใช้การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุดให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุขจัดการเรียนรู้แบบองค์รวม บูรณาการเนื้อหาสาระเข้าด้วยกัน ผู้เรียนต้องรู้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รู้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร สามารถใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการอภิปราย รายงาน มีความสามารถจับบันทึกการเรียนรู้ จัดหมวดหมู่ความรู้และเชื่อมโยงความรู้ใหม่ได้อย่างเป็นระบบ เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวที่อยู่อาศัย ชุมชน สังคม ประเทศ สิ่งแวดล้อมและสังคมโลก เรียนรู้อย่างมีอิสระมีความรับผิดชอบ มีวินัย มีค่านิยมที่พึงประสงค์ สามารถเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นได้ มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และประกอบอาชีพอย่างมีความสุข (กรมวิชาการ. 2546 : 101-103)

โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานีเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียนจำนวนมากแต่มีเนื้อที่โรงเรียนน้อยทำให้ไม่เหมาะการจัดกิจกรรมต่างๆ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม ส่วนใหญ่จึงเป็นการจัดกิจกรรมตามสภาพที่จำกัดเนื่องจากสถานที่คับแคบ ครูขาดความเข้าใจในบทบาทและกระบวนการจัดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ ไม่ให้ผู้เรียนเป็นสำคัญขาดโอกาสที่จะแสดงออก การสอนของครูเน้นการบรรยาย การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มในห้องเรียนจึงทำได้น้อย ส่วนใหญ่ครูจะเป็นผู้บอกความรู้หรือให้ผู้เรียนค้นคว้าจากห้องสมุด การพูดคุยหรือการทำกิจกรรมร่วมกันจึงไม่มีบ่อยนัก อีกทั้งเนื้อหาในวิชาภาษาไทยมีมากครูต้องเร่งสอนให้ทันเวลา ครูเน้นเนื้อหามากเกินไปทำให้ผู้เรียนไม่ได้มีการทำกิจกรรมร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนความรู้ต่อกัน ทำให้การจดจำและสร้างความรู้ลดลง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงต่ำ ดังจะเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านมาได้ร้อยละ 68.38 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80.00 ถ้านำการสอนตามขั้นตอนของวิธีสอนแบบชิปปามาจัดให้ผู้เรียนน่าจะเป็นวิธีการที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้สร้าง องค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ได้เคลื่อนไหวร่างกาย ได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้สถานการณ์อื่นๆที่หลากหลายจนชำนาญ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ผู้วิจัยคิดว่าการที่นำวิธีการที่ดีและเหมาะสมทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบชิปปาเป็นรูปแบบการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อีกรูปแบบหนึ่งที่พัฒนาขึ้นโดย ทิศนา แจมมณี ซึ่งมีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้(ทิศนา แจมมณี . 2545 : 1-17) คือเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อช่วยให้ประสาทการรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัวพร้อมที่จะรับข้อมูล การเรียนรู้ต่างๆที่จะเกิดขึ้น เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเคลื่อนไหวทางสติปัญญา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ท้าทายความคิดของผู้เรียน สามารถกระตุ้นสมองของผู้เรียนเกิดความเคลื่อนไหว ช่วยให้ผู้เรียนมีความจดจ่อในการคิด สนุกที่จะคิด เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว เป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้ที่เกิดความหมายแก่ตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมุ่งเน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือการใช้กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนค้นพบความรู้และสร้างความรู้ด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ต่อตนเอง การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมผสมกัน เป็นกิจกรรม ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน เพื่อน แหล่งความรู้ สื่อการเรียนรู้ และเน้น การมีส่วนร่วมทางสังคม เพื่อฝึกฝนทักษะทางสังคมแก่ผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางร่างกาย เน้นการเคลื่อนไหว การปฏิบัติจริง การใช้

กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน เช่น กระบวนการคิด วิเคราะห์ การใช้วิจารณญาณ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการแสวงหาความรู้ การนำความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆเป็นการเชื่อมโยง ทฤษฎีความรู้สู่การปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียนแต่ละคน จะเห็นว่าการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคต่างๆได้อย่างหลากหลาย โดยเน้นการทบทวนความรู้เดิม การสร้างความรู้ใหม่ การทำความเข้าใจ การแลกเปลี่ยนความรู้ ในกลุ่ม การสรุปความคิดรวบยอด การแสดงผลการเรียนรู้ และการประยุกต์ใช้ความรู้ให้ ผสมผสานกันไปตามสภาพของผู้เรียน และเป้าหมายของการเรียนรู้ เป็นการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้แบบองค์รวมทำให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่สมบูรณ์และมีความสุข (เอกรินทร์ สีมหาศาล. 2545 : 36-37) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นวลจิตต์ เชาวศิริพิงส์ (2542 : 16) ได้กล่าวว่า การสอน แบบชิปปาประกอบด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ ได้มีปฏิสัมพันธ์และเรียนรู้ จากผู้อื่น มีการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ และได้นำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

ผู้วิจัยได้ศึกษาเหตุผลและหลักการดังกล่าวแล้ว ในฐานะที่เป็นครูผู้สอนจึงมีความ สนใจที่จะนำวิธีสอนแบบชิปปามาจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นวิธีสอนที่เหมาะสม ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมาประยุกต์ใช้ ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเลือก เนื้อหาเรื่อง ชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนมีปัญหาในการใช้คำและ ประโยค ผู้เรียนจะได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้จริงและจะได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุง และแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังสอน ด้วยวิธีสอนแบบชิปปา

3. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบซิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

4.1 ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

จำนวน 7 ห้องเรียน นักเรียน 230 คน จัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

4.2 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

4.3 ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

4.3.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีสอนแบบซิปปา

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.3.3 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง คือ สารการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยเรื่อง ชนิดของคำ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อย่อยดังนี้

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 เรื่อง คำนาม
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4 เรื่อง คำสรรพนาม
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6 เรื่อง คำกริยา
- 4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8 เรื่อง คำวิเศษณ์
- 5) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9-10 เรื่อง คำสันธาน
- 6) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11-12 เรื่อง คำบุพบท
- 7) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13-14 เรื่อง คำอุทาน

4.3.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง สัปดาห์สุดท้าย 2 ชั่วโมง จำนวน 14 แผนการเรียนรู้ รวมเวลาในการทดลอง 14 ชั่วโมง ไม่นับรวมการทดสอบก่อนและหลังเรียน

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 **วิธีสอนแบบชิปปา** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ทางด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านสังคม ด้านอารมณ์ โดย ทิศนา ขัมมณี ได้พัฒนาเป็นรูปแบบการสอนแบบชิปปา ประกอบด้วย 7 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งผู้สอนต้องใช้วิธีการหลากหลาย

ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นนี้เป็นการแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ของผู้เรียน จากแหล่งข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ครูอาจจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่างๆเพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาก็คได้

ขั้นที่ 3 ขั้นการศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องสร้างความหมายของข้อมูล ประสบการณ์ใหม่โดยใช้กระบวนการต่างๆ ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือ ในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตน รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้นซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่น และได้รับประโยชน์ จากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อมๆกัน

ขั้นที่ 5 ขั้นการสรุปและการจัดระเบียบความรู้ ขั้นนี้เป็นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ จัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนได้ง่าย

ขั้นที่ 6 ขั้นแสดงผลงาน ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้แสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนเองให้ผู้อื่นได้รับรู้เป็นการช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจของตนและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ และแสดงผลงานที่ได้ปฏิบัติด้วย

ขั้นที่ 7 ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้นๆ

5.2 **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย** หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ให้มีความรู้และทางด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนหลักการใช้ภาษาวรรณคดีและวรรณกรรมวัดได้จากการทำแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ มี 3 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำ ในวิชาภาษาไทยสูงขึ้น

6.2 ได้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบซิปปา อย่างมีประสิทธิภาพ

6.3 เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนซิปปาในเนื้อหาอื่นๆต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผลการใช้วิธีสอนแบบซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานีครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA MODEL)
 - 1.1 ความเป็นมาและความหมาย
 - 1.2 แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 1.3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบซิปปา
 - 1.4 บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอน
 - 1.5 บทบาทของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
 - 2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
 - 2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.1 ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี
 - 3.2 ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA MODEL)

1.1 ความเป็นมาและความหมาย

ความเป็นมาของวิธีสอนแบบซิปปา ทิศนา แจมมณี (2542 : 2-11) กล่าวว่า การที่จะจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ได้ผลดีสูงสุดนั้น ต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้อง

ว่า สำคัญ คือ การให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจและมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ การให้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรม หากผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพตามมา

การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาเป็นรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจและมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ทิสนา แคมมณี. 2542 ก : 10-11) ซึ่งสอดคล้องกับ (วีระเดช เชื้อนาม. 2545 : 9-10) ผู้เรียนทุกระดับของประเทศไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออุดมศึกษามีการปฏิบัติหรือพฤติกรรม การนำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ใน ชีวิตจริงค่อนข้างน้อย ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอน ผู้เรียนขาดการฝึกฝนการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ การอ่าน โอนการเรียนรู้จึงไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นน้อย แนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นแหล่งที่มาของ “CIPPA” ดังนี้

C มาจากคำว่า Construct หมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิดของ Constructivism กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง การที่ผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างความรู้ด้วยตนเองนี้ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา

I มาจากคำว่า Interaction หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลและแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

P มาจากคำว่า Physical Participation หมายถึง การให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกายโดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกาย

P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการพัฒนาตนเอง เป็นต้น การเรียนรู้กระบวนการเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกับการเรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ การเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางด้านสติปัญญาอีกทางหนึ่ง

A มาจากคำว่า Application หมายถึง การนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นเรื่อยๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีแต่เพียงการสอนเนื้อหาสาระให้ผู้เรียนเข้าใจ โดยขาดกิจกรรมการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ จะทำให้ผู้เรียนขาดการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในด้านหนึ่งหรือหลายๆด้าน แล้วแต่ลักษณะของสาระและกิจกรรมที่จัด
ขึ้น

อรรถัย มูลคำ และคณะ (2545 : 205) ได้อธิบายถึงหลักการสอนแบบชิปปา ไว้ดังนี้
การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปา เป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เสนอ
แนวคิดนี้ คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีจุดเน้นอยู่ที่การจัดกิจกรรมการ
เรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม หมายถึง กิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้
ผู้เรียนทำเพื่อไปสู่การเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้ง
ทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม จนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมี
โอกาสเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อให้ประสาทการรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัว พร้อมทั้งจะรับข้อมูลและการ
เรียนรู้ต่างๆที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น ในกิจกรรมการเรียนรู้จึงควรให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวในลักษณะใด
ลักษณะหนึ่งเป็นระยะ ตามความเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ช่วยให้
ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางอารมณ์ เป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้เรียน เกิดความหมายกับ
ผู้เรียน ดังนั้น จึงเป็นกิจกรรมที่มักเกี่ยวข้องกับชีวิตและประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่

กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์
กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึด
ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) หรือรูปแบบการประสาน 5 แนวคิด (ทศนา
แจ่มมณี.2545 : 280-282)สอดคล้องกับวีระเดช เชื้อนาม (2545 : 10) คือ การสรรค์สร้างความรู้
(Constructivism)กระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative
Learning)ความพร้อมในการเรียน (Learning Readiness)การเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning)
การถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

1.2 แนวคิด หลักการ และทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง

ทศนา แจ่มมณี (2545 : 280-282) ได้พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้ใช้
แนวคิดทางการศึกษาต่างๆในการสอนมาเป็นเวลาประมาณ 30 ปี และพบว่าแนวคิดจำนวนหนึ่ง
สามารถใช้ได้ผลดีตลอดมา ผู้เขียนจึงได้นำแนวคิดเหล่านั้นมาประสานกัน ทำให้เกิดเป็นแบบแผน
ดังกล่าว ได้แก่ (1) แนวคิดการสร้างความรู้ (2) แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้
แบบร่วมมือ (3) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้
กระบวนการและ (5) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้

ทิสนา แคมมณี ได้ใช้แนวคิดเหล่านี้ในการจัดการเรียนการสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construction of Knowledge) ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะต้องเรียนด้วยตนเองและฟังตนเองแล้ว ยังต้องมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive) กับเพื่อน บุคคลอื่นๆ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย รวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการ (Process Skills) ต่างๆ จำนวนมากเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ นอกจากนั้นการเรียนรู้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องได้ดี หากผู้เรียนอยู่ในสภาพที่มีความพร้อมในการรับรู้ และเรียนรู้ มีประสาทการรับรู้ที่ตื่นตัวไม่เฉื่อยชา ซึ่งสิ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนอยู่ในสภาพดังกล่าวได้ก็คือ การให้มีการเคลื่อนไหวทางกาย (Physical Participation) อย่างเหมาะสม กิจกรรมที่มีลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจะมีความลึกซึ้งและอยู่คงทนมากขึ้น หากผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ด้วยแนวคิดดังกล่าว จึงเกิดแบบแผน “CIPPA” ขึ้น ซึ่งผู้สอนสามารถนำแนวคิดทั้ง 5 ดังกล่าวไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้มีคุณภาพได้ รูปแบบวิธีการสอนนี้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง โดยการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ จำนวนมาก อาทิ กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระบวนการแสวงหาความรู้ เป็นต้น

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน จะต้องมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จะต้องอาศัยหลักการเรียนรู้ต่างๆ เข้ามาช่วยทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพและความถนัดของแต่ละบุคคลซึ่งได้นำทฤษฎีที่มีหลักการและแนวความคิดที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่ง ทิสนา แคมมณี (2545 : 14-25) สามารถนำมาสนับสนุนด้านการศึกษาพัฒนาผู้เรียน พอสรุปได้ดังนี้

1.2.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์ (Bruner) ที่เชื่อว่ามนุษย์เลือกที่จะรับสิ่งที่ตนเองสนใจและกระบวนการเรียนรู้เกิดจากกระบวนการค้นพบด้วยตนเอง (Discovery Learning) เขากล่าวว่ามนุษย์มีขั้นตอนการเรียนรู้จากภาพแทนของจริง (Enactive Stage) และขั้นการเรียนรู้จากของจริง (Iconic Stage) และขั้นการเรียนรู้สัญลักษณ์และนามธรรม (Symbol Stage) เขาเชื่อว่าการเรียนรู้ที่ได้ผลดีที่สุด คือการให้ผู้เรียนค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Discovery Learning) การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้จากการที่คนเราสามารถสร้างความคิดรวบยอด และเกิดการคิดแบบหยั่งรู้ (Intuition) ขึ้น โดยแรงจูงใจภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้

1.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของมาสโลว์ (Maslow) มาสโลว์กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติเป็นลำดับขั้นตอนได้แก่ ขั้นความต้องการทางร่างกาย (Physical Need) ขั้นความต้องการความมั่นคง ปลอดภัย (Safety Need) ขั้นความต้องการการยอมรับและการยกย่องจากสังคม (Belonging Need) และขั้นความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ (Self Need) และความต้องการที่จะรู้จักตนเองพัฒนาตนไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Self Actualization) หากให้อิสระภาพกับผู้เรียน จะเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้คิดเอง ทำเองได้

1.2.3 ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) ทฤษฎีการสร้างความรู้ มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางเชอว์นปีญญาของเพียเจต์ (Piaget) และวิกีอทสกี (Vygotsky) ซึ่งอธิบายว่าโครงสร้างทางสติปัญญา (Schema) ของบุคคลมีการพัฒนาผ่านทางกระบวนการดูดซึมหรือซึมซับ (Assimilation) และกระบวนการปรับโครงสร้างทางสติปัญญา (Accommodation) เพื่อให้บุคคลอยู่ในสภาวะสมดุล (Equilibrium) ซึ่งเพียเจต์เชื่อว่า คนทุกคนจะมีพัฒนาการไปตามลำดับขั้นตอนจากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมและสังคม ส่วนวิกีอทสกีให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมกับสังคมและภาษามากขึ้น นักทฤษฎีกลุ่มสร้างความรู้มีความเห็นว่า แม้โลกนี้จะมีจริง แต่ความหมายของสิ่งต่างๆ มิได้อยู่ในตัวของมันเอง สิ่งต่างๆ มีความหมายขึ้นมาจากการคิดของคนที่รับรู้สิ่งนั้นๆ ดังนั้น สิ่งต่างๆ ในโลกจึงไม่มีความหมายที่ถูกต้องหรือเป็นจริงที่สุด ขึ้นอยู่กับการให้ความหมายของคนในโลก ดังนั้นทฤษฎีนี้จึงให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีการของบุคคลในการแปลความหมายและสร้างความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์ต่างๆ และถือว่าสมองเป็นเครื่องมือ สำคัญที่บุคคลใช้ในการแปลความหมายของปรากฏการณ์ต่างๆ ในโลกนี้ ซึ่งการแปลความหมายของแต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับการรับรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความสนใจและภูมิหลังของแต่ละบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการสร้างความหมายของข้อมูลความรู้และประสบการณ์ต่างๆ จึงเป็นเรื่องเฉพาะคนที่บุคคลจะต้องใช้กระบวนการทางสติปัญญาในการจัดกระทำ (Action On) มิใช่เป็นเพียงการรับ (Taking In) ข้อมูลเท่านั้น

1.2.4 ทฤษฎีการสร้างความรู้ โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionist) ทฤษฎีนี้ใช้แนวคิดพื้นฐานเดียวกับทฤษฎีการสร้างความรู้ แต่เพเพิร์ต (Papert) มีความคิดต่อเนื่องว่า หากผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างความรู้ และนำความคิดของตนเองไปสร้างสรรค์ชิ้นงานขึ้น โดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมจะช่วยให้ความคิดนั้น เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เมื่อผู้เรียนสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมาในโลกก็หมายถึงการสร้างความรู้ขึ้นในตนเอง ความรู้ที่สร้างขึ้นจะมีความหมายอยู่คงทน และไม่ลืมง่าย นอกจากนั้นผู้เรียนสามารถจะถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจความคิด

ของตนได้ และความรู้ที่สร้างขึ้นจะเป็นฐานที่มั่นคง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้อย่างไม่สิ้นสุด

1.2.5 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Cooperative Learning) สลาบิน (Slavin) เดวิด จอห์นสัน (David Johnson) กล่าวว่าในกระบวนการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่มักถูกละเลยหรือมองข้ามไป โดยปกติปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมีอยู่ 3 ลักษณะคือ เป็นลักษณะการแข่งขันกัน ลักษณะต่างคนต่างเรียนและลักษณะร่วมมือกัน ซึ่งเน้นความสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งมีลักษณะสำคัญ 5 ประการดังนี้

- 1) มีการพึ่งพาอาศัยกัน (positive Interdependence)
- 2) มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-Face-Probative interaction)
- 3) สมาชิกแต่ละคนมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่สามารถ

ตรวจสอบได้ (Individual Accountability)

- 4) มีการใช้ทักษะการสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่ม

(Interpersonal and Small-Group Skills)

- 5) มีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing)

สรุปได้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น ต้องนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้ได้คุณภาพต้องมีการนำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาผสมผสานให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน สามารถประยุกต์ใช้อย่างมีคุณภาพ หากผู้เรียนได้ร่วมมือกันในลักษณะดังกล่าว จะเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เนื่องจากการร่วมมือกันช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ รู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ และรู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีความสัมพันธ์ต่อกันและกันดีขึ้นและมีสุขภาพจิตดีขึ้นด้วย

หลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบชิปปา ชิปปาเป็นรูปแบบที่ ถูกนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน โดย CIPPA พัฒนารุ่นมาจากแนวคิดหลัก 5 แนวคิด ที่ใช้ พื้นฐานทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ (Human Development) และทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ในการเรียนการสอนคือ แนวคิดการสร้างสร้งองค์ความรู้ (Constructivism) แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) และแนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) ซึ่งการเรียนการสอนแบบชิปปานี้ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน สามารถอธิบาย ชี้แจงตอบคำถามได้ดี นอกจากนั้นยังได้พัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ การ

คิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นกลุ่ม การสื่อสาร รวมทั้งเกิดความรู้ องค์ประกอบทั้ง 5 ประการนี้ เกิดจากการประสาน 5 แนวคิดหลัก ได้แก่ (วิลลาร์ด สุนทรไพโรจน์. 2545 : 204-205) การสรรค์ สร้างความรู้ (Constructivism) กระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning) ความพร้อมในการเรียน (Learning Readiness) การเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) การถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

หลักการจัดการเรียนการสอนแบบซิปปา สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งทางกาย สติปัญญา และสังคม ส่วนการมีส่วนร่วมทางด้านอารมณ์นั้น มีการเกิดควบคู่ไปกับทุกด้านอยู่แล้ว ถ้าผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบดังกล่าวการจัดการเรียนการสอนก็จะมีลักษณะผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ปรากฏดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนตามวิธีสอนแบบซิปปา

ขั้นนำ	สร้าง กระตุ้นความสนใจ หรือเตรียมความพร้อมในการเรียน
ขั้นกิจกรรม	จัดกิจกรรมตามหลักการ เพื่อให้ผู้เรียนได้ สร้างความรู้ด้วยตนเอง Construct มีปฏิสัมพันธ์ ช่วยกันเรียนรู้ Interection มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ Participation เรียนรู้กระบวนการ Process/Product นำความรู้ไปใช้ Application
ขั้นวิเคราะห์	อภิปรายผลจากกิจกรรม วิเคราะห์ อภิปรายผลงานและข้อความรู้ที่สรุปได้จากกิจกรรม (Product) วิเคราะห์ อภิปรายกระบวนการเรียนรู้ (Process)
ขั้นสรุป/ประเมิน	สรุป ประเมินผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

บทบาทของผู้สอนจำเป็นต้องเปลี่ยนไป ผู้เรียนจะเริ่มเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามสภาพการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้ จะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับ การปรับตัวของผู้เรียน และแรงเสริมที่ได้จากผู้สอน

1. การสร้างความรู้ (Constructing of Knowledge) หมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิดของการสร้างสรรค์ความรู้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง

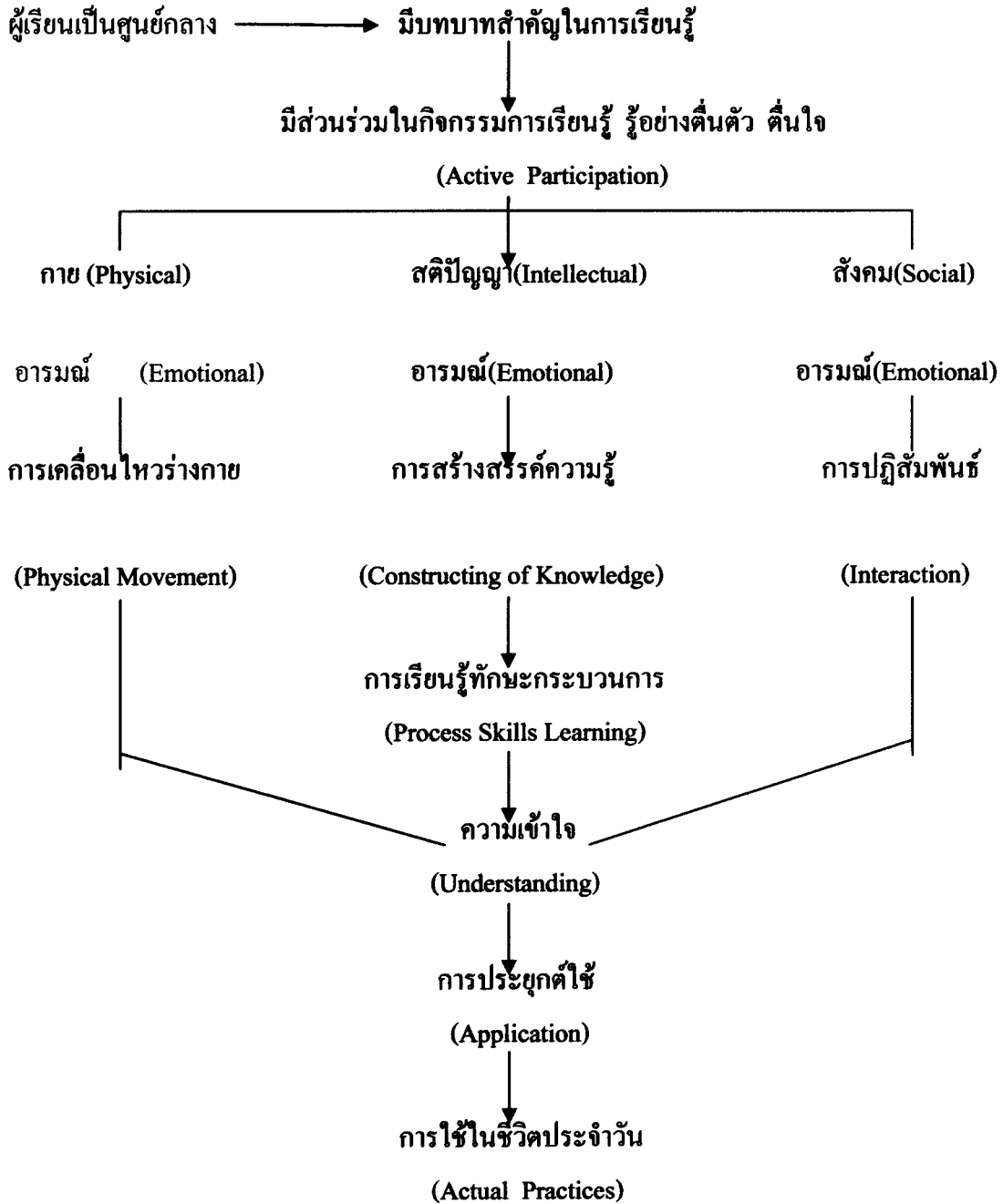
2. การปฏิสัมพันธ์ (Interactive) หมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลและแหล่งความรู้ ที่หลากหลาย ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

3. การมีส่วนร่วมทางกาย (Psychical Participation) หมายถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทางกาย คือ ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมโดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆอย่างเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน

4. การเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการพัฒนาตนเอง เป็นต้น การเรียนรู้ทางก้านกระบวนการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญาอีกทางหนึ่ง

5. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (Application) หมายถึง การนำความรู้ไปใช้ในหลายลักษณะ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่อยๆเป็นการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ

การจัดการเรียนการสอน ตามหลักชิปปา (CIPPA)
หรือแบบประสาน 5 แนวคิดหลัก
พัฒนาโดย ทิศนา แจมมณี

ภาพที่ 2.1 การจัดการเรียนการสอน ตามหลักชิปปา (CIPPA)

ที่มา : ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา, 2544 หน้า 18

1.3 กระบวนการเรียนการสอนของวิธีสอนแบบซิปปา

ซิปปา (CIPPA) เป็นหลักการซึ่งสามารถนำไปใช้ในหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆให้แก่ผู้เรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลัก “CIPPA” นี้สามารถใช้ในวิธีการ และกระบวนการที่หลากหลาย ซึ่งอาจจัดเป็นแบบแผนได้หลายรูปแบบ รูปแบบหนึ่งที่ทิสนา แคมมณี (2545 : 82) ได้นำเสนอไว้และได้มีการนำไปทดลองแล้วได้ผลดี ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม

ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้ของผู้เรียนในเรื่องที่เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้

ขั้นนี้เป็นการแสวงหาข้อมูล ความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนยังไม่มีจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่างๆ ซึ่งครูอาจเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาก็คได้

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนเผชิญปัญหา และทำความเข้าใจกับข้อมูล ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูล ประสบการณ์ใหม่ๆ โดยใช้กระบวนการต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิด และกระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปผลความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ซึ่งอาจจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงความรู้เดิม

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือ ในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่นและได้รับประโยชน์จากความรู้ ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อมๆกัน

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนรู้ให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อช่วยให้จดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและ /หรือการแสดงผลงาน

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้แสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนคอยย้ำ หรือตรวจสอบเพื่อช่วยให้จดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

ขั้นนี้เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ ความเข้าใจของตนเองไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ หลังจากการประยุกต์ใช้ความรู้ อาจมีการนำเสนอผลงานจากการประยุกต์อีกครั้งก็ได้ หรืออาจไม่มีการนำเสนอผลงานในขั้นที่ 6 แต่นำมารวมแสดงในตอนท้ายหลังขั้นการประยุกต์ใช้ก็ได้เช่นกัน

ขั้นตอนตั้งแต่ 1-6 เป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ (construction of knowledge) ซึ่งครูสามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน (Interaction) และฝึกฝนทักษะกระบวนการต่างๆ (Process Learning) อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากขั้นตอนแต่ละขั้นตอนช่วยให้ผู้เรียน ได้ทำกิจกรรมหลากหลายที่มีลักษณะให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวทางกาย ทางสติปัญญา ทางอารมณ์และทางสังคม อย่างเหมาะสม อันช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัว (Active) สามารถรับรู้และเรียนรู้ได้อย่างดี จึงกล่าวได้ว่าขั้นตอนทั้ง 6 มีคุณสมบัติตามหลักการ CIPP ส่วนขั้นที่ 7 เป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ (Application) จึงทำให้รูปแบบนี้มีคุณสมบัติครบตามหลัก “CIPPA” ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ ผู้เรียนที่จะเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน สามารถอธิบาย ชี้แจง ตอบคำถามได้ดี นอกจากนั้นยังได้พัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นกลุ่ม การสื่อสาร รวมทั้งเกิดความใฝ่รู้ด้วย (ทิตนา แชนมณี. 2545 : 280-282)

สรุปว่าวิธีสอนแบบซิปปาที่นำมาจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน 7 ขั้น สามารถทำให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวทางร่างกายอย่างเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะและความสนใจของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่ทำทลายความคิดสติปัญญา สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวอย่างกว้างขวาง เกิดการเรียนรู้ส่งผลต่ออารมณ์และความรู้สึกของผู้เรียนโดยตรง ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายกับผู้เรียนยิ่งขึ้น และถ้ามีสื่อการเรียนรู้หรือวิธีการที่เหมาะสมยิ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่จดจำได้นานสามารถพัฒนาได้ด้วยตนเองตามศักยภาพและความถนัดของแต่ละบุคคล ที่นำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตนให้สูงขึ้น

1.4 บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอน

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2545 : 205 – 206) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูและบทบาทของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาไว้ดังนี้ โดยที่การจัดการเรียนรู้จะแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ

1.4.1 ขั้นเตรียมการ ประกอบด้วย ครูจะต้องมีการเตรียมตนเอง เตรียมแหล่งข้อมูล ครูจะต้องเป็นผู้เตรียมแหล่งข้อมูลให้กับผู้เรียน การจัดทำแผนการเรียนรู้ ครูจะต้องเป็นผู้จัดทำ โดยจะต้องมีการเตรียมกิจกรรม เตรียมสื่อ ตามลำดับขั้นดังนี้

- 1) ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านมา ศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ และวิเคราะห์เรื่องที่จะสอน
- 2) ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์ปลายทาง จุดประสงค์นำทาง และเนื้อหาให้สอดคล้องกับหลักการ จุดหมายจุดประสงค์ ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) เลือกเนื้อหา ออกแบบกิจกรรมตามวิธีสอนแบบชิปปา และกำหนดวิธีประเมินผลการเรียนรู้
- 4) จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน เอกสาร หนังสือ วัสดุอุปกรณ์ หรือแหล่งข้อมูลต่างๆที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน เครื่องมือการวัดและประเมินผล จัดห้องเรียนได้เหมาะสม

1.4.2 ขั้นดำเนินการ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่ใช้วิธีสอนแบบชิปปา 7 ขั้นตอน โดยเน้นให้ผู้เรียน สร้างและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง (C : Construct) มีปฏิสัมพันธ์ กับแหล่งความรู้หลากหลาย (I : Interaction) มีกิจกรรมเคลื่อนไหวทางกายอย่างเหมาะสมกับวัยและความสนใจ (P : Physical Participation) ได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ (P : Process Learning) นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (A : Application) ดังนี้

- 1) สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี และกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจร่วมกิจกรรม
- 2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่เตรียมไว้
- 3) ดูแลให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่างๆแนะนำหรือแก้ปัญหาตามความจำเป็น
- 4) สังเกตและบันทึกพฤติกรรมและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 5) ให้ความคิดเห็น เพิ่มเติมข้อมูล และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน

1.4.3 ขั้นประเมินผล เน้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงและตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้โดย ใช้วิธีการที่หลากหลายเน้นการปฏิบัติและจากเพิ่มสะสมผลงาน

1.5 บทบาทของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน

1.5.1 ทบทวนความรู้เดิม และมีส่วนร่วมในการแสวงหาความรู้ ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือประสบการณ์ต่างๆ จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย

1.5.2 ศึกษาหรือลงมือทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจ ใช้ความคิดในการกลั่นกรอง แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล และสร้างความหมายให้แก่ตนเอง

1.5.3 สรุปและจัดระบบระเบียบความรู้ที่ได้สรรค์สร้างขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดความคงทน และสร้างความมั่นใจกับผู้เรียน และยังช่วยก่อให้เกิดการเรียนรู้อื่นๆ เพิ่มเติมอีกด้วย

1.5.4 ใช้ความคิดอย่างเต็มที่ ปฏิสัมพันธ์ ได้ตอบ คัดค้าน สนับสนุน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้สึกของตนกับผู้อื่น

1.5.5 แสดงความสามารถของตน และยอมรับความสามารถของผู้อื่น

1.5.6 ตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่างๆ

1.5.7 เรียนรู้จากกลุ่ม และช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้

ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541; 3-4) ซึ่งบูรณาการมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ 5 ทฤษฎี ประกอบด้วย ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้อย่างมีความสุข การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด การเรียนรู้เพื่อพัฒนาและลักษณะนิสัยและการฝึกฝน ภาย วาจา ใจ โดยแยกตามพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ก่อน – ระหว่าง – หลังการเรียนการสอน ไว้ในตารางที่ 2.2 ดังนี้

ตารางที่ 2.2 ตัวบ่งชี้การเรียนรู้ของการสอนของครูและนักเรียน

ตัวบ่งชี้การเรียนรู้ของนักเรียน	ตัวบ่งชี้การสอนของครู
1. นักเรียนมีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. ครูเตรียมการสอนทั้งเนื้อหาและวิธีการ
2. นักเรียนฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง	2. ครูจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้าหัวใจและเสริมแรงให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
3. นักเรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม	3. ครูเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคล และแสดงความเมตตาต่อนักเรียนอย่างทั่วถึง
4. นักเรียนฝึกคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์ จินตนาการ ตลอดจนได้แสดงออกอย่างชัดเจนและมีเหตุผล	4. ครูจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์
5. นักเรียนได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบ แก้ปัญหาทั้งด้วยตนเองและร่วมด้วยช่วยกัน	5. ครูส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิด ฝึกทำ และฝึกปรับปรุงตนเอง
6. นักเรียนได้ฝึกค้น รวบรวมข้อมูลและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง	6. ครูส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่มพร้อมทั้งสังเกตส่วนดีและปรับปรุงส่วนด้อยของนักเรียน
7. นักเรียนเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข	7. ครูใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหา และการค้นพบความรู้
8. นักเรียนฝึกตนเองให้มีวินัยและรับผิดชอบในการทำงาน	8. ครูใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง
9. นักเรียนฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเอง และยอมรับผู้อื่น ตลอดจนสนใจใฝ่หาความรู้อย่างต่อเนื่อง	9. ครูฝึกฝนกิจกรรมรายสัปดาห์และวินัยตามวิถีวัฒนธรรมไทย
	10. ครูสังเกตและประเมินพัฒนาการของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

ที่มา : ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

(2541: 3-4)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งถึงผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา ซึ่งนอกจากจะเป็นเรื่องการพิจารณาความรู้ ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนแล้ว ยังแสดงถึงคุณค่าของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้ความสามารถของครูผู้สอนและผู้บริหารอีกด้วย (Edward 1990 : 52)

2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักวัดผลการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้
 ขวาล แพร์ตกุล (2516 : 15-17) สุธรรม์ จันทร์หอม (2519 : 89) ไพศาล หวังพานิชย์ (2526 : 89) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยสรุปได้ว่า ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกิดจากความรู้ ทักษะและความสามารถในด้านต่างๆ ของนักเรียนจนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ ที่น่าสนใจและสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ความหมายของอายส์เนค และไมลิ (Eysneck and Meili 1986 : 16) ที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (achivement) ก็คือ คำนีซึ่งประสิทธิภาพและคุณภาพของการจัดการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน หรือระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็ได้ สอดคล้องกับความหมายที่ ไพศาล หวังพานิชย์ (2536 : 139) ให้ไว้ว่า คือ คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นผลของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการอบรมหรือการสั่งสอน จากความหมายที่กล่าวมาแล้วเราอาจจะประมวลความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า คือ ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และทัศนคติอันเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งอาจวัดได้จากการทดสอบระหว่างหรือหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยการทดสอบหรือวิธีการอื่น ๆ นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะบอกคุณภาพของผู้เรียนแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของหลักสูตร คุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนความรู้ความสามารถของครูผู้สอนและผู้บริหารอีกด้วย

รูปแบบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความรู้ความเข้าใจ วัดโดยใช้แบบทดสอบ

2. เจตคติ วัดโดยใช้แบบสอบถาม

การพัฒนาแบบทดสอบ มีขั้นตอน คือ

1. สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร

2. เขียนคำถาม

3. ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

4. หาค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก

5. หาค่าความเชื่อมั่น

การหาค่าคุณภาพของข้อสอบ

1. การหาค่าความยากง่าย

2. การหาค่าอำนาจจำแนก

3. การหาค่าความเชื่อมั่น

2.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การที่ผู้เรียนจะเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหรือปัจจัยหลายประการด้วยกัน ดังที่มิ้นนักวิชาการได้ให้ความเห็นไว้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ในปี ค.ศ.1969 ฮาวิกเฮิร์ส และนูกาเทน (Harvighurst and Neugarten 1969 : 157) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนว่า ประกอบด้วย ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ชีวิตและการอบรมในครอบครัว ประสิทธิภาพของโรงเรียน และความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองและการมุ่งหวังในอนาคต ต่อมา บลูม (Bloom 1976 ซ 160) เสนอว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้แก่ตัวแปรสำคัญ คือ คุณสมบัติด้านความรู้ คุณลักษณะด้านจิตพิสัย และคุณภาพของการสอน ซึ่งประกอบด้วย การชี้แนะ การบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การให้ข้อมูลย้อนกลับถึงความบกพร่องหรือความเหมาะสม และการแก้ไขข้อบกพร่อง สิ่งต่างๆเหล่านี้สอดคล้องกับงานวิจัยของประสงค์ ต่อโชค (2538) ที่สรุปว่าองค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ได้แก่ องค์ประกอบด้านร่างกาย ความรัก วัฒนธรรม ความสัมพันธ์ พัฒนาการแห่งตน และการปรับตัว

จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นที่กล่าวมานี้อาจสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลายองค์ประกอบด้วยกัน ที่สำคัญแบ่งออกได้เป็นสามกลุ่มคือ องค์ประกอบด้านตัวนักเรียนและปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน องค์ประกอบด้านคุณภาพการสอนและองค์ประกอบด้านการบริหารและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ สรุปว่าปัจจัยที่จะส่งผลแก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมีอยู่หลายประการด้วยกัน อาทิ การบริหารจัดการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการนิเทศการเรียนการสอน เป็นต้น การนำรูปแบบชิปปาไปใช้ในการเรียนการสอนนั้นสามารถกระทำได้ในทุกระดับของการศึกษา เพราะ เป็นการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด ค้นคว้า แสดงออกและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองอย่างอิสระ ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น เกิดเจตคติตามวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอีกด้วย กล่าวคือ ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน ทำให้

เกิดผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีขึ้นจะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนให้สูงขึ้นได้

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนเมื่อเรียนจบช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ร่วมกันต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานช่วงชั้นและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ร่วมกันดังนี้มีดังนี้

มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา

และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

1. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้คล่องและเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน
2. สามารถเข้าใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง หาคำสำคัญหรือใช้แผนภาพโครงเรื่องหรือแผนภาพความคิดเป็นเครื่องมือการพัฒนาความเข้าใจ การอ่าน รู้จักใช้คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาและแสดงความรู้ ความคิด คาดคะเน เหตุการณ์ เรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน กำหนดแนวทางการปฏิบัติ
3. สามารถอ่านในใจ และอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและร้อยกรอง ได้รวดเร็วถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์และอักขระวิธี และจำบทร้อยกรองที่ไพเราะ เลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิง มีมารยาทการอ่านและนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว

ในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงาน

การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1. สามารถเขียนคำได้ถูกความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้ และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และจินตนาการ รวมทั้งใช้กระบวนการเขียน พัฒนางานเขียน
2. มีมารยาทการเขียน และนิสัยรักการเขียน และใช้ทักษะการเขียน จดบันทึก ความรู้ ประสบการณ์และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

1. สามารถจับใจความสำคัญสิ่งที่ได้ฟัง และเข้าใจเนื้อเรื่อง ถ้อยคำ การใช้ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางของผู้พูด และแสดงทรรศนะเรื่องที่ฟังและดู อย่างมีวิจารณญาณ
2. สามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม สนทนา แสดงความคิดเห็น เล่าเรื่อง ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ ใช้ถ้อยคำเหมาะสมแก่ เรื่องและอย่างสร้างสรรค์ตามหลักการพูด มีมารยาทการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

1. สามารถสะกดคำ โดยนำเสียงและรูปของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ มาประสมเป็นคำอ่านและเขียนคำได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษา
2. เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ และประโยค การเรียงลำดับคำ และเรียบเรียงประโยคตามลำดับความคิดเป็นข้อความที่ชัดเจน
3. สามารถใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วย ถ้อยคำสุภาพและรู้จักคิดไตร่ตรองก่อนพูดและเขียน
4. เข้าใจว่าภาษาไทยมีทั้ง ภาษาไทยกลางหรือภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่น
5. สามารถเลือกใช้คำสื่องของแต่งบทหรือกรองง่าย ๆ

6. สามารถนำปริศนาคำทาย และบทร้องเล่นในท้องถิ่น มาใช้ในการเรียนและเล่น

มาตรฐาน ท 4.2 : สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

1. สามารถใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้และการทำงานร่วมกับผู้อื่นและใช้เทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาการเรียนรู้
2. เข้าใจความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน ใช้ภาษาได้เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์การสื่อสาร ใช้ภาษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ในการพัฒนาการอ่านและการเขียน เห็นคุณค่าการใช้ตัวเลขไทย
3. ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนตามความเป็นจริง เหมาะแก่กาลเทศะและบุคคล

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1. สามารถอ่านนิทาน เรื่องสั้นง่ายๆ สำหรับเด็ก สารคดี บทความ บทร้อยกรอง และบทละคร เหมาะกับวัยของเด็ก ให้ได้ความรู้ และความบันเทิง ได้ข้อคิดเห็นจากการอ่านและนำไปใช้ในชีวิต

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาไทย

แบบทดสอบ (Test) หมายถึง ชุดของคำถาม (item) ที่มุ่งวัดความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองด้านต่างๆ ของผู้เรียน ใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบระดับความรู้ความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมาย อาจเป็นความรู้ที่มีอยู่แต่เดิม ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม หรือเป็นความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ซึ่งแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความเข้าใจที่เกิดจากการเรียนรู้นี้เรียกว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test) (เพชรรัชต์ แก้วสุวรรณ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน . 2545 : 2)

3.1 ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

ผลของการวัดจะถูกต้องเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของแบบทดสอบ นั่นคือ แบบทดสอบนั้นต้องมีคุณสมบัติที่ดี ซึ่งมีดังนี้

3.1.1 ความตรงหรือความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง แบบทดสอบนั้นให้ผลการวัดได้ตรงคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการวัดตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ความตรงของแบบทดสอบนี้อาจพิจารณาได้หลายลักษณะดังนี้

1) **ความตรงตามเนื้อหา (Content validity)** หมายถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถวัดเนื้อหาครบถ้วนครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และเป็นตัวแทนที่ดีของเนื้อหาที่ต้องการวัด ความตรงประเภทนี้มีความจำเป็นมากสำหรับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสามารถตรวจสอบได้กับตารางวิเคราะห์หลักสูตร

2) **ความตรงตามโครงสร้าง (Construct validity)** หรือ ความตรงตามทฤษฎี หมายถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ผลตรงหรือสอดคล้องกับทฤษฎีของสิ่งที่วัดครั้งนั้น

3) **ความตรงตามพยากรณ์ (Predictive validity)** หมายถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถทำนายความสามารถ หรือความสำเร็จในอนาคตได้ความตรงประเภทนี้จำเป็นมากสำหรับแบบทดสอบวัดความถนัด หาได้โดยให้ทำแบบทดสอบแล้วรอเวลาให้ผ่านไประยะหนึ่งต่อจากนั้นจึงหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบตอนแรกกับผลสัมฤทธิ์ในระยะต่อมา

4) **ความตรงตามสภาพ (Concurrent validity)** หมายถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถวัดความสามารถหรือคุณลักษณะต่างๆ (Traits) ได้ตามสภาพที่แท้จริงของบุคคล เช่น ผู้ที่มีความสามารถในเรื่องนั้นสูงก็ต้องทำแบบทดสอบวิชานั้นได้คะแนนสูง

คุณลักษณะด้านความตรงของแบบทดสอบนี้มีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลทำให้ค่าความตรงของแบบทดสอบต่ำ เช่น ปัจจัยที่เกิดจากตัวแบบทดสอบ การจัดการเรียนการสอน การสอบ และการตรวจให้คะแนน ตัวผู้เข้าสอบเอง และปัจจัยเกิดจากลักษณะของกลุ่มผู้สอบที่แตกต่างกัน

3.1.2 ความเที่ยงหรือความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถวัดแล้วได้ผลคงเดิม ไม่ว่าจะนำมาใช้วัดกี่ครั้งก็ตาม เช่น ผู้สอบคนหนึ่งสอบได้คะแนนสูงในการสอบครั้งแรก เมื่อให้สอบด้วยแบบทดสอบเดิมอีกครั้งควรได้คะแนนสูงด้วยการคำนวณหาค่าความเที่ยงมีหลายวิธีดังนี้

1) **แบบสอบซ้ำ (Test retest)** โดยการนำแบบทดสอบฉบับหนึ่งไปสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิม 2 ครั้งระยะเวลาใกล้เคียงกันประมาณ 3-4 สัปดาห์แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบสองครั้งมาคำนวณค่าความสัมพันธ์ (Correlation) ถ้าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบทั้ง 2 ครั้งสูง แสดงว่าแบบทดสอบฉบับนั้นมีค่าความเที่ยงสูง การหาค่าความเที่ยงวิธีนี้ถ้าเว้นระยะห่างการสอบครั้งแรกกับครั้งที่สองน้อยเกินไป อาจได้ค่าความเที่ยงสูงกว่าความเป็นจริงเพราะผู้สอบอาจจำวิธีการตอบครั้งแรกได้

2) **แบบแบ่งครึ่งแบบทดสอบ (Split-half)** วิธีนี้จะนำผลที่ได้จากการทดสอบครั้งเดียวมาแบ่งเป็น 2 ชุด เช่น คะแนนของข้อคู่และข้อคี่แล้วนำคะแนนทั้งสองชุดมาหาค่าความสัมพันธ์ต่อจากนั้นจึงนำค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนข้อคู่และข้อคี่ไปขยายให้เป็นค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของสเปียร์แมนบราวน์ (Spearman Brown) อีกครั้งหนึ่ง การคำนวณหาค่าความเที่ยงโดยวิธีนี้มักจะได้ค่าความเที่ยงที่สูงกว่าวิธีอื่น

3) **แบบคู่ขนาน (Parallel form)** วิธีนี้จะใช้แบบทดสอบ 2 ชุด ที่มีเนื้อหาและความยากง่ายพอๆ กัน นำไปสอบกับผู้สอบกลุ่มเดียวกันแล้วนำผลการสอบจากแบบทดสอบทั้งสองชุดมาหาค่าความสัมพันธ์ วิธีนี้จะสร้างแบบทดสอบให้มีเนื้อหาและความยากง่ายพอๆ กันได้ยาก

4) **แบบวัดความสอดคล้องภายใน (Internal consistency)** วิธีนี้จะใช้ผลการสอบเพียงครั้งเดียว วิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดคือวิธีของคูเดอร์ และริชาร์ดสัน (Kuder and Richardson) คุณลักษณะด้านความเที่ยงของแบบทดสอบนี้จะมีปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลทำให้ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบต่ำได้ เช่น จำนวนข้อสอบน้อย ข้อสอบในแบบทดสอบไม่ได้วัดคุณลักษณะเดียวหรือ ไม่มีความเป็นเอกพันธ์ (Homogeneity) ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำ ข้อสอบที่ง่ายมากและยากมากๆ ข้อสอบที่มีความเป็นปรนัยต่ำ กลุ่มผู้สอบที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน ระดับความสามารถเฉลี่ยของกลุ่มผู้ตอบที่สูงและต่ำกว่าปกติ และเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบมากเกินไป เป็นต้น

3.1.3 ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบที่อ่านแล้วสามารถเข้าใจได้ตรงกัน ให้คะแนนได้ตรงกันและแปลความหมายของคะแนนได้ตรงกัน นั่นคือข้อคำถามของแบบทดสอบต้องชัดเจนไม่กำกวม มีวิธีการให้คะแนนที่เป็นระบบอย่างมีหลักเกณฑ์

3.1.4 ค่าอำนาจจำแนกเหมาะสม (Discrimination) หมายถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถแสดงความแตกต่างของสิ่งที่ต้องการวัดได้ เช่น ผลการวัดสามารถแยก

นักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้ถูกต้อง ซึ่งค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสมของข้อสอบนั้นสามารถคำนวณได้ ค่าที่ใช้ได้มีค่าระหว่าง .20 - 1.00

3.1.5 ค่าความยากง่ายพอเหมาะ (Difficulty) หมายถึง คุณลักษณะของข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายเหมาะสมกับเนื้อหา นั่นคือจะมีผู้เข้าสอบประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดตอบถูกค่าความยากที่ใช้ได้จะมีค่า ระหว่าง .20 - .80

3.1.6 มีความยุติธรรม (Fairness) หมายถึง แบบทดสอบนั้นต้องไม่ประกอบด้วยข้อสอบที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าสอบคนใดคนหนึ่งคนใดได้ถูก และต้องไม่เปิดโอกาสให้ผู้สอบที่ไม่รู้จริงทำคะแนนได้มาก ดังนั้นแบบทดสอบที่มีความยุติธรรมจะต้องสร้างข้อสอบตามหลักการเขียนข้อสอบที่ดี และต้องครอบคลุมหลักสูตรทั้งหมด

3.1.7 ถามลึก (Searching) หมายถึง แบบทดสอบฉบับนั้นต้องประกอบด้วยข้อสอบถามพฤติกรรมความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ไม่ถามเฉพาะความรู้ความจำเพียงอย่างเดียว

3.1.8 มีความจำเพาะเจาะจง (Definite) หมายถึง แบบทดสอบนั้นต้องประกอบด้วยข้อสอบที่มีคำถามเฉพาะเจาะจง มีความหมายเดียว

3.1.9 มีลักษณะท้าทาย (Challenge) และเป็นตัวอย่างที่ดี (Exemplary) หมายถึง แบบทดสอบนั้นประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะท้าทายให้อยากทำข้อสอบและเป็นตัวอย่างที่ดี เช่น เรียงข้อจากง่ายไปยาก หรือข้อสอบที่ถามแบบสถานการณ์ ถามเรื่องที่น่าสนใจ ถามเรื่องที่เป็นแบบอย่างในทางดี

3.1.10 มีประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง แบบทดสอบนั้นสามารถนำไปใช้ได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก ไม่สิ้นเปลืองเวลาเงินและแรงงานมาก และสามารถนำผลการสอบไปใช้ได้อย่างคุ้มค่า เช่น ถามได้ครอบคลุม ไม่ถามตามตำรา ถามในสิ่งที่สำคัญ การพิมพ์ต้องอ่านง่ายชัดเจน เวลาที่กำหนดให้ต้องเหมาะสม การดำเนินการสอบเป็นไปอย่างมีระเบียบ การตรวจเป็นปรนัย เป็นต้น

3.2 ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตร โครงสร้าง ได้แก่ คู่มือครู การวัดผลประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ

3.2.2 รวบรวมเนื้อหา วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหาที่เลือกมาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ดังกล่าว

3.2.4 นำแบบทดสอบเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตรวจสอบด้านการใช้ภาษา และความเหมาะสมของตัวเลือก แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง หากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตรIOC (สมนึก ภัทษะธนี, 2544, หน้า 221)

3.2.5 นำแบบทดสอบที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำผลการทดสอบ มาทำการวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 (บุญชม ศรีสะอาด, 2535) และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Formula 20)

ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถือเป็นหัวใจสำคัญในการวัดผลการศึกษาของสถานศึกษาเพราะเป็นการมุ่งตรวจสอบความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนรวมทั้งทักษะต่างๆที่ได้ฝึกฝนจากการทำกิจกรรม เพื่อใช้ในการจัดกลุ่มของผู้เรียนตามความสามารถโดยวัดได้จากผลคะแนนที่ผู้เรียนทำได้หลังจากได้เรียนรู้ ซึ่งทำให้การประเมินได้ว่าวิธีสอนหรือกิจกรรมที่จัดให้รวมทั้งสิ่งแวดล้อม บริบทมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

ผาณิต เย็นแข (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา เพื่อพัฒนาจริยธรรมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจริยศึกษาและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนกลุ่มประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนประถมสาธิตสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา สังกัดสำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 46 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจริยศึกษาแบบสอบถามและแบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจริยศึกษาของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมจากแบบสอบถามและแบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้ผลดังนี้ 2.1 จากแบบสอบถามพฤติกรรมเชิงจริยธรรม พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ด้านความรับผิดชอบและความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การปฏิบัติตนของนักเรียน โดยมีค่าเป็น 2-95 หมายความว่า การปฏิบัติตนอยู่ในเกณฑ์ดี 2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ด้านความซื่อสัตย์และความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนน การปฏิบัติตนของนักเรียน โดยเฉลี่ยมีค่าเป็น 13.39 หมายความว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับดี

จิรพันธ์ บุญเรือน (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนชิปป่า ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปป่าที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอานวยศิลป์ จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 28 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทย สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบชิปป่าที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุทธิรัตน์ เถิงจตุรวิทย์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปป่าเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการวิเคราะห์และเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปป่า เพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการวิเคราะห์ และเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมกรุงเทพฯ

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวนกลุ่มละ 50 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ แบบสอบทักษะการคิดวิเคราะห์ และแบบวัดเจตคติต่อความรักชาติ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และเจตคติต่อการรักษาดีหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และเจตคติต่อการรักษาดีหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และเจตคติต่อการรักษาดีหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชาริณี ศรีวรัญญู (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดกระบวนการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตามหลักซิปปา ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกระบวนการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตามหลักซิปปา ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจินตเื้อะแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2544 จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการจับคู่คะแนน จำนวน 35 คน สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองนักเรียนได้รับการจัดกระบวนการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตามหลักซิปปามีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกระบวนการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดารินทร์ ดนะทิพย์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนบางบัว (เฟื่องตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน กลุ่มทดลองจำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุญฤดี แซ่ลือ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดตะคร้ำเอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ปีการศึกษา 2544 จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ แบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปา สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปภาสิต ปลั่งกลาง (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้โมเดลซิปปา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้โมเดลซิปปา 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ให้มีนักเรียนร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ

75 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหินลาดพัฒนา สำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอบ้านแท่น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ ได้แก่ แผนการสอน จำนวน 9 แผน เครื่องมือที่ใช้สะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมกาสอนของครู แบบบันทึกประจำวันของครู แบบสังเกตพฤติกรรมกาเรียนของนักเรียน และแบบสัมภาษณ์ นักเรียน และเครื่องมือที่ใช้ประเมินประสิทธิภาพการเรียนการสอน ได้แก่ แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โมเดลชิปปา มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 82.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 80

นงลักษณ์ เขียรหอม (2547 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยกาพัฒนาการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้แบบชิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องกระจงน้อยจากป่าใหญ่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา กลุ่มสาระภาษาไทย เรื่อง กระจงน้อยจากป่าใหญ่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษา ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้แบบชิปปา 3) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกาจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนบ้านโสกจาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีนักเรียนทั้งหมด 16 คน ได้มาโดยการเลือกแบบ เจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา จำนวน 6 แผน แบบฝึกทักษะจำนวน 6 ชุด แบบทดสอบย่อยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 6 ชุด ชุดละ 10 ข้อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบประเมินผลการปฏิบัติงานของนักเรียน จำนวน 10 ชุด และแบบสอบถามความพึงพอใจ แบบ มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีประสิทธิผล ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ชิปปา มีประสิทธิภาพ 85.47/86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เปิดโอกาส ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนและเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้าน ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ทำให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งศักยภาพของตนเองในด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ทั้ง 6 แบบ ส่วนดัชนีประสิทธิผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 0.7929 คิดเป็นร้อยละ 79.29 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก สรุปแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาที่พัฒนาขึ้น ซึ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วม ทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเหมาะในการนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

บุญสิทธิ์ วานานาม (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) เรื่อง ลิ้มิตและความต่อเนื่องของฟังก์ชัน วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 2) เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลิ้มิตและความต่อเนื่องของฟังก์ชัน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่วิชาคณิตศาสตร์ รหัสวิชา ค 015 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนประสาทวิทยาคาร จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 50 คน โดยแยกเป็นกลุ่มทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 คน และกลุ่มทดลองจริง จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลิ้มิตและความต่อเนื่องของฟังก์ชัน จำนวน 11 แผน ทำการสอนแผนละ 50 นาที และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) เรื่อง ลิ้มิตและความต่อเนื่องของฟังก์ชัน วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 79.69/76.45 2) นักเรียนมีผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ภายหลังจากที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) เรื่อง ลิ้มิตและความต่อเนื่องของฟังก์ชัน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 46.45 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) เรื่องลิ้มิตและความต่อเนื่องของฟังก์ชัน มีคะแนนความคงทนในการเรียนรู้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนไม่แตกต่างกัน สรุปผลการศึกษาค้นคว้าทำให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลิ้มิตและความต่อเนื่องของฟังก์ชัน ที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องได้

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ไบเลย์ (Bailey.2000 : 220-A) ได้ศึกษาการสอนวิชาการเขียนและการเปลี่ยนแปลงในชั้นเรียนระดับประถมศึกษา เขตในเมืองที่มีนักเรียนจากหลายวัฒนธรรม การวิจัยครั้งนี้ เป็นการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการส่งเสริมหลักสูตรด้านการเขียนในรูปแบบใหม่ และเพื่อพัฒนาโครงการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการสำหรับนักเขียน ในชั้นเรียนเกรด 4 และเกรด 5 ของโรงเรียนในเขตเมือง ที่มีนักเรียนจากหลายวัฒนธรรม โดยมีผู้วิจัยซึ่งอยู่ในฐานะครู – นักวิจัยทำการศึกษาว่า ครูมีวิธีการสร้างบรรยากาศในด้านบวกเพื่อการเรียนรู้ได้อย่างไร เพื่อยกระดับความคาดหวังของเด็ก และแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนวิชาการเขียนของหลักสูตรแบบเก่า การศึกษาเริ่มต้นขึ้นด้วยการจัดงานชุมนุมด้านการเขียนให้กับนักเรียนในชั้นเรียนเกรด 4 และ 5 จำนวน 300 คน ซึ่งหลังจากจบงานเลี้ยงแล้ว ผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวจะได้รับธงสำหรับฝึกการเขียนกลับบ้านทุกคน โครงการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการสำหรับนักเขียนในการวิจัยครั้งนี้ ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีการริเริ่มและพัฒนาอย่างรวดเร็ว การสรุปผลวิจัย 7 ข้อ ซึ่งถูกทำขึ้นโดยผ่านทาง การส่งเสริมโครงการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการสำหรับนักเรียนในชั้นเรียนคือ ประการที่หนึ่ง จำเป็นต้องกระตุ้นให้ครูมีความคาดหวังที่จะทำให้นักเรียนของตนประสบความสำเร็จ และประการที่สอง ผลงานด้านการเขียนของนักเรียนคือสิ่งที่แสดงถึงบรรยากาศในด้านบวก ภายในชั้นเรียนสำหรับครูและนักเรียนได้ เพราะบรรยากาศภายในชั้นเรียน และการบริหารชั้นเรียน สามารถมีอิทธิพลต่อความรู้สึกถึงอำนาจการเป็นเจ้าของชั้นเรียนของผู้เรียนนั่นเอง ประการที่สาม ผู้เรียนต้องการเครื่องมือที่ถูกต้อง และต้องการสื่อวัสดุเพื่อช่วยกระตุ้นพวกเขาในการสร้างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประการที่สี่ ผู้เรียนต้องการได้รับการสนับสนุนเพื่อทำการสำรวจวิธีการ รูปแบบและจุดมุ่งหมายเพื่อการเขียนงานภายใต้รูปแบบกระบวนการที่ถูกต้อง ประการที่ห้า การจัดทำโครงการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการสำหรับนักเขียน สามารถช่วยให้เด็กเป็นนักเขียนได้ทุกคนอย่างแน่นอน เพราะเด็กๆ ได้รู้ว่าการเป็นนักเขียนได้นั้น ทุกคนจะต้องผ่านขั้นตอนเดียวกัน เพื่อสร้างสรรค์งานเขียนที่ดี พวกเขาต่างก็ได้รับประสบการณ์คล้ายกัน ในตอนที่พวกเขาพยายามค้นหาคำที่ถูกต้องเพื่อเขียนในบทกลอนหรือในตอนที่พวกเขาพยายามใช้ข้อความที่เข้าใจง่ายในงานเขียนของตน ประการที่หก การเปิดโอกาสให้ใช้วิธีการเขียนแบบข้ามหลักสูตร เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถขยายกรอบความคิดที่จะเขียนงาน และใช้หัวเรื่องเพื่อการเขียนงานของตนเองเพิ่มขึ้นได้ การใช้หนังสือการ์ตูนก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์โจทย์หรือปัญหาที่ได้พบเห็นในเหตุการณ์ประจำวันได้ ประการที่เจ็ด เทคโนโลยีเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการสนับสนุนงานด้านการเขียนและการตีพิมพ์ ดังนั้นภายในชั้นเรียนควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ให้นักเรียนได้ใช้กัน

อย่างน้อย 5 เครื่อง เพราะการเพิ่มระดับความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตนั้น จะมีผลต่อการเพิ่มจำนวนผลงานการเขียนที่ถูกตีพิมพ์จากเด็กที่มีความรู้ในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปกลุ่มนี้เป็นส่วนใหญ่

คอนเฟอร์ (Confer. 2000 : 215-A) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกระบวนการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานของครู : การนำไปสู่วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้รับการสนับสนุนฐานว่า เป็นกระบวนการเชิงโครงสร้างซึ่งทำให้นักเรียนได้รับความรู้ และสามารถสร้างกระบวนการในการคิดโดยผ่านทาง การปรึกษาหารือและร่วมแรงร่วมใจกันระหว่างนักเรียนคนอื่นๆ ในส่วนของครูที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนการสอนจากแบบเดิม ไปสู่การเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นวิธีการใหม่นั้น ต้องใช้กระบวนการที่มีความซับซ้อนซึ่งจำเป็นต้องมีความเข้าใจ ทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป การวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ จึงพยายามอธิบายถึงความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 42 คน และครูอีก 6 คน ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยกำหนดให้ครูซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย พยายามใช้วิธีการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในชั้นเรียนของตนให้มากขึ้น โดยมีสมมติฐานการวิจัยว่า ชั้นเรียนเหล่านั้นน่าจะประสบความสำเร็จได้มากขึ้น ถ้าหากนักเรียนเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์และการสังเกตชั้นเรียนทำให้พบว่า ครูกลับยังไม่มีความเข้าใจที่ชัดเจนทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ในเรื่องเกี่ยวกับลักษณะของชั้นเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ ยังได้พบตัวชี้วัดระดับความเข้าใจทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งแบ่งออกได้ 5 ระดับ จากนั้น จึงจะนำตัวชี้วัดดังกล่าวไปช่วยในการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงความเข้าใจทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติของครู ในเรื่องเกี่ยวกับลักษณะของชั้นเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และรวมทั้งเพื่อพัฒนาความเข้าใจของนักเรียนด้วย ผลการวิจัยพบว่า เมื่อครูไม่สามารถพัฒนาพื้นฐานทางด้านทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ได้อย่างเหมาะสม พวกเขาจะมีความเข้าใจที่ผิด จนนำไปสู่การออกบทบัญญัติของวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมด้วย ประการที่สองพบว่า ถ้าจัดอบรมให้ครูได้เรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับ วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแล้ว จะมีผลทำให้ครูเหล่านั้นมีความเข้าใจทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น ประการที่สามพบว่า ถ้าหากครูมีความเข้าใจในด้านทฤษฎีอย่างถูกต้อง ก็จะสามารถนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพได้เช่นกัน การวิจัยครั้งนี้ได้พบว่า มีตัวชี้วัดระดับของความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับลักษณะของชั้นเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้วย ซึ่งตัวชี้วัดดังกล่าวนี้อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการอธิบายถึงลักษณะของความต้องการด้านการเรียนรู้ที่อาจ

เกิดขึ้น และการสนับสนุนให้ครูได้สร้างกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นชั้นเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั่นเอง

เซมมา (Semmar. 2000 : 40 –A) ได้ทำการสำรวจคำตอบจากครูในการสอนทักษะการเขียนโดยใช้ภาษาต่างประเทศ : ศึกษา ศึกษาการใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ในการจัดการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สอง การวิจัยซึ่งศึกษาบทบาทของการจัดการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สอง (ELS) ในการพัฒนาทักษะด้านภาษาของผู้เรียนมักไม่ค่อยได้รับความสนใจในช่วง 20 ปี ที่ผ่านมา แต่ในปัจจุบันนี้ การจัดการสอนทักษะการเขียนโดยใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สองกำลังได้รับความนิยมในกลุ่มนักวิจัยมากขึ้น แม้ว่าจะยังไม่มี การสำรวจและสรุปผลว่าการจัดการสอนทักษะการเขียนโดยใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สอง สามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางการเขียนของตนเองได้หรือไม่ และในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาดังกล่าวถึงผลกระทบของวิธีการสอนแบบส่งเสริมให้เกิดผลด้านการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (SCIF : Student – Centered Interactive Feedback) ที่มีต่อทักษะด้านภาษาของผู้เรียนเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบส่งเสริมให้เกิดผลด้านการมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (SCIF : Student – Centered Interactive Feedback) มีพัฒนาการในคะแนนทดสอบทักษะด้านการเขียนบทความของตนเองได้มากกว่าเดิม ซึ่งในทางตรงกันข้าม นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ ซึ่งใช้วิธีการสอนแบบเน้นครูเป็นศูนย์กลาง ก็มักจะพบว่ามีความผิดพลาดในการเขียนของตนเองอยู่บ่อยๆนั่นเอง

บาร์ทเซอร์ และคณะ (Barscher and others. 2001 : Web Site) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียน โดยใช้วิธีการจดบันทึกและแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การวิจัยครั้งนี้ ต้องการสำรวจการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับนักเรียนในช่วงชั้นเกรด 4 เกรด 7 และเกรด 8 ซึ่งเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนอยู่ในระดับต่ำ เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่อยู่ในระดับต่ำนี้เอง จะมีผลกระทบต่อพฤติกรรม ทักษะคิด และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้อง ซึ่งจากผลการวิจัยด้านระเบียบวินัย ผลการประเมินของอำเภอ และผลการประเมินจากบันทึกของครู ก็สามารถยืนยันได้ว่าเป็นจริงตามนี้ ปัจจัยที่น่าจะเป็นสาเหตุของการขาดทักษะด้านการเขียนก็คือ ไม่ค่อยมีการติดตามผลสะท้อนกลับจากครูไปสู่นักเรียนและ ทักษะคิดของนักเรียนที่มีต่อการเขียน ส่วนสาเหตุที่น่าจะเป็นไปได้อื่นๆก็คือ วิธีการดำเนินชีวิตที่ไม่สามารถคาดเดาได้ของนักเรียนบางคน ซึ่งมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจในระดับต่ำ รวมทั้งการมีสุขภาพที่ไม่สมบูรณ์ และอิทธิพลทางด้านความพร้อม กลวิธีในการแก้ปัญหาก็คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือฝึกการเขียนบันทึกประจำวันและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การใช้

วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะเป็นประโยชน์ในการฝึกเขียนแบบเป็นกลุ่มและได้ศึกษาจากงานเขียนของเพื่อน ส่วนการใช้วิธีการเขียนบันทึกประจำวัน ก็เพื่อวัตถุประสงค์สองประการคือ หนึ่ง บันทึกสามารถเป็นตัวชี้วัดระดับของพัฒนาการด้านทักษะทางการเขียน สอง สามารถทำหน้าที่เป็นวงจรในการพัฒนาทักษะทางการเขียนได้ สุดท้ายคือการใช้กิจกรรมฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งถูกนำมาใช้เพื่อเพิ่มความสนใจและแรงจูงใจของนักเรียนในการเขียน นอกจากนี้ยังมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากผลงานเขียนส่วนหนึ่งของนักเรียน การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และการตรวจสอบความถูกต้องของงานเขียน ซึ่งหลังจากที่ได้รวบรวมผลการวิจัยทั้งหมดแล้วพบว่านักเรียนมีพัฒนาการในทักษะทางการเขียนมากขึ้นเมื่อจบหลักสูตรดังกล่าว

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ทักษะกระบวนการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบชิปปาวิชาภาษาไทย สามารถฝึกฝนและพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนได้ โดยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆ ทั้งการมีส่วนร่วมของนักเรียน ได้ฝึกทักษะการคิด ทั้งการเรียนแบบโครงการ การสั่งงาน ตลอดจนการให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีการเข้ากลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีความสุขในการเรียน และการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีสอนแบบชิปปาที่ผู้วิจัยใช้ในครั้งนี้ เป็นการสร้างขั้นตอนการสอน 7 ขั้นตอน คือ การทบทวนความรู้เดิม ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นการทำความเข้าใจข้อมูลจากความรู้ใหม่ เชื่อมโยงความรู้เดิม ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจในกลุ่ม ขั้นสรุปและจัดระบบความรู้ ขั้นแสดงผลงานและการประยุกต์ใช้ความรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียนและการใช้ภาษา ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาผลการใช้วิธีสอนแบบซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานีครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลัง สอนด้วยวิธีสอนแบบซิปปา โดยใช้เรื่อง ชนิดของคำ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลังศึกษา อยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 7 ห้องเรียน นักเรียน 230 คน จัดชั้นเรียน แบบคละ ความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลัง ศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบ กลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ชนิดของคำ จำนวน 14 แผนการจัดการเรียนรู้

2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบซิปปา วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องชนิดของคำ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 แผนการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่องชนิดของคำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนวิธีสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เวลาเรียน การวัดผลประเมินผล (กรมวิชาการ. 2545:4-34)

2.1.2 ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 วิเคราะห์ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (กรม.2545:7-21)

2.1.3 เลือกเนื้อหาในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาโดยผู้ค้นคว้าได้เลือกเนื้อหาที่เป็น เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2544

2.1.4 วิเคราะห์เนื้อหา กรอบแนวคิด กำหนดการสอน โดยการแบ่งเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกัน เวลาที่ใช้ในการสอน ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าได้แบ่งออกเป็น 14 แผนการจัดการเรียนรู้

2.1.5 กำหนดโครงสร้าง ขั้นตอนและตัวบ่งชี้พฤติกรรมของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนแบบซิปปา

2.1.6 เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ให้ครบ 14 แผนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อให้คำแนะนำแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและหาค่าความสอดคล้อง (IOC)

2.1.8 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาเรื่อง ชนิดของคำ วิชาภาษาไทย ไปทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนนา

ราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน เพื่อหาความเหมาะสมของเวลาในการทำกิจกรรม

2.1.8 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาไปทดลองครั้งที่ 2 โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเหมาะสมของเวลา ภาษา สื่อการเรียน ความเหมาะสมของกิจกรรม

2.1.9 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนอุบลวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 30 คน นำผลการวิเคราะห์รายข้อหาความยากง่ายตั้งแต่ .20 ถึง.76 ค่าอำนาจจำแนก .50ถึง.79 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

2.1.10 จัดพิมพ์แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา

2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง ชนิดของคำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์ ของบุญชม ศรีสะอาด(2545:89-92)และวัดผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2544:58-77)

2.2.2 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียนภาษาไทย คู่มือการวัดผลประเมินผล

2.2.3 กำหนดโครงสร้างเนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหา

2.2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ จำนวน 30 ข้อ

2.2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้

2.2.6 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว พร้อมแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณาตรวจอีกครั้งหนึ่ง

2.2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปทดลองครั้งที่ 1 โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต1 จำนวน 30 คน เพื่อหาความเหมาะสมของ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อหาความยากง่ายตั้งแต่ .20 ถึง .76 มีค่าอำนาจจำแนก .50 ถึง .79

2.2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปทดลองครั้งที่ 2 โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเหมาะสมของเวลา ภาษา สื่อ ความเหมาะสมของกิจกรรมและแบบวัดผลสัมฤทธิ์นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

2.2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนอุบลวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 30 คน นำผลการทดสอบวิเคราะห์รายข้อหาความยากง่ายตั้งแต่ .20 ถึง .76 ค่าอำนาจจำแนก .50 ถึง .79 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

2.2.10 จัดพิมพ์แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงแล้ว ให้เป็นแบบทดสอบฉบับจริง เพื่อใช้ในการทดลองต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้า

3.1.1 *ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)* กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อทดสอบก่อนที่จะทำการทดลองสอนในคาบแรกเพื่อศึกษาความรู้เดิมของนักเรียนแล้วทำการเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.1.2 *ดำเนินการทดลองสอน* โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่องชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 14 แผน โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 14 แผนรวม 14 ชั่วโมง ทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 และดำเนินการทดลองสอบย่อยหลังแผนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

3.1.3 *ทดสอบหลังเรียน (Post-test)* เมื่อสิ้นสุดการดำเนินการทดลองสอนครบ 14 แผน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็น

ฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แล้วทำการตรวจคะแนนทั้งสองครั้งแล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ยที่นักเรียนทำคะแนนได้

3.2 รูปแบบของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาค้นคว้ากึ่งทดลองในชั้นเรียน ศึกษากลุ่มเดียวกัน โดยการวัดก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) โดยใช้แผนการศึกษา ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 รูปแบบการศึกษาค้นคว้า

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
O_1	X	O_2
O_1 แทน การทดสอบก่อนเรียน	X แทน การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา	O_2 แทน การทดสอบหลังเรียน

3.3 ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้ศึกษาค้นคว้าทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาสอบก่อนและหลังเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองในช่วงเดือนพฤศจิกายน ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 การจับเวลาในการทดลอง

วันเดือนปี	เวลา	แผนการเรียนรู้ที่	จำนวนคาบ(ชั่วโมง)
3 พฤศจิกายน 2552	09.00-10.00	1	1
4 พฤศจิกายน 2552	10.00-11.00	2	1
5 พฤศจิกายน 2552	14.00-15.00	3	1
6 พฤศจิกายน 2552	10.00-11.00	4	1
10 พฤศจิกายน 2552	09.00-10.00	5	1
11 พฤศจิกายน 2552	10.00-11.00	6	1
12 พฤศจิกายน 2552	14.00-15.00	7	1
13 พฤศจิกายน 2552	10.00-11.00	8	1
17 พฤศจิกายน 2552	09.00-10.00	9	1
18 พฤศจิกายน 2552	10.00-11.00	10	1
19 พฤศจิกายน 2552	14.00-15.00	11	1
20 พฤศจิกายน 2552	10.00-11.00	12	1
24 พฤศจิกายน 2552	09.00-10.00	13	1
25 พฤศจิกายน 2552	10.00-11.00	14	1

ก่อนทำการทดลองได้ทำการ ทดสอบก่อนเรียน(Pre-test) โดยได้ทำการทดสอบก่อนที่จะลงมือสอนในชั่วโมงแรกของการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสอนแบบซิปปา หลังจากนั้นก็ได้ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง โดยเริ่มทำการสอนในครั้งแรกตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2552 ซึ่งการจัดกิจกรรมจะใช้ตารางสอนของโรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุบลราชธานี เขต 1

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังต่อไปนี้

4.1 การหาค่าสถิติที่ใช้คุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าอำนาจจำแนก

(Discrimination) (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายข้อ จำนวน โดยใช้วิธีของ Brennan และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามวิธีของ Lovett (บุญชม ศรีสะอาด. 2545:96) และหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC(Index of item Objective Congruence) (สมนึก ภัททิยธนี.2544:96)

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบซิปปาโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

4.2.1 การหาคุณภาพเครื่องมือการหาความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อสอบโดยการหาค่าเฉลี่ยเพื่อดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตรการหาค่า IOC (Index of item Objective Congruence) (สมนึก ภัททิยธนี.2544: 219-221)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$$\begin{array}{ll} \sum R & \text{แทน ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด} \\ N & \text{แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด} \end{array}$$

4.2.2 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรBrennan (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 90)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

- เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนผู้รอบรู้ หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้ หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 N_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
 N_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้ หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

4.2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (*Reliability*) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ Lovett ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 96)

$$R_{cc} = 1 - \frac{K \sum x_1 - \sum x_1^2}{(K-1) \sum (x_1 - C)^2}$$

- เมื่อ R_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 K แทน จำนวนข้อสอบ
 X_1 แทน คะแนนของแต่ละคน
 C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบสอบถาม

4.2.4 สถิติพื้นฐาน

1) ร้อยละ (*Percentage*) โดยใช้สูตร P (บุญชม ศรีสะอาด .2543:104)

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

- เมื่อ P แทน ร้อยละ
 F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (*Arithmetic Mean*) โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้
 (สมนึก ภัทธีชนี. 2544:238)

- เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยคำนวณจากสูตร
ต่อไปนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2544: 251)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละคน

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

\sum แทน ผลรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้วิธีสอนแบบซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบซิปปา เรื่อง ชนิดของคำ ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วเปรียบเทียบผลความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่าที่ t-test ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบซิปปาข้อมูลในรูปของตารางที่ 4.1 ประกอบความเรียงดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบซิปปา

คะแนนเต็ม		\bar{X}	S.D.	t
ก่อนการใช้วิธีสอนแบบซิปปา				
(Pre-Test)	30	16.1	3.51	
หลังการใช้วิธีสอนแบบซิปปา				t = 20.15*
(Post-Test)	30	25.26	2.34	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.1 การทดสอบก่อนเรียน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 16.1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.51 หลังจากเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบซิปปาแล้วนักเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น เป็น 25.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.34 เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้การทดสอบค่าที่ (t-Test) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้วิธีสอนแบบซิปปาส่งสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำ จำนวน 30 ข้อ แล้วจึงดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบชิปปาจำนวน 14 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลาในการทดลอง 14 ชั่วโมง เมื่อนักเรียนเรียนจบทั้ง 14 แผนจัดการเรียนรู้แล้วได้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมแล้วนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อนำมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบชิปปา โดยการทดสอบค่าที่ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้วิธีสอนแบบชิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

.05

บทที่ 5

สรุปการวิจัย การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้วิธีสอนแบบซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2552 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลัง สอนด้วยวิธีสอนแบบซิปปา

1.2 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบซิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 7 ห้องเรียน นักเรียน 230 คน จัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม

1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องชนิดของคำ จำนวน 14 แผนการจัดการเรียนรู้

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบซิปปาวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ชนิดของคำ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

1.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อทดสอบก่อนที่จะทำการทดลองสอนในคาบแรกเพื่อศึกษาความรู้เดิมของนักเรียนแล้วทำการเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2) ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 14 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 14 แผนรวม 14 ชั่วโมง ทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 และดำเนินการทดลองสอบย่อยหลังแผนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

3) ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อสิ้นสุดการดำเนินการทดลองสอนจนครบทั้ง 14 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แล้วทำการตรวจคะแนนทั้งสองครั้งแล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ยที่นักเรียนทำคะแนนได้

1.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที

1.4 ผลการวิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบซิปปา สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. การอภิปรายผล

การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง ชนิดของคำ ที่ใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์หลังสอนสูงกว่าก่อนสอนซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานเนื่องจากการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบซิปปานั้นมีการจัดการกิจกรรมตาม 7 ขั้นตอน เป็นข้อเด่นชัดที่ทำให้ผู้เรียนได้รู้และแสดงบทบาทของตนเองได้ถูกต้อง เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทุกด้านทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กล่าวแสดงออกด้านร่างกายได้เคลื่อนไหวร่างกาย ด้านสติปัญญาได้คิดจินตนาการ คิดสร้างสรรค์ ด้านสังคมมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มยอมรับฟังเหตุผลและความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้จึงสนุกสนาน มีความสุข ซึ่งเป็นการส่งเสริมด้านอารมณ์ ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความสนใจ

และความถนัดอย่างเต็มที่ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน แสวงหาความรู้ได้ตามศักยภาพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหาและการตัดสินใจในการทำงาน สามารถสรุปความรู้ สร้างองค์ความรู้และจัดระเบียบความรู้ได้มากขึ้น แสดงผลงานและภูมิใจในงานของตน ประยุกต์ใช้ความรู้ฝึกทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การใช้ภาษาจนชำนาญโดยที่มีครูและกลุ่มเพื่อนคอยช่วยเหลือ แนะนำ ชี้แนะและสนับสนุนให้กำลังใจตลอดเวลาซึ่งมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาและสอดคล้องกับจิรนนท์ บุญเรือน (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบซิปปาที่ได้ผลควรควรปฏิบัติดังนี้

3.1.1 ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเตรียมการจัดกิจกรรมทุกครั้ง เป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดีให้กับครูและผู้เรียน

3.1.2 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยมีการทดสอบก่อนเรียน ทบทวนความรู้เดิมในรูปแบบที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ทุกคนได้เคลื่อนไหวร่างกายอาจใช้เกมหรือปริศนาคำทาย เพลง บัตรคำ แผนภูมิภาพ ใช้คำถาม เป็นต้น และให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความคิดมากที่สุด

3.1.3 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เข้ากลุ่มที่เหมาะสมตามบทบาทและศักยภาพของบุคคล มีปฏิสัมพันธ์ทำงานร่วมกัน กล้าแสดงออก ยอมรับฟังความคิดเห็นของทุกคน แสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

3.1.4 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ สรุปความรู้ที่ได้แสดงนิทรรศการให้ผู้อื่น ได้ดูและชื่นชมผลงานด้วย

3.1.5 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ โดยเน้นพัฒนาทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การใช้ภาษาให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

- 3.2.1 ควรมีการวิจัยที่ใช้วิธีสอนแบบซิปปาในเนื้อหาวิชาอื่น และระดับชั้นต่างๆ ด้วย
- 3.2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้วิธีสอนแบบซิปปากับวิธีสอนแบบอื่นๆ ด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ (2545) *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย* กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์คุรุสภา
- _____ (2546) *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2542* กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว
- กาญจนา ไชยพันธุ์ (2545) “ตัวบ่งชี้ของผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ” ใน *วารสารวิชาการ* หน้า 57-60 กรุงเทพมหานคร ชวนพิมพ์
- จตุพร เจริญวัย (2545) “การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้โมเดลซิปปาในรายวิชาเคมี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- จirnันท์ บุญเรือน (2544) “ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จิรากาญจน์ หงษ์ชูตา (2545) “การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องเศษส่วน โดยใช้โมเดลซิปปา (CIPPA MODEL)” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ฉวีวรรณ วงษ์แสง (2547) “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA กลุ่มการทำงานและอาชีพ เรื่องการประดิษฐ์ของตกแต่งจากเกลือปลา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ชาริณี ตริวัณณู (2545) “ผลของการจัดกระบวนการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตามหลักซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฉัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง (2545) *ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ* กรุงเทพมหานคร สถาพรบุ๊คส์
- ดอกคุณ วงศ์วรรณวัฒนา (2544) “การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้รูปแบบซิปปา ในวิชาฟิสิกส์ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- คารินทร์ ดนะทิพย์ (2545) “ผลของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปา ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทศนา แคมมณี (2542) “การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โมเดลชิปปา(CIPPA ODEL)” วารสารวิชาการ 2,5 (พฤษภาคม) : 2-30
- ทศนา แคมมณี (2545) ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธีรารัตน์ บัวศรี (2545) กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กรุงเทพมหานคร ชวนพิมพ์
- นงลักษณ์ เขียรหอม (2547) “การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง กระเจงน้อยจากป่าใหญ่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- นวลจิตต์ เขาวีรดิพงษ์ (2542) “การสอนโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา” วารสารวิชาการ 2,4 (เมษายน) : 14-21
- นวลจิตต์ เขาวีรดิพงษ์ (2545) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กรุงเทพมหานคร สำนักงานปฏิรูปการศึกษา
- นิติญาพร ประเสริฐสังข์ (2545) “การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ เรื่องกลไกมนุษย์ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- บุญชม ศรีสะอาด (2545) การวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
 _____ (2545) การวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- บุญฤดี แซ่ลือ (2545) “ผลของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปา ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บุญสิทธิ์ วานานาม (2548) “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA MODEL) เรื่อง ลิ้มิตและความต่อเนื่องของฟังก์ชัน วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6” การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

- ปกาศิต ปลั่งกลาง (2545) “การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้โมเดลซิปปา” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ประคอง กรรณสุด (2528) *สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู* กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- ประภาศรี สีหอำไพ (2530) *วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา* กรุงเทพมหานคร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ผาณิต เย็นแฆ (2544) “ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาเพื่อการพัฒนา
จริยธรรมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจริยศึกษา และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- เผชญิ กิจระการ (2542) *ดัชนีประสิทธิผล* มหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- พวงเพชร เอี่ยมภูงา (2547) “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนเชิง
สร้างสรรค์โดยโครงงาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- มยุรา สมบูรณ์ (2547) “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA กลุ่มการทำงานพื้นฐานและ
อาชีพ เรื่องการทำยาสระผมจากสมุนไพร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” การศึกษาค้นคว้า
อิสระการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- รุจิรี ภู่อาระ (2545) *การเขียนแผนการเรียนรู้* กรุงเทพมหานคร บั๊กพอยท์
- วรภัทร์ ภู่อาระ (2543) *100 เครื่องมือการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์* กรุงเทพมหานคร ร่วมด้วย
ช่วยกัน
- วราภรณ์ แดงมีสี (2545) “การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้โมเดล
ซิปปาในรายวิชามนุษย์กับสิ่งแวดล้อม” การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง* กรุงเทพมหานคร
แอล ที เพรส
- วารยาณีย์ เพชรมณี (2545) “การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีววิทยา โดยใช้รูปแบบ
ซิปปา” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542) *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น* กรุงเทพมหานคร เช่นเตอร์ดีส์ตีฟเวอร์รี่
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545) *เอกสารประกอบการสอนวิชาพัฒนาการเรียนการสอน*
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

- วีระเดช เชื้อนาม (2545) “เจาะแก่น Child Centered การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางคืออะไร” ใน *วารสารวิชาการ* หน้า 2-10 กรุงเทพมหานคร ชวนพิมพ์
- สาโรช โศภีรักษ์ (2546) *นวัตกรรมการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ* กรุงเทพมหานคร บ็ุกพอยท์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2546) *แนวทางการจัดกิจกรรมการเสริมสร้าง สมรรถภาพทางคณิตศาสตร์* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543) *ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด* พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- สุทธิรัตน์ เลิศจตุรวิทย์ (2544) “ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปา เพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการวิเคราะห์และเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- สุภรณ์ สุภาพงศ์ (2545) “การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด” ใน *วารสารวิชาการ* หน้า 31-34. กรุงเทพมหานคร ชวนพิมพ์
- ศศิธร ชาญลักษณ์นันท์ (2542) *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น* กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ดยูเคชั่น
- สมนึก ภัททิยธนี (2544) *การวัดผลการศึกษา* พิมพ์ครั้งที่ 5 กพลินธุ์ ประสานการพิมพ์
- สงบ ลักษณ์ะ (2533) “จากหลักสูตรสู่แผนการสอน” *การวิจัยทางการศึกษา* 21(4) : 20 มีนาคม
- อรทัย มูลคำ และคณะ (2545) *19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด* กรุงเทพมหานคร ภาพพิมพ์
- เอกรินทร์ สัมหาศาล (2545) *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา : แนวคิดสู่ปฏิบัติ* กรุงเทพมหานคร บ็ุกพอยท์
- Bailey, Cellastine P. (2000). “Teaching Writing and Creating Change in aMulticultural/Urban Elementary Classroom,” *Dissertation Abstracts International*. 61(07): 220-A.
- Bartscher, Mark A and others (2001). “Improving Student’s Writing Ability Through Journals and Creating Writing Exercises,” *Educational Resources Information*.
- Confer,Carla S. (2000). “Student Participation in a Process of Teacher Change : Toward Student –Centered Teaching and Learning,” *Dissertation Abstracts International* 61(07) : 215-A.
- French, Charlotte Lynne (2001). “Chang from an Instructor-centered to a Learner-centered Instructional Strategy : A Study of Faculty at a Community College,” *Dissertation Abstracts International*. 62(02): 128-A.

Semmar, Yassir (2000). *Teachers' Response to Second Language Writing : A Humanistic Student-centered Approach to the EDL Conference* Dissertation Abstracts International, 39 (01) :40-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. ชื่อ ผศ.ดร. จิตรกร โพธิ์งาม
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
วุฒิการศึกษา ปร.ด. ศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ประสบการณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินวิทยฐานะบุคลากรครู สาขาวิชาภาษาไทย
2. ชื่อ นางพูนสิน บุตรภักดิ์
สถานที่ทำงาน โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม
วุฒิการศึกษา คม. ประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ประสบการณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินวิทยฐานะบุคลากรครู สาขาวิชาภาษาไทย
3. ชื่อ นางเพิ่มพูน ดอกดวง
สถานที่ทำงาน โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม
วุฒิการศึกษา คบ. บรรณารักษ์ศาสตร์ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
ประสบการณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินวิทยฐานะบุคลากรครู สาขาวิชาภาษาไทย

ภาคผนวก ข

- แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบซิปปา
- กรอบความคิดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบซิปปา
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- วิเคราะห์ความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 1 คำนาม	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง ความหมายและประเภทของคำนาม	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำนามเป็นคำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ต่างๆ ผู้เรียนต้องเข้าใจ หมายความว่า และประเภทของคำนาม จะทำให้นำคำไปใช้สื่อสารได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายและประเภทของคำนามได้
2. นักเรียนเขียนบันทึกความรู้และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำนามได้

สาระการเรียนรู้

1. คำนามเป็นคำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของและสถานที่ เช่น พ่อ แม่ บ้าน ถนน ชลบุรี คณะ ผึ้ง ความดี การเดิน แผ่น สวนสยาม พัทยา ฟุตบอล ฯลฯ
2. ประเภทของคำนาม แบ่งตามลักษณะที่ใช้ดังนี้ คำนามทั่วไป คำนามชี้เฉพาะ คำนามบอกลักษณะ คำนามบอกความเป็นหมวดหมู่ คำนามบอกอาการ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1. ครูทบทวนความรู้เดิมโดยการเรียกชื่อของนักเรียน 3 – 4 ชื่อ เรียกชื่อสัตว์ 3 ตัว เรียกชื่อสิ่งของและสถานที่แล้วใช้คำถามว่า ชื่อที่ครูพูดมาเป็นชื่อของอะไรบ้าง และชื่อที่พูดมานั้นแตกต่างกันอย่างไร

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มคิดชื่อของคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ให้ได้มากที่สุดในเวลา 5 นาที โดยบันทึกลงในแบบบันทึกความรู้

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

1. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่ม ออกไปเขียน แข่งขันคำที่คิดไว้ในแบบบันทึกความรู้ บนกระดานให้ได้มากที่สุด

2. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำที่เขียนบนกระดานและอภิปรายถึงข้อมูลที่ทุกกลุ่มนำเสนอบนกระดาน ร่วมกันสนทนาถึงคำที่เขียนและอ่านพร้อมกัน

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันนำเสนอว่าชื่อที่พูดและเขียนมานั้นสามารถแยกได้เป็นกี่ประเภทให้จดบันทึกไว้
2. ให้นักเรียนเพิ่มเติมชื่อต่างๆลงไปให้มากโดยเน้นให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

1. ครูและนักเรียนร่วมอภิปราย โดยนำข้อมูลของแต่ละกลุ่มได้แยกประเภทร่วมกันมาสรุปเป็นองค์ความรู้ ว่าสิ่งที่เรียกชื่อของคน สัตว์ สิ่งของและสถานที่นั้น เรียกว่า คำนาม
2. ครูแจกใบความรู้ประเภทของคำนาม แล้วให้แต่ละคนนำชื่อที่ทุกกลุ่มนำเสนอมาเขียนลงในช่องที่กำหนดในแบบบันทึกความรู้

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

1. ครูให้นักเรียนจัดเพิ่มผลงานของกลุ่ม
2. ให้นักเรียนเยี่ยมชมเพิ่มผลงานของทุกกลุ่มพร้อมเขียนคำติชม

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

1. ครูให้นักเรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติมความหมายและประเภทของคำนามจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น ผู้เชี่ยวชาญ พ่อแม่ หรือวิทยากร บุคคลจากสื่อวิทยุโทรทัศน์ ฯลฯ
2. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบบันทึกความรู้
3. ตรวจสอบการอ่านและการเขียนคำ

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายสุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....
.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียด)

ครูผู้สอน

...../...../.....

ใบความรู้
เรื่อง ชนิดของคำ
หน่วยย่อยที่ 1,2 คำนาม

คำนาม

คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกชื่อสิ่งต่างๆทั้งที่ปรากฏรูปร่าง เช่น เด็ก ช้าง รถยนต์ บ้าน ฝน ฯลฯ และสิ่งที่ไม่ปรากฏรูปร่าง เช่น ศาสนา สัปดาห์ การเดิน ความรัก ลม

คำนามแบ่งเป็น ๕ จำพวก ดังนี้

๑.๑ สามานยนาม คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อทั่วไปของสิ่งต่างๆ เช่น แม่ นก โด๊ะ ใจ

ตัวอย่าง แม่ซื้อส้มในตลาด

สมาธิมีประโยชน์ต่อร่างกายและจิตใจของมนุษย์

๑.๒ วิสามานยนาม คือ คำนามที่กำหนดตั้งขึ้นสำหรับเป็นชื่อเฉพาะของสิ่งนั้นๆ เช่น ชื่อคน ชื่อสัตว์ ชื่อสถานที่

ตัวอย่าง ครูทองดีซื้อหนังสือสามก๊กเมื่อวันอาทิตย์

ฉันนำเจ้าแตรัมไปให้คุณยายที่จังหวัดพิษณุโลก

๑.๓ ลักษณะนาม คือ คำนามที่ใช้บอกลักษณะของนามหรือกริยา เพื่อแสดงลักษณะ ขนาด หรือปริมาณของนามหรือกริยานั้น เช่น ตัว ฟอง ใบ ครั้ง เมตร

ตัวอย่าง รถ ๑ คัน บรรทุกมาได้ ๒ ตัว

ชายคนนั้นพูดแบบนี้มาสองครั้งแล้ว

๑.๔ สมุหนาม คือ คำนามที่บอกความเป็นหมวดหมู่ มักใช้ประกอบหน้าคำนามสามัญ หรือคำชื่อเฉพาะ เพื่อบอกถึงลักษณะที่รวมกันเป็นหมู่เป็นพวกของสิ่งนั้น เช่น พวก ผู่ หมู่ เหล่า คณะ หรือเป็นคำนามที่หมายถึงกลุ่มคนผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในองค์กรนั้นๆ เช่น ศาล รัฐบาล บริษัท

ตัวอย่าง พวกเด็กๆวิ่งหนีฝูงผึ้ง

ศาลตัดสินให้วัดชนะคดี

๑.๕ อาการนาม คือ คำนามที่บอกกริยาอาการหรือความปรากฏเป็นต่างๆของคน สัตว์ และสิ่งของ เกิดจากการใช้คำ “การ” หรือ “ความ” นำหน้าคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ เช่น การเรียน การพูด ความคิด ความรัก การเดินทาง

ตัวอย่าง การเจรจาในวันนี้ประสบความสำเร็จด้วยดี

การเลี้ยงสัตว์ช่วยทำให้เกิดความรักและความเข้าใจจิตใจผู้อื่น

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำนาม

คำสั่ง ให้นักเรียนเรียงอักษรเป็นคำนาม ตามความหมายที่กำหนดให้ (10 คะแนน)

1. สัตว์ชนิดหนึ่ง มีลำคอยาว	6. จังหวัดทางภาคเหนือ
2. สถานศึกษาสำหรับนักเรียน	7. ทำหน้าที่จับผู้ร้าย
3. บุคคลที่อยู่ในวัดเลื่อมใสพระพุทธศาสนา	8. ผู้ให้กำเนิด
4. เอกสารที่ใช้ศึกษา	9. ผลไม้มีรสหวาน
5. พาหนะที่วิ่งบนราง	10. ดอกไม้มีกลิ่นหอม

1. ฟ ร ะ ำ ย = _____

2. ร ร ง ะ ำ โ เ น ย = _____

3. ง ส พ ะ ม ร ำ = _____

4. อ ง ะ น ำ ห ส = _____

5. ฟ ร ำ ถ = _____

6. ม ะ ำ ห ช ง ย ำ ' = _____

7. จ ำ ต ว ร = _____

8. ม ' แ = _____

9. ต แ ม ำ ง = _____

10. ล ะ ม ำ = _____

เฉลยแบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
เรื่อง คำนาม

1. ยีราฟ
2. โรงเรียน
3. พระสงฆ์
4. หนังสือ
5. รถไฟ
6. เชียงใหม่
7. ตำรวจ
8. แม่
9. แดงโม
10. มะลิ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 1 คำนาม	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง หน้าที่ของคำนาม	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การนำความรู้ที่ได้มาคิด และแยกประเภทของคำนามจะทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ของคำนามได้ชัดเจนยิ่งขึ้นและใช้ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนพูดและเขียนแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของคำนามได้
2. นักเรียนแต่งประโยคจากคำนามได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำนามจะทำหน้าที่ในประโยคหลายหน้าที่ เช่น เป็นประธานของประโยค เช่น ตำรวจจับผู้ร้าย สุทธิชัยรถยนต์ เป็นกรรมของประโยค เช่น แมวจับหนู พ่อกินข้าว น่องเตะฟุตบอล

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1. ให้นักเรียนที่ได้เลือกไว้ออกมาบอกประเภทของคำนาม
2. ครูทบทวนโดยการยกบัตรคำให้ดูแล้วให้นักเรียนบอกว่าเป็นคำนามประเภทใด

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่มกลุ่มละ 6 คน
2. ครูอธิบายว่าคำนามทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยค
3. ครูแจกใบงานนิทานเรื่อง สองพ่อลูกผู้โง่เขลา กับลาและแบบบันทึกความรู้
4. ให้แต่ละกลุ่มศึกษาค้นคว้าหาคำนามในใบงานนิทานแล้วจดบันทึกลงใบแบบบันทึกความรู้

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

1. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอว่ากลุ่มของตนเองได้คำนามประเภทใดบ้าง
2. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำที่เขียนว่าถูกต้องหรือไม่แล้วอ่านพร้อมกัน
3. ให้นักเรียนเลือกคำนามที่ชอบมาแต่งประโยคแล้ววาดเป็นภาพระบายสี

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. ให้นักเรียนนำภาพวาดที่ได้ของแต่ละคนมานำเสนอภายในกลุ่มว่าภาพที่วาดคือค่านามอะไร และเป็นค่านามประเภทใด
2. ให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อผลงานของเพื่อน

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายค่านามจากแบบบันทึกความรู้และภาพวาดของนักเรียน แล้วมาสรุปเป็นองค์ความรู้หน้าที่ของค่านาม
2. ให้แต่ละกลุ่มที่เขียนแผนผังความรู้ที่ได้ว่าค่านามแบ่งได้เป็นกี่ประเภทและทำหน้าที่อะไร

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

1. ให้นักเรียนทุกกลุ่มจัดแสดงผลงาน โดยคิดแบบบันทึกความรู้และภาพวาดของกลุ่ม ส่วนแผนผังความรู้ให้คิดแสดงผลงาน
2. ให้นักเรียนเยี่ยมชมผลงานของกลุ่มต่างๆ

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

1. ให้นักเรียนบอกหน้าที่และประโยชน์ของค่านามประเภทต่างๆ
2. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ตรวจสอบบันทึกความรู้
3. ตรวจสอบแผนผังความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ใบงานนิทานเรื่อง สองพ่อลูกผู้โง่เขลากับลา
3. แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายลุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียด)

ครูผู้สอน

...../...../.....

นิทานเรื่อง สองพ่อลูกผู้โง่เขลา กับลา

ที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งมีสองพ่อลูกคนโง่แป้งเป็นเจ้าของโรงสีแต่ยากจนมากอยู่ ครอบครัวยุคหนึ่ง และปีนี้ด้วย จะเป็นเพราะเคราะห์หามยามร้าย บันดาลให้ต้องหนักขึ้นมากกว่าเก่าเข้าไปอีก เพราะเท่าที่ผ่านมาก็ จนแสนที่จะจนอยู่แล้ว และยังมีปีนี้ ด้วย ฝนฟ้าก็ไม่ยอมตกลงมาให้เลยสักนิด พื้นดินจึงเกิดความแห้ง แล้ง และจึงเป็นผลให้ต้นข้าวสาทิที่เมื่อก่อนพอจะมีพวกชวานานำมาไม่แป้งนั้น อยู่บ้าง ก็เกิดเหี่ยวเฉาและ ตายเสียจนหมดทุกไร่ไป สองพ่อลูกจึงต้องหนักใจด้วยไม่มีใคร นำข้าวสาทิมาตีเป็นแป้งเลยสักเจ้าเดียว ลูกชายได้พูดบอกกับพ่อว่า ' พ่อ ๆ แม้แต่แป้งที่จะมาทำเป็นขนมปังใช้กินกัน ก็หมดแล้วนะ จะทำอย่างไรดีล่ะ ' พ่อจึงพูดขึ้นว่า ' ต้นสาทิก็ตายหมด ไม่มีใครจะเอามาไม่แล้วด้วย เฮ้อ..กลุ่มใจดีแหละ แต่..เดี๋ยวก่อน เรายังมีลาอยู่นี่ไง ไม่มีแป้งโม่ เจ้าลาที่นี่ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมียาเหล่านี้ไปขายแลกเอาเงินมาใช้กินกันดีกว่า'

เมื่อคิดได้ดังนั้นแล้ว สองพ่อลูกจึงตัดสินใจที่จะนำลาตัวนั้นไปขายเสียในเมือง ชายเจ้าของโรงสีและลูกชาย จึงลาเดินไปตามทางเรื่อย ๆ อากาศก็ร้อน แดดก็เปรี้ยงเสียดด้วยวันนั้น สองพ่อลูกเดินงูลาและเช็ดเหงื่อที่ไหล ช้อยลงมาอย่างไม่ยอมหยุดและเดินทางไปเรื่อย ๆ ในระหว่างทาง พวกเขาได้พบกับพวกผู้หญิงกลุ่มหนึ่ง ซึ่งกำลังซักผ้ากันอยู่ที่ริมแม่น้ำ ผู้หญิงในกลุ่มนั้นคนหนึ่งเอ่ยขึ้นว่า ' คุณนั้นซิ ' และยังมีมือมาทางเจ้าของ โรงสี และลูกชาย ' ช่างโง่ชะมัดเลยทั้งสองคน.... เธอว่าไหม ? ' เจ้าของโรงสีเมื่อได้ยินเช่นนั้น ก็นึกโมโหที่เดินอยู่ดี ๆ ก็มีคนมาว่า ' ว่าโง่ชะมัด ' อย่างนั้น จึงตะโกนถาม ผู้หญิงคนที่พูดขึ้นนั้นว่า ' ทำไมการเดินทางงูลาแล้วจะต้องเป็นคนโง่ชะมัดอย่างที่หล่อนว่านั่นด้วยเล่า ? ' ผู้หญิงคนนั้นจึงพูดว่า ' ก็ถ้าเป็นคนฉลาด ๆ ละก็ ก็คงจะไม่ยอมเดินคลุกฝุ่นอย่างนั้นอยู่ได้ล่ะสิ ทั้งๆที่คน หนึ่งน่าจะชี้หลังลา นั่งให้สบาย ๆ แต่ไม่ยกกะทำ พวกเราถึงได้ว่า ว่าโง่ชะมัดยังงี้เล่า? ' ผู้พ่อเมื่อได้ฟัง ดังนั้นก็เห็นด้วยกับผู้หญิงคนที่พูดนั้น เขาจึงบอกกับลูกชายว่า ' ที่ผู้หญิงคนนั้นพูดก็ถูกนะ ลูกขึ้นไปขี่ลาเถิด มา ขึ้นมา ' ว่าแล้วเขาก็ช่วยลูกชายให้ขึ้นนั่งบนหลังลา แล้วทั้งสองคนเดินก็ทางกันต่อไป ในไม่ช้า สองพ่อลูก ก็พบหญิงชราคนหนึ่งถือไม้เท้าและกำลังจะเดินสวนทางมาทางสองพ่อลูกเข้าอีก หญิงชราคนนั้นเมื่อเดินสวนมาถึงที่ใกล้ ๆ กับสองพ่อลูก แล้ว อยู่ ๆ นางก็ยกไม้เท้าที่ถือมาในมือขึ้นขึ้นเคาะไปที่ หัวของลูกชายที่นั่งอยู่บนหลังลาดัง ' ป๊อก ' แล้วพูดอย่างโมโหจนเจียวว่า ' อ้าย คนเนรคุณ ! จอมขี้เกียจ สันหลังยาว อากาศร้อน ๆ ออกอย่างนี้ แทนที่จะให้พ่อผู้แก่ชรา นั่งบนหลังลากับมานั่งเสียดเอง คูสิ ! แกนั่นแหละ ควรเป็นคนเดินไม่ใช่พ่อแก่ ' ลูกชายตกใจมากที่อยู่ดี ๆ ก็มาโดนเคาะหัวแล้วยังแถมโดนหญิงชราดุสั่งสอน เขาอย่างนั้นเข้าอีก แต่เขาก็คิดเห็นด้วยกับคำพูดของหญิงชราผู้นั้น ' เอ ที่จริงหญิงชราผู้นั้นก็พูดถูกนะพ่อ ' ลูกชายว่าแล้วก็กระโดดลงจากหลังลาแล้วเปลี่ยนที่ให้พ่อนั่งบนหลังลาบ้าง แล้วจึงเดินทางต่อไปอีก

เมื่อเดินทางต่อมาได้อีกไม่ไกลนัก ก็ได้พบกับคนเดินทางเดินสวนทางผ่านมา คนเดินทางผู้นั้นมองสองพ่อลูก แล้วพูดเปรย ๆ ให้ได้ยินทั้ง ๆ หัวเราะว่า ' โงะชะมัดเลยทั้งพ่อทั้งลูก ทั้ง ๆ ที่ร้อนออกอย่างนี้ มีลาอยู่ทั้งตัว ก็จะมีมัวเดินจูงอยู่ทำไมก็ไม่รู้ ก็ขึ้นไปนั่งทั้งสองคนก็หมดเรื่อง ทำไมถึงโง่จริง ๆ เลย ฮ่า ๆ ๆ ๆ ' เจ้าของโรงสีและลูกชายก็เห็นด้วยตามที่คนเดินทางผู้นั้นพูดอีกนั่นแหละ ' คนเดินทางผู้นั้นพูดก็ถูกนะ ' ผู้พ่อว่า แล้วเขาก็ช่วยให้ลูกชายขึ้นมานั่งลงที่ข้างหลังของเขา แล้วทั้งสองก็เดินทางต่อ โดยขึ้นขี่หลังลาไปด้วยกัน ทั้งสองคน

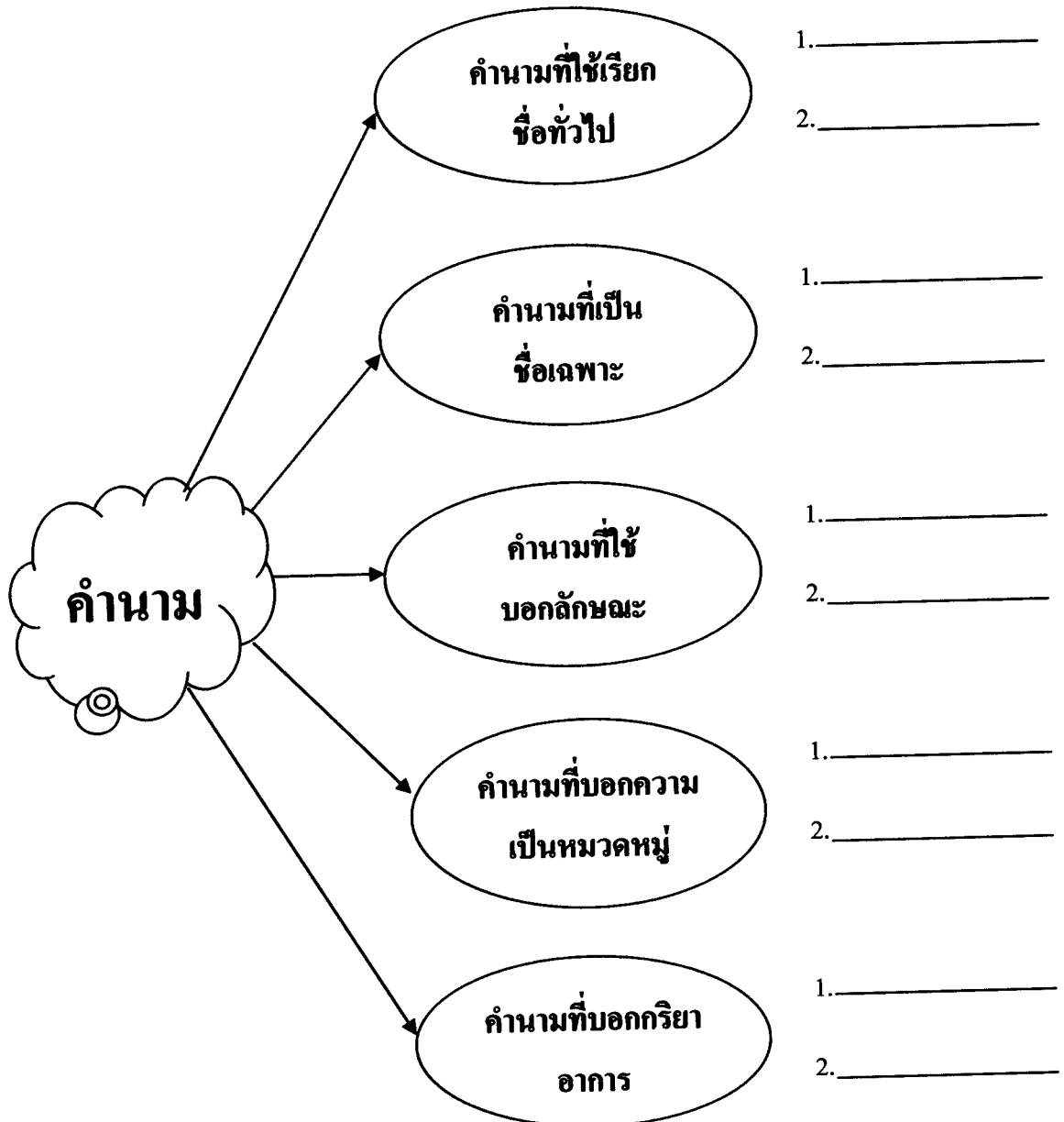
พวกเขาเกือบไปถึงเมืองแล้ว แต่ก็ยังได้ไปพบกับผู้ชายที่เป็นชาวนาคนหนึ่งเข้า 'นี่ลาของคุณหรือ ' ใช่ ' เจ้าของโรงสี ตอบ 'เราจะเอาไปขายที่ตลาด คุณถามทำไมล่ะ ' ชายชาวนาจึงตอบกลับมาว่า ' ก็ในไม่ช้า เจ้าลาที่น่าสงสารนี้ คงหมดแรงลงแน่ ๆ ถ้าต้องแบกคุณสองคนไปตลอดทาง เชื้อสี ' ชายชาวนาจินั้นตอบ ' แล้วคอนั้นใครเขาจะ อยากรื้อมัน จริงไหม เราคิดว่าถ้าพวกท่านจะช่วยแบกมันแทนละก็ น่าจะดีกว่านะ ' เจ้าของโรงสีและลูกชาย มองตากันและเห็นด้วยกับชาวนาคนนั้นที่พูดทักขึ้นทันที ' นี่ก็เป็นความคิดที่ดี ' เจ้าของโรงสีเอ่ย แล้วเขาก็หาไม้และเชือกมา ช่วยกันผูกลากับไว้ท่อนไม้ และหามเจ้าลา เข้าไปในเมือง ผู้คนในเมืองไม่เคยเห็นสิ่งที่ตกลงเท่านั้นมาก่อนเลย 'คูชิ' ชายคนหนึ่งร้อง 'พวกเขาพยายามหามลา' คนในเมืองพากันหัวเราะท้องคัดท้องแข็งจนน้ำตาไหล 'ที่นี้ก็ถึงตาเจ้าลาบ้างแล้ว ลาไม่ว่าอะไรหรอกที่ต้องถูก หามแบบนี้ แต่มันไม่ชอบให้ใครมาหัวเราะเยาะ ดังนั้นมันจึงพยศขึ้น คือมันทั้งคืนสะบัดตัวและทั้งเตะทั้งถีบ จนในที่สุดเชือกก็เลยขาดออก แล้วบังเอิญตรงนั้นเป็นสะพานข้ามคลองเข้าพอดิ ลาดเลยตกลงไปในน้ำและจมหายไปใต้น้ำนั่นทันที เจ้าของโรงสีและลูกชายจึงจำต้องเดินหน้าเศร้ามือเปล่ากลับบ้านอย่างช่วยไม่ได้ และต้องเสียลาไปโดยเปล่าประโยชน์ ' พ่อไม่น่าพยายามจะทำให้ถูกใจทุกคนเลย ' เขาบอกและถอนใจใหญ่ ' ในที่สุดก็ลงเอยว่า พ่อทำไม่ถูกใจใครสักคน พ่อว่าตอนนี้พ่อเองแหละที่โง่เหมือนลา'

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

○ 'ไม่รู้จักรที่จะใช้มันสมองและความคิดของตัวเอง มัวแต่อาศัยและทำตาม ความคิดของชาวบ้าน สักวันหนึ่งก็จะต้องพบกับความเสียหาย อย่างสองพ่อลูกเข้าจนได้สักวัน

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
เรื่อง คำนาม

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำนามมาเขียนลงในแผนผังแต่ละประเภท (10 คะแนน)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วย เรื่อง ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 2 คำสรรพนาม	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง ความหมายและประเภทของคำสรรพนาม	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การมีความรู้ความเข้าใจความหมายและประเภทของคำสรรพนาม สามารถพูด และแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกได้ มีทักษะในการจดบันทึก และใช้คำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนพูดและเขียนเกี่ยวกับความหมายและประเภทของคำสรรพนามได้
2. นักเรียนอ่านและสนทนาเกี่ยวกับคำสรรพนามได้

สาระการเรียนรู้

คำสรรพนามเป็นคำที่ใช้แทน คำนามเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำนามซ้ำๆ แบ่งเป็น ประเภทตามหน้าที่ที่ใช้ดังนี้ คำสรรพนามที่ใช้แทนบุคคล คำสรรพนามใช้ถาม คำสรรพนามเชื่อม ประโยค คำสรรพนามบอกความไม่เจาะจง คำสรรพนามบอกความเจาะจง คำสรรพนามบอก ความชี้เฉพาะ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปา(CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม

1. ครูทบทวนความรู้เดิมใช้เพลง ตาและหูของฉัน โดยครูร้องนำช่วยกันปรบมือให้จังหวะ แล้วใช้คำถามว่า มีผู้ถูกเอ่ยถึงในเนื้อเพลงกี่คน กี่ครั้ง มีคำใดบ้างที่เป็นคำสรรพนาม

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ให้นักเรียนค้นคว้าที่ห้องสมุดในหัวข้อประเภทของคำสรรพนาม และให้ยกตัวอย่าง ประกอบด้วย

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

1. ให้นักเรียนบอกประเภทคำสรรพนามที่ค้นคว้าจากห้องสมุด
2. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มบันทึกความรู้

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. ให้นักเรียนสนทนากับกลุ่มของตนว่าคำสรรพนามมีอะไรบ้าง
2. ให้ตัวแทนของกลุ่มเขียนคำสรรพนามเพิ่มเติมในแบบบันทึกความรู้

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

1. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาอ่านคำสรรพนามแล้วให้ทุกคนอ่านตาม
2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำสรรพนามว่ามีความหมายอย่างไรและแบ่งเป็นกี่ประเภท

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

1. ให้นักเรียนทุกกลุ่มจัดแสดงผลงานคำสรรพนามในแบบบันทึกความรู้ของกลุ่มและประโยชน์ที่แต่งไว้มาติดบนกระดาน
2. ให้นักเรียนเยี่ยมชมผลงานของกลุ่มต่างๆ

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

1. ครูให้นักเรียนแจกแจงการนำคำสรรพนามไปใช้ในชีวิตประจำวันอะไรได้บ้าง
2. ให้นักเรียนบอกความหมายและประเภทของคำสรรพนามและทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ตรวจสอบแบบบันทึกความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ห้องสมุด
2. แบบบันทึกความรู้
3. เพลง ตาและหูของฉัน

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายลุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียด)

ครูผู้สอน

...../...../.....

เพลง ตาและหูของฉัน

ตาฉันมีไว้ดู หูฉันมีไว้ฟัง

เมื่อเราจะวิ่ง เดิน ยืน นั่ง จงระวังอย่าให้พลั้งพลาดไป

ตาของเราสวยดี รูปและสีเรามองเห็นไกล

หูของเราได้ยินไกลใกล้ เราพอใจที่มีหูและตา

ใบความรู้
เรื่อง ชนิดของคำ
หน่วยย่อยที่ 3,4 คำสรรพนาม

คำสรรพนาม

คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนคำนาม คำสรรพนามแบ่งเป็น ๖ จำพวก ดังนี้

๒.๑ บุรุษสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามในการพูดจากัน แบ่งเป็น ๓ พวก คือ

ตัวอย่าง ผ่าคุณบอกท่านด้วยนะครับ ว่าผมมาหา
เธอมาพรุ่งนี้สิ วันนี้เราไม่อยู่บ้าน

๒.๒ นิยมสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่แสดงความชี้เฉพาะเจาะจง ได้แก่ นี้ นั้น โน่น

ตัวอย่าง ฉันอยู่ที่นี่สบายกว่าอยู่นั้น
นั่นคือหนังสือที่น้องของฉันชอบ

๒.๓ ปฤจฉาสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ใช้เป็นคำถาม เช่น ใคร ไหน อะไร

ตัวอย่าง ใครเป็นเจ้าของสมุดเล่มนี้
เมื่อเข้าคุณซื้ออะไรที่ร้านค้า

๒.๔ อนิยมสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ไม่กำหนดแน่นอน และไม่เป็นคำถาม เช่น
ใคร ไหน อะไร อะไรๆ ใดๆ

ตัวอย่าง ขณะนี้ไม่มีใครเชื่อเขาอีกแล้ว
อะไรๆฉันก็กินได้

๒.๕ วิภาคสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่บอกความชี้ซ้ำ หรือแบ่งพวกหรือรวมพวก
ได้แก่ บ้าง ต่าง กัน

ตัวอย่าง ทหาร**บ้าง**ก็ถือปืน**บ้าง**ก็ถือดาบ
นักเรียน**ต่าง**ทำการบ้าน

๒.๖ ประพันธสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามหรือสรรพนามที่อยู่ข้างหน้า
และทำหน้าที่เชื่อมประโยคที่ตามมาให้มีความสัมพันธ์กัน เช่น ที่ ซึ่ง อัน

ตัวอย่าง แม่ที่พยักข่องทหาร**ที่**รักษาระเบียบวินัย
เด็ก**ซึ่ง**นั่งอยู่ในร้านกำลังอ่านหนังสือ

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง คำสรรพนาม

คำสั่ง อ่านคำแล้วเลือกคำที่เป็นคำสรรพนาม มาเขียนลงในช่องว่าง (10 คะแนน)

เหมือน	น้ำ	ข้าพเจ้า	แล้ว	คุณ
ท่าน	กิน	วิ่ง	เธอ	เจ้า
นอน	เขา	อะไร	ไหน	คล้าย
จิก	ยิ้ม	ฉัน	บ้าน	หล่อน
ไหล	พระองค์	บ้าง	ชอบ	เรา

คำสรรพนาม

1. _____

6. _____

2. _____

7. _____

3. _____

8. _____

4. _____

9. _____

5. _____

10. _____

เฉลยแบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำสรรพนาม

1. ท่าน	5. เจ้า	9. พระองค์
2. ข้าพเจ้า	6. เขา	10. เรา
3. คุณ	7. ฉัน	
4. เธอ	8. หล่อน	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 2 คำสรรพนาม	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง หน้าที่ของคำสรรพนาม	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำสรรพนามเป็นคำที่ทำหน้าที่ใช้แทนคำนามเพื่อให้ภาษาที่ใช้ในการพูดและเขียน สละสลวยไม่ใช้คำซ้ำไปมา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนพูดและเขียนบันทึกหน้าที่ของคำสรรพนามได้
2. นักเรียนแต่งประโยคจากคำสรรพนามได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำสรรพนามเป็นคำที่ใช้แทน คำนามเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำนามซ้ำๆ แบ่งเป็นประเภท ตามหน้าที่ที่ใช้ดังนี้ คำสรรพนามที่ใช้แทนบุคคล คำสรรพนามใช้ถาม คำสรรพนามเชื่อมประโยค คำสรรพนามบอกความไม่เจาะจง คำสรรพนามบอกความเจาะจง คำสรรพนามบอกความชี้เฉพาะ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1. ให้นักเรียนช่วยกันบอกว่าบัตรคำที่ครูชูให้ดูเป็นคำสรรพนามหรือไม่
2. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำพร้อมกัน

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มนำคำสรรพนามที่แสดงผลงานของชั่วโมงที่แล้วมาช่วยกันแต่งให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

1. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่ม ออกไปแสดงบทบาทสมมติตามประโยคที่แต่งแล้วให้กลุ่มอื่นช่วยกัน ทายว่ากลุ่มนั้นทำอะไร
2. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและอภิปรายถึงประโยคที่ทุกกลุ่มนำเสนอ

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันนำเสนอว่าประโยชน์เขียนมานั้นสามารถแยกคำสรรพนามได้เป็นที่ประเภทและทำหน้าที่อะไรในประโยคให้จดบันทึกไว้ในแบบบันทึกความรู้ของกลุ่ม
2. ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน โดยเน้นให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

1. ครูและนักเรียนร่วมอภิปราย โดยนำข้อมูลของแต่ละกลุ่มได้ร่วมกันสรุปเป็นองค์ความรู้ว่า คำสรรพนามมีหน้าที่อะไร
2. นำตัวอย่างการแต่งประโยคที่มีคำสรรพนามของกลุ่มตัวอย่างมาเขียนบนกระดานและบอกว่า คำสรรพนามอยู่ตรงไหนของประโยค

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

1. ครูให้นักเรียนนำผลงานจัดเข้าเพิ่มผลงานของกลุ่ม
2. ให้นักเรียนเยี่ยมชมเพิ่มผลงานของทุกกลุ่มพร้อมเขียนคำติ/ชม

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

1. ให้นักเรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติมความหมายและประเภทของคำสรรพนามจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น ผู้เชี่ยวชาญ พ่อแม่ หรือวิทยากร บุคคลจากสื่อวิทยุโทรทัศน์ ฯลฯ
2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตการตอบคำถาม
3. ตรวจสอบบันทึกความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายสุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียด)

ครูผู้สอน

...../...../.....

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง คำสรรพนาม

คำสั่ง จดเส้นใต้คำสรรพนามในข้อความต่อไปนี้ (10 คะแนน)

1. พ่อบอกว่าท่านชอบดื่มกาแฟมาก
2. คุณชายหาหนูขอออกไปข้างนอกนะคะ
3. ไครนอนอยู่ในห้องนั้น
4. ขอให้พระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน
5. นี่เป็นตุ๊กตาที่นำซื้อมาจากต่างประเทศ
6. ชาวบ้านในหมู่บ้านช่วยกันเกี่ยวข้าว
7. ก๊อ้งเป็นเด็กเกรเพื่อนจึงไม่ชอบเขา
8. แม่ของผมทำงานอยู่ร้านทำผม
9. พี่ของฉันทำล้างเตาฟุตบอล
10. สุนัขมันดูมากอย่าเข้าใกล้ล่ะ

เฉลยแบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำสรรพนาม

1. ท่าน	6. ใน
2. หนู	7. เขา
3. นั้น	8. ผม
4. พระองค์	9. ฉันท
5. ที่	10. มัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 3 คำกริยา	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง ความหมายและประเภทของคำกริยา	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำกริยาเป็นคำที่แสดงอาการของนามหรือสรรพนามเพื่อให้รู้ว่านามหรือสรรพนามนั้นทำอะไรหรือเป็นอย่างไร

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเขียนบันทึกความหมายและประเภทของคำกริยาได้
2. นักเรียนอ่านและเลือกคำกริยาได้

สาระการเรียนรู้

คำกริยาเป็นคำที่แสดงอาการของนามหรือสรรพนามเพื่อให้รู้ว่านามหรือสรรพนามนั้นทำอะไรหรือเป็นอย่างไรมี 4 ประเภทคือกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมมารับ กริยาที่ต้องมีกรรมมารับ กริยาที่ต้องอาศัยคำหรือกลุ่มคำมาต่อท้าย กริยาที่ช่วยคำกริยาอื่นให้ได้ใจความชัดเจนยิ่งขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซีปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1. ครูทบทวนปริศนาคำทายที่คำตอบเป็นคำนามและคำสรรพนามประมาณ 3 ข้อ
เช่น อะไรเอ่ย หูยาวเรียวเชียวชาญการกระโดดชื่อ โลกเล่นอยู่ในครัว.....กระต่าย
อะไรเอ่ย กดปุ่มหมุนสาย ร้อนหายสบายตัวพัดลม
อะไรเอ่ย มีตารอบตัว ผมจุกบนหัว คนทั่วไปชอบกิน.....สับปะรด

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ให้นักเรียนไปศึกษาความรู้จากวิทยากรที่เป็นครูใน โรงเรียนว่าคำกริยามีคำว่าอะไรบ้างโดยบันทึกลงในแบบบันทึกความรู้

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

1. ให้ตัวแทนของกลุ่มนำข้อมูลที่ได้มาอ่านให้เพื่อนฟังและให้ทุกคนออกเสียงตามคำนั้นให้ถูกต้อง
2. ร่วมกันอภิปราย

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันนำเสนอว่าคำกริยาที่พูดและเขียนมานั้นสามารถแยกได้เป็นกี่ประเภทให้จดบันทึกไว้
2. ให้นักเรียนเพิ่มเติมชื่อต่างๆลงไปให้มากโดยเน้นให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

1. ครูและนักเรียนร่วมอภิปราย โดยนำข้อมูลของแต่ละกลุ่มได้แยกประเภทร่วมกันมาสรุปเป็นองค์ความรู้ของคำกริยา
2. ครูแจกใบความรู้ประเภทของคำกริยาแล้วให้แต่ละคนนำคำที่ทุกกลุ่มนำเสนอมาเขียนลงในแบบบันทึกความรู้

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

1. ครูให้นักเรียนจัดเพิ่มผลงานของกลุ่ม
2. ให้นักเรียนเยี่ยมชมเพิ่มผลงานของทุกกลุ่มพร้อมเขียนคำติชม

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

1. ให้นักเรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติมความหมายและประเภทของคำกริยาจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
2. ให้ทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตการตอบคำถาม
3. ตรวจสอบแบบบันทึกความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายคุณ)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียด)

ครูผู้สอน

...../...../.....

ใบความรู้

เรื่อง ชนิดของคำ

หน่วยย่อยที่ 5, 6 คำกริยา

คำกริยา

คำกริยา (คำ-กริ-ยา) คือ คำที่แสดงอาการของนามหรือสรรพนาม เพื่อให้รู้ว่า นามหรือสรรพนามนั้นทำอะไรหรือเป็นอย่างไร

คำกริยาแบ่งเป็น ๔ จำพวก ดังนี้

๓.๑ อกรรมกริยา คือ คำกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมมารับก็เข้าใจความหมายได้ เช่น เดิน หัวเราะ บิน ไป นอนหลับ

ตัวอย่าง นักกีฬาวิ่งตอนเช้า

จ้อยหัวเราะเมื่อเขาดีใจ

๓.๒ สกรรมกริยา คือ คำกริยาที่ต้องมีกรรมมารับจึงจะได้ใจความสมบูรณ์ เช่น กิน ทำ เขียน ตัด ตี

ตัวอย่าง น้องกินข้าวกับแม่

ครูชมนักเรียนในห้อง

๓.๓ วิภทรกริยา คือ คำกริยาที่ต้องอาศัยคำหรือกลุ่มคำมาต่อข้างท้าย จึงจะได้ใจความสมบูรณ์ ได้แก่ เป็น เหมือน คล้าย เท่า คือ

ตัวอย่าง งูเป็นสัตว์เลื้อยคลานชนิดหนึ่ง

หน้าตาของลูกคล้ายพ่อ

๓.๔ กริยานุเคราะห์ คือ คำกริยาที่ทำหน้าที่ช่วยกริยาอื่นให้ได้ใจความชัดเจนยิ่งขึ้น ใช้ประกอบหน้าคำกริยา เช่น จะ กำลัง เคย อย่า ได้ และใช้ประกอบหลังคำกริยา เช่น แล้ว เลย

ตัวอย่าง ฉันเคยชิมอาหารร้านนี้แล้ว

คนสวนกำลังปลูกต้นไม้อยู่นะ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 3 คำกริยา	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง หน้าที่ของคำกริยา	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำกริยาเป็นคำที่แสดงอาการของนามหรือสรรพนามเพื่อให้รู้ชื่อนามหรือสรรพนามนั้นทำอะไรหรือเป็นอย่างไร

จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.นักเรียนพูดและเขียนบันทึกหน้าที่ของคำกริยาได้
- 2.นักเรียนแต่งประโยคจากคำกริยาได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำกริยาเป็นคำที่แสดงอาการของนามหรือสรรพนามเพื่อให้รู้ชื่อนามหรือสรรพนามนั้นทำอะไรหรือเป็นอย่างไรมี 4 ประเภทคือกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมมารับ กริยาที่ต้องมีกรรมมารับ กริยาที่ต้องอาศัยคำหรือกลุ่มคำมาต่อท้าย กริยาที่ช่วยคำกริยาอื่นให้ได้ใจความชัดเจนยิ่งขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

- 1.ครูนำบัตรคำกริยา 4 คำมาให้เด็กอ่านออกเสียงพร้อมกัน
- 2.ให้ทุกคนแสดงท่าทางประกอบคำกริยา

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

- 1.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
- 2.ให้แต่ละกลุ่มค้นคว้าคำกริยาเพิ่มเติมแล้วบันทึกลงในแบบบันทึกความรู้

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

- 1.ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่ม ออกไปเขียน แข่งขันคำที่คิดไว้ บนกระดานให้ได้มากที่สุด
- 2.ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำที่เขียนและอภิปรายถึงข้อมูลที่ทุกกลุ่มนำเสนอ

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

- 1.ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยเน้นให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

- 1.ครูและนักเรียนร่วมอภิปราย โดยนำข้อมูลของแต่ละกลุ่มมาสรุปเป็นองค์ความรู้
- 2.ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำกริยา

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

- 1.ครูให้นักเรียนจัดเพิ่มผลงานของกลุ่ม
- 2.ให้นักเรียนเยี่ยมชมเพิ่มผลงานของทุกกลุ่มพร้อมเขียนคำติ/ชม

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

- 1.ครูให้นักเรียน ไปค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
- 2.ทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

- 1.สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
- 2.ตรวจแบบบันทึกความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 1.บัตรคำ
- 2.แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายลุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียด)

ครูผู้สอน

...../...../.....

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
เรื่อง คำกริยา

คำสั่ง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำกริยาที่กำหนดให้ (10 คะแนน)

1. **ดู**
2. **กิน**
3. **วิ่ง**
4. **พาย**
5. **เขียน**
6. **ร้องไห้**
7. **จับ**
8. **เตะ**
9. **ตัด**
10. **อ่าน**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 4 คำวิเศษณ์	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง ความหมายและประเภทของคำวิเศษณ์	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำวิเศษณ์ใช้ขยายคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ให้มีความชัดเจนมากขึ้น สามารถสื่อสารได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเขียนบันทึกความหมายและประเภทของคำวิเศษณ์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านและสนทนาเกี่ยวกับคำวิเศษณ์ได้

สาระการเรียนรู้

คำวิเศษณ์ คือ คำที่ใช้ขยายคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์ ให้มีเนื้อความชัดเจนยิ่งขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบจิปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1. ครูยกตัวอย่างคำต่างๆประมาณ 5 คำ ให้นักเรียนบอกว่าคำใดน่าจะสามารถนำไปขยายความในประโยคได้ดี

2. ให้นักเรียนยกตัวอย่างตามความคิดเห็นของตนเองคนละ 1 คำ

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มศึกษาจากใบความรู้แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกความรู้ของกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

1. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่ม ออกไปเขียน แข่งขันคำที่คิดไว้ บนกระดานให้ได้มากที่สุด
2. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำที่เขียนและอภิปรายถึงข้อมูลที่ทุกกลุ่มนำเสนอ

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

- 1.ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอว่าคำวิเศษณ์ที่พูดและเขียนมานั้นสามารถแยกได้เป็นกี่ประเภทให้จดบันทึกไว้
- 2.ให้นักเรียนเพิ่มเติมคำวิเศษณ์ลงไปให้มาก โดยเน้นให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

- 1.ให้ตัวแทนกลุ่มมาอ่านคำวิเศษณ์ที่ได้ศึกษาเพิ่มเติมให้ทุกคนฟัง
- 2.ครูและนักเรียนร่วมอภิปราย โดยนำข้อมูลของแต่ละกลุ่มได้แยกประเภทร่วมกันมาสรุปเป็นองค์ความรู้

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

- 1.ครูให้นักเรียนจัดเพิ่มผลงานของกลุ่ม
- 2.ให้นักเรียนเยี่ยมชมเพิ่มผลงานของทุกกลุ่มพร้อมเขียนคำติ/ชม

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

- 1.ครูให้นักเรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติมความหมายและประเภทของคำวิเศษณ์จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น ผู้เชี่ยวชาญ พ่อแม่ หรือวิทยากร บุคคลจากสื่อวิทยุโทรทัศน์ ฯลฯ
- 2.ทำแบบทดสอบท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

- 1.สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
- 2.ตรวจแบบบันทึกความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 1.ใบความรู้
- 2.แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายสุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียค)

ครูผู้สอน

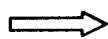
...../...../.....

ใบความรู้ เรื่องชนิดของคำ หน่วยย่อยที่ 7, 8 คำวิเศษณ์
คำวิเศษณ์
<p>คำวิเศษณ์ คือ คำที่ใช้ขยายคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์ ให้มีเนื้อความชัดเจนยิ่งขึ้น คำวิเศษณ์แบ่งเป็น ๑๐ จำพวก ดังนี้</p> <p>๔.๑ ลักษณะวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกลักษณะต่างๆ เช่น ดี ขาว เปรี๊ยะ สวย เล็ก</p> <p>ตัวอย่าง ชายหนุ่ม<u>สวมเสื้อขาว</u>อยู่ในบ้านหลัง<u>เล็ก</u></p> <p>๔.๒ กาลวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกเวลา เช่น เช้า เย็น นาน อดีต เดียวนี้</p> <p>ตัวอย่าง <u>พีนอนก่อน</u>ที่<u>จึงคืน</u>เช้า</p> <p>๔.๓ สถานวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกสถานที่ แสดงระยะทางหรือที่ตั้ง เช่น ขวา ใกล้</p> <p>ตัวอย่าง รถทาง<u>ขวา</u>จอด<u>ใกล้</u>ที่สุด</p> <p>๔.๔ ปริมาณวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกจำนวนหรือปริมาณ เช่น มาก ทั้งหมด</p> <p>ตัวอย่าง <u>ตำรวจ</u>หลายคน<u>ล้อมจับ</u>ผู้ร้าย<u>ได้ทั้งหมด</u></p> <p>๔.๕ นิยมวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่แสดงความชี้เฉพาะ บอกกำหนดแน่นอน เช่น นี้ นั้น</p> <p>ตัวอย่าง <u>สัตว์เหล่านี้</u>จะกลายเป็นเหยื่อของเจ้าเสือนั้น</p> <p>๔.๖ ปดุงฉาวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่แสดงคำถามหรือความสงสัย เช่น อะไร ไหน ทำไม</p> <p>ตัวอย่าง <u>กล่องอะไร</u>อยู่ในตู้</p> <p>๔.๗ อนิยามวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่แสดงความไม่กำหนดแน่นอน และไม่เป็นคำถาม เช่น อะไร ทำไม อย่างไร ก็อื่น</p> <p>ตัวอย่าง วันนี้<u>ยังไม่ได้</u>ข่าว<u>อะไร</u>คืบหน้าเลย</p> <p>๔.๘ ประพันธวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ประกอบคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ และทำหน้าที่เชื่อมประโยคที่ตามมาให้ขยายคำกริยาหรือคำวิเศษณ์นั้น</p> <p>ตัวอย่าง <u>เด็กคนนั้น</u>บอกว่า<u>เขาอยาก</u>เล่น<u>ฟุตบอล</u></p> <p>๔.๙ ประติษฐานวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ใช้ในการเรียกขาน โต้ตอบกัน เช่น ครับ คะ ขา</p> <p>ตัวอย่าง <u>แดง</u>จำ <u>มาหา</u>พี่<u>หน้อย</u>นะ<u>จ๊ะ</u></p> <p>๔.๑๐ ประติษฐานวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่แสดงความไม่รับรองหรือบอกความปฏิเสธ เช่น ไม่ ไม่ใช่ เปล่า หาไม่</p> <p>ตัวอย่าง <u>คนพูด</u>ปลบ<u>บ่</u>จะ<u>ไม่มี</u>ใคร<u>เชื่อ</u>ถือ</p>

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7
เรื่อง คำวิเศษณ์

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำวิเศษณ์มาแต่งประโยคให้สมบูรณ์ แล้ววาดภาพประกอบ ระบายสีให้สวยงาม (10 คะแนน)

ประโยค

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 4 คำวิเศษณ์	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง หน้าที่ของคำวิเศษณ์	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำวิเศษณ์ใช้ขยายคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ให้มีความชัดเจนมากขึ้น สามารถสื่อสารได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนแต่งประโยคจากคำวิเศษณ์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสร้างหนังสือเล่มเล็กได้

สาระการเรียนรู้

คำวิเศษณ์ คือ คำที่ใช้ขยายคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์ ให้มีเนื้อความชัดเจนยิ่งขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1. ครูทบทวนความรู้เดิม โดยการยกตัวอย่างคำวิเศษณ์แล้วให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยค
2. อ่านออกเสียงพร้อมกัน

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มนำคำวิเศษณ์มาแต่งประโยคให้ได้มากที่สุด โดยบันทึกลงในแบบบันทึกความรู้

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

1. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่ม ออกไปเขียน แข่งขันการแต่งประโยคจากคำวิเศษณ์บนกระดาน
2. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบประโยคที่เขียนและอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. ให้แต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นต่อกลุ่มของตนเกี่ยวกับการนำคำวิเศษณ์มาแต่งประโยค
2. นำประโยคต่างๆมาแต่งเป็นเรื่องราวสอดคล้องกันแล้ววาดภาพระบายสีเป็นหนังสือเล่มเล็ก

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

- 1.ครูและนักเรียนร่วมอภิปราย โดยนำข้อมูลของแต่ละกลุ่มมาสรุปเป็นองค์ความรู้
- 2.ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือเล่มเล็กที่แต่งจากคำวิเศษณ์

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

- 1.ครูให้นักเรียนจัดแสดงผลงานของกลุ่ม
- 2.ให้นักเรียนเยี่ยมชมผลงานของทุกกลุ่มพร้อมเขียนคำติ/ชม

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

- 1.ครูให้นักเรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติมหน้าที่ของคำวิเศษณ์จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
- 2.ทดสอบย่อยท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

- 1.สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
- 2.ตรวจแบบบันทึกความรู้
- 3.ตรวจผลงานหนังสือเล่มเล็ก

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 1.ตัวอย่างหนังสือเล่มเล็ก
- 2.แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายสุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียด)

ครูผู้สอน

...../...../.....

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8
เรื่อง คำวิเศษณ์

คำสั่ง นำคำวิเศษณ์ ที่กำหนดให้เติมลงช่องว่างของประโยคให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

อ้วน	หอม	มาก	สีชมพู
ใหญ่	เก่ง		
ทุกคน	หวาน	น้อย	

1. น้องสาวกระโปรง
2. ผู้หญิง กำลังเดินข้ามถนน
3. สุภาพว่ายนํ้า
4. เรือลำ อยู่ในแม่น้ำ
5. อาหารร้านนี้อร่อย
6. ข้อสอบวิชาภาษาไทยยาก
7. แมว..... ตัวนี้ขาดสารอาหาร
8. ดอกกุหลาบส่งกลิ่น
9. อาหาร เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
10. เรา ช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียน

เฉลยแบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง คำวิเศษณ์

1. สีชมพู	3. เก่ง	5. มาก	7. น้อย	9. หวาน
2. อ้วน	4. ใหญ่	6. มาก	8. หอม	10. ทุกคน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 5 คำบุพบท	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง ความหมายและประเภทของคำบุพบท	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำบุพบท คือ คำที่ใช้เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำหรือกลุ่มคำ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเขียนบันทึกความหมายและประเภทของคำบุพบทได้
2. นักเรียนอ่านคำบุพบทและแสดงความคิดเห็นได้

สาระการเรียนรู้

คำบุพบท คือ คำที่ใช้เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำหรือกลุ่มคำ แบ่งเป็นบุพบทที่ไม่เชื่อมกับคำอื่น เป็นคำกล่าวเพื่อให้ผู้พูดด้วยรู้ตัว เช่น ดูกร ดูก่อน ดูรา ข้าแต่ คุณชิต คุณเฒ่า บุพบทที่เชื่อมกับบพอื่น ได้แก่ บุพบทนำหน้ากรรม เช่น แก่ ซึ่ง บุพบทนำหน้าคำที่เป็นเจ้าของ เช่น แห่ง ของ บุพบทนำหน้าคำบอกลักษณะ เช่น ด้วย กับ แก่ ต่อ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

- 1.ครูทบทวนความรู้เดิมโดยการยกตัวอย่างประโยคแล้วให้นักเรียนบอกว่าคำใดเป็นคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์
- 2.สนทนาและอ่านประโยคพร้อมกัน

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

- 1.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
- 2.ให้แต่ละกลุ่มเข้าไปศึกษาที่ห้องสมุดแล้วเขียนประโยคจากหนังสือในห้องสมุดมาคนละ 2 ประโยค

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

- 1.ให้ตัวแทน 1 กลุ่ม ออกไปเขียนประโยคของทุกคนในกลุ่มบนกระดาน
- 2.ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบประโยคที่เขียนและอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นต่อกลุ่มเกี่ยวกับประโยชน์ที่ตนเองค้นคว้ามา
2. แจกใบความรู้เรื่องคำบุพบทให้นักเรียนได้ศึกษา
3. ให้นักเรียนหาคำบุพบทในประโยคแล้วบันทึกลงในแบบบันทึกความรู้

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

1. ครูและนักเรียนร่วมอภิปราย โดยนำข้อมูลของแต่ละกลุ่มมาสรุปเป็นองค์ความรู้
2. ให้แต่ละกลุ่มอ่านคำบุพบทพร้อมกัน

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

1. ครูให้นักเรียนจัดเพิ่มผลงานของกลุ่ม
2. ให้นักเรียนเยี่ยมชมเพิ่มผลงานของทุกกลุ่มพร้อมเขียนคำติ/ชม

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

1. ครูให้นักเรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติมความหมายและประเภทของคำบุพบทจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
2. ทำแบบทดสอบท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจแบบบันทึกความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายลุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียด)

ครูผู้สอน

...../...../.....

ใบความรู้
เรื่อง ชนิดของคำ
หน่วยย่อยที่ 9, 10 คำบุพบท

คำบุพบท

คำบุพบท คือ คำที่ใช้เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำหรือกลุ่มคำ
คำบุพบทแบ่งเป็น ๒ พวก ดังนี้

๕.๑ บุพบทที่ไม่เชื่อมกับคำอื่น เป็นคำกล่าวเพื่อให้ผู้พูดด้วยรู้ตัว เช่น ดูกร ดูก่อน ดูรา
ข้าแต่ คุณิ คุณเณระ

ตัวอย่าง ดูราสหายที่รัก ขอท่านจงมีความอดทนเถิด
 ข้าแต่ท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอแสดงการวะต่อท่าน

๕.๒ บุพบทที่เชื่อมกับบทร้อง

๕.๒.๑ บุพบทนำหน้ากรรม เช่น แก่ ซึ่ง

ตัวอย่าง อย่าเห็นแก่ตัว
 เราต้องอาศัยซึ่งกันและกัน

๕.๒.๒ บุพบทนำหน้าคำที่เป็นเจ้าของ เช่น แห่ง ของ

ตัวอย่าง สมเด็จพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพเป็นบิดาแห่งวิชา
 ประวัติศาสตร์ไทย
 ลูกของเธอเรียนเก่งมาก

๕.๒.๓ บุพบทนำหน้าคำบอกลักษณะ เช่น ด้วย กับ แก่ ต่อ

ตัวอย่าง เขากินข้าวด้วยมือ
 นักเรียนมอบของที่ระลึกแก่เพื่อน

๕.๒.๔ บุพบทนำหน้าคำบอกเวลา เช่น เมื่อ ตั้งแต่ กระทั่ง จน

ตัวอย่าง ฉันมาโรงเรียนเมื่อเช้า
 น้องกลับบ้านตั้งแต่บ่าย

๕.๒.๕ บุพบทนำหน้าคำบอกสถานที่ เช่น ที่ ใน เหนือ ใกล้

ตัวอย่าง ปากกาของฉันอยู่ที่เขา
 พ่อล้างรถใกล้รั้ว

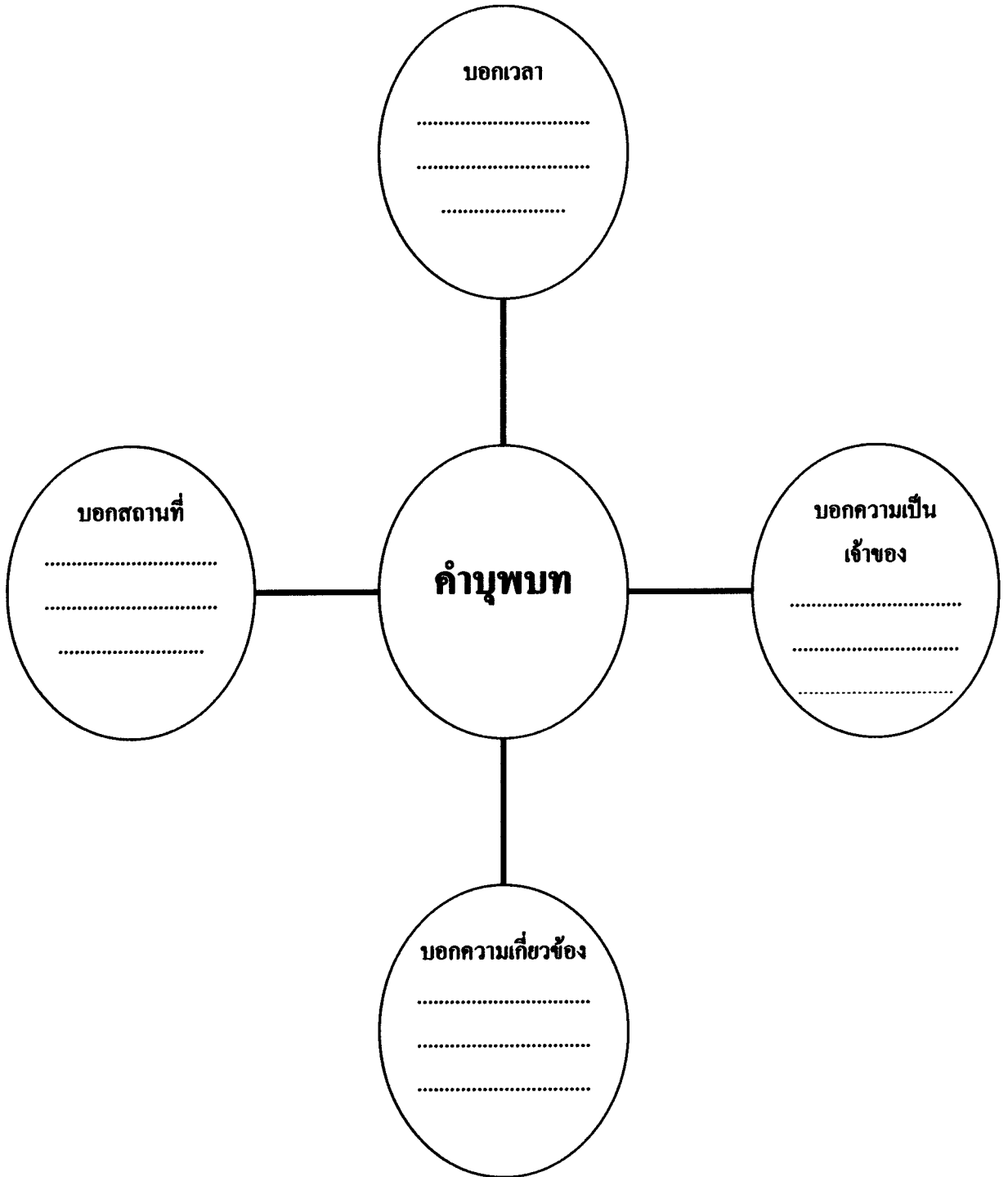
๕.๒.๖ บุพบทนำหน้าคำบอกประมาณ เช่น ตลอด เกือบ ทั้ง ราว

ตัวอย่าง น้ำเต็มคลองนี้ตลอดปี
 คนมาชุมนุมกันราวห้าร้อยคน

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

เรื่อง คำบุพบท

คำสั่ง เลือกคำบุพบทแต่ละประเภท มาเติมลงในช่องว่าง (10 คะแนน)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 5 คำบุพบท	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง หน้าที่ของคำบุพบท	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำบุพบท คือ คำที่ใช้เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำหรือกลุ่มคำ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนแต่งประโยคจากคำบุพบทได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสร้างหนังสือนิทานจากคำบุพบทได้

สาระการเรียนรู้

คำบุพบท คือ คำที่ใช้เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำหรือกลุ่มคำ แบ่งเป็นบุพบทที่ไม่เชื่อมกับคำอื่น เป็นคำกล่าวเพื่อให้ผู้พูดด้วยรู้ตัว เช่น ดูกร ดูก่อน ดูรา ข้าแต่ ดูซิ ดูนะ บุพบทที่เชื่อมกับบทอื่น ได้แก่ บุพบทนำหน้ากรรม เช่น แก่ ซึ่ง บุพบทนำหน้าคำที่เป็นเจ้าของ เช่น แห่ง ของ บุพบทนำหน้าคำบอกลักษณะ เช่น ด้วย กับ แก่ ต่อ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซีปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

- 1.ครูนำหนังสือนิทานสำหรับเด็กมาให้เด็กได้ดูเป็นตัวอย่างเพิ่มเติมประมาณ 10 เล่ม
- 2.สนทนาเกี่ยวกับการนำคำบุพบทมาแต่งเป็นเรื่องราวในนิทาน

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

- 1.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
- 2.ให้แต่ละกลุ่มแต่งประโยคจากคำบุพบทบนที่กลงในแบบบันทึกความรู้ของกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

- 1.ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอว่าคำบุพบทนำมาแต่งประโยคได้อย่างไร
- 2.ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบประโยคที่เขียนและอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

- 1.ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแต่งประโยคเพิ่มเติมให้ได้นิทาน 1 เรื่อง
- 2.สนทนาเกี่ยวกับนิทานที่แต่งขึ้นมา

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

1. นำนิทานของแต่ละกลุ่มมาสนทนาว่าเนื้อเรื่องน่าสนใจหรือไม่
2. ให้นักเรียนอ่านเนื้อหาของกลุ่มตัวอย่างพร้อมกันและบอกว่าคำใดคือคำบุพบท

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

1. ครูให้นักเรียนจัดแสดงผลงานนิทานของกลุ่ม
2. ให้นักเรียนเยี่ยมชมผลงานของทุกกลุ่มพร้อมเขียนคำติ/ชม

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

1. ครูให้นักเรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับบุพบทจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
2. ทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบบันทึกความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือนิทาน
2. แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายลุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอี๊ยด)

ครูผู้สอน

...../...../.....

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10
เรื่อง คำบุพบท

คำสั่ง เลือกคำบุพบทที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่าง (10 คะแนน)

ใกล้ ต่อ ริม ตั้งแต่ ใน ได้ แต่ สำหรับ นอก เพื่อ บน

1. แม่ค้าขายของอยู่ ถนน
2. ศูนย์ของฉันนอนอยู่ โต๊ะ
3. ป้าวิไลมาขึ้นอยู่กับ ไร่บ้าน
4. ชุดสีฟ้านี้เป็น แม่
5. พ่อทำงานอย่างหนัก หาเงินเลี้ยงครอบครัว
6. น้องของฉันร้องไห้ เข้าเลย
7. ของขวัญชิ้นนี้ แม่ของฉัน
8. ที่ทำงานของพ่ออยู่ ธนาคาร
9. นักแสนสวยบินอยู่ ท้องฟ้า
10. นมกล่องนี้มีประโยชน์ เด็ก

เฉลยแบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง คำบุพบท

1. ริม	4. ของ	7. สำหรับ	10. สำหรับ
2. ได้	5. เพื่อ	8. ใน	
3. ใกล้	6. ตั้งแต่	9. บน	

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง	ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 6	คำสันธาน	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง	ความหมายและประเภทของคำสันธาน	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำสันธาน คือ คำที่ใช้เชื่อมข้อความให้ติดต่อกันเป็นเรื่องเดียวกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเขียนบันทึกความหมายและประเภทของคำสันธานได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านและสนทนาเกี่ยวกับคำสันธานได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำสันธาน คือ คำที่ใช้เชื่อมข้อความให้ติดต่อกันเป็นเรื่องเดียวกัน คำสันธานแบ่งเป็น ๓ จำพวก ดังนี้ สันธานใช้เชื่อมคำ สันธานใช้เชื่อมประโยค สันธานใช้เชื่อมความ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

- 1.ครูนำประโยคมาสนทนากับนักเรียนว่ามีคำชนิดใดบ้าง
- 2.อ่านคำชนิดต่างๆพร้อมกันและบอกว่าเป็นคำชนิดใด

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

- 1.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
- 2.ให้นักเรียนออกไปทัศนศึกษารอบบริเวณ โรงเรียนเพื่อหาคำสันธานจากป้ายความรู้ บนต้นไม้ แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกความรู้

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

- 1.ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่ม ออกไปเขียน แข่งขันคำสันธานที่บันทึกไว้ได้ให้ได้มากที่สุด
- 2.ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำที่เขียนและอภิปรายถึงข้อมูลที่ทุกกลุ่มนำเสนอ

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

- 1.ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอว่าคำสันธานที่เขียนมานั้นสามารถแยกได้เป็นกี่ประเภท
- 2.ให้นักเรียนคิดคำสันธานเพิ่มเติม โดยให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

- 1.ครูและนักเรียนร่วมอภิปราย โดยนำข้อมูลของแต่ละกลุ่มได้แยกประเภทร่วมกันมาสรุปเป็นองค์ความรู้
- 2.ครูแจกใบความรู้ประเภทของคำสันธาน สนทนาร่วมกัน

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

- 1.ครูให้นักเรียนจัดแสดงผลงานของกลุ่ม
- 2.ให้นักเรียนเยี่ยมชมผลงานของทุกกลุ่มพร้อมเขียนคำติชม

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

- 1.ครูให้นักเรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติมความหมายและประเภทของคำสันธานจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
- 2.ทำแบบทดสอบท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

- 1.สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
- 2.ตรวจแบบบันทึกความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 1.ใบความรู้
- 2.แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายลุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียค)

ครูผู้สอน

...../...../.....

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11
เรื่อง คำสันธาน

คำสั่ง ให้เขียนคำสันธาน 10 คำลงในช่องว่าง (10 คะแนน)

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง	ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่	6 คำสันธาน	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง	หน้าที่ของคำสันธาน	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำสันธาน คือ คำที่ใช้เชื่อมข้อความให้ติดต่อกันเป็นเรื่องเดียวกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเขียนบันทึกหน้าที่ของคำสันธานได้
2. นักเรียนแต่งประโยคจากคำสันธานและวาดภาพประกอบได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำสันธาน คือ คำที่ใช้เชื่อมข้อความให้ติดต่อกันเป็นเรื่องเดียวกัน คำสันธานแบ่งเป็น ๓ จำพวก ดังนี้ สันธานใช้เชื่อมคำ สันธานใช้เชื่อมประโยค สันธานใช้เชื่อมความ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1. ครูทบทวนความรู้เดิมโดยการนำประโยคตัวอย่าง 3 ประโยค
2. สนทนาว่าประโยคที่นำมามีคำอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มแต่งประโยคกลุ่มละ 2 ประโยคบันทึกลงในแบบบันทึกความรู้

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

1. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่ม นำเสนอหน้าชั้นเรียน
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาประโยคที่เขียน

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำต่างๆ ให้เป็นเรื่องราว
2. ให้นักเรียนวาดภาพประกอบเรื่องราว

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

1. ให้ตัวแทนออกมาเล่าเรื่องราวที่แต่งขึ้น
2. ให้นักเรียนกลุ่มอื่นๆแสดงความคิดเห็นเรื่องราวที่ได้ฟัง

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

1. ครูให้นักเรียนจัดแสดงผลงาน
2. ให้นักเรียนเยี่ยมชมผลงานของทุกกลุ่มพร้อมเขียนคำติชม

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

1. ครูให้นักเรียน ไปค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
2. ครูสุ่มนักเรียนเตรียมออกมาพูด ให้ทุกคนได้ฟังในชั่วโมงต่อไปและทำแบบทดสอบท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบบันทึกความรู้
3. ตรวจสอบการอ่านและการเขียนคำ

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายลุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียด)

ครูผู้สอน

...../...../.....

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

เรื่อง คำสันธาน

คำสั่ง บอกลักษณะของคำสันธานในประโยคต่อไปนี้ (10 คะแนน)

1. ไม่เพื่อพรกั้สุภคค้อง ไปเป็นเพื่อนฉ้ัน (.....)
2. เพราะเขาอยากจนจ้ิงไม่ได้เรียนหนังสือ (.....)
3. สุขเมธว่ายน้้าและเล่นเทนนิสเก้่ง (.....)
4. เธอต้องข้ันมิฉะน้ันจะถูกล้่อออก (.....)
5. สมรมาโรงเรียนสายเพราะนอนดึก (.....)
6. พ้จะอาบน้้าหรือทำการบ้านก่อน (.....)
7. แม่น้้าเน้้าเสียเพราะคนม้กง่ายท้ิงขยะ (.....)
8. กว่าแก้้วจะเดินทางถึงบ้านก็ม้ดแล้ว (.....)
9. ตากับขายค้กบาตรตอนเช้า (.....)
10. อย่างไรก็ตามวันน้ันฉ้ันต้องไปให้้ได้ (.....)

เฉลยแบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง คำสันธาน

1. เชื่อมความเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง	6. เชื่อมความเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง
2. เชื่อมความเป็นเหตุเป็นผลกัน	7. เชื่อมความเป็นเหตุเป็นผลกัน
3. เชื่อมความคล้ายตามกัน	8. เชื่อมความขัดแย้งกัน
4. เชื่อมความเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง	9. เชื่อมความคล้ายตามกัน
5. เชื่อมความเป็นเหตุเป็นผลกัน	10. เชื่อมความสละสลวย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 7 คำอุทาน	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง ความหมายและประเภทของคำอุทาน	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำอุทาน คือ คำที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อแสดงความรู้สึกหรือความต้องการของผู้พูด
จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเขียนความหมายและประเภทของคำอุทานได้
2. นักเรียนอ่านและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำอุทานได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำอุทาน คือ คำที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อแสดงความรู้สึกหรือความต้องการของผู้พูด
คำอุทานแบ่งเป็น ๒ จำพวก ดังนี้ อุทานบอกอาการ เช่น โอ๊ย! โธ่! อ้าว! อุทานเสริมบท เช่น
ผ้าผ่อน ลูกเต้า

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

- 1.ครูทบทวนความรู้เดิมโดยการบัตรคำต่างๆมาให้ให้นักเรียนดู
- 2.ให้นักเรียนอ่านพร้อมกันแล้วบอกว่าเป็นคำชนิดใด

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

- 1.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
- 2.ให้แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้คำอุทาน แล้วหาคำอุทานเขียนลงในแบบบันทึกความรู้

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

- 1.ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่ม ออกไปเขียน แข่งขันคำที่คิดไว้ บนกระดานให้ได้มากที่สุด
- 2.ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำที่เขียนและอภิปรายถึงข้อมูลที่ทุกกลุ่มนำเสนอ

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

- 1.ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอว่าคำที่พูดและเขียนมานั้นสามารถแยกได้เป็นกี่ประเภท
- 2.ให้นักเรียน ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำอุทานที่เคยได้ยินพร้อมกับยกตัวอย่าง

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

1. ครูและนักเรียนร่วมอภิปราย สรุปเป็นองค์ความรู้ของคำอูทาน
2. อ่านคำอูทานพร้อมกัน

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

1. ครูให้นักเรียนจัดแสดงผลงานของกลุ่ม
2. ให้นักเรียนเยี่ยมชมผลงานของทุกกลุ่มพร้อมเขียนคำติ/ชม

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

1. ครูให้นักเรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
2. ทำแบบทดสอบท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบบันทึกความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายลุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียด)

ครูผู้สอน

...../...../.....

ใบความรู้

เรื่อง ชนิดของคำ

หน่วยย่อยที่ 13 , 14 คำอุทาน

คำอุทาน

คำอุทาน คือ คำที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อแสดงความรู้สึกหรือความต้องการของผู้พูด คำอุทานแบ่งเป็น ๒ จำพวก ดังนี้

๑.๑ อุทานบอกอาการ เช่น โอ๊ย! โธ่! อ้าว!

ตัวอย่าง โอ๊ย!มีอะไรตำเท้า

 อ้าว!เรานี้กว่านายรู้เรื่องนี้แล้ว

๑.๒ อุทานเสริมบท เช่น ผ่าผ่น ลูกเต้า

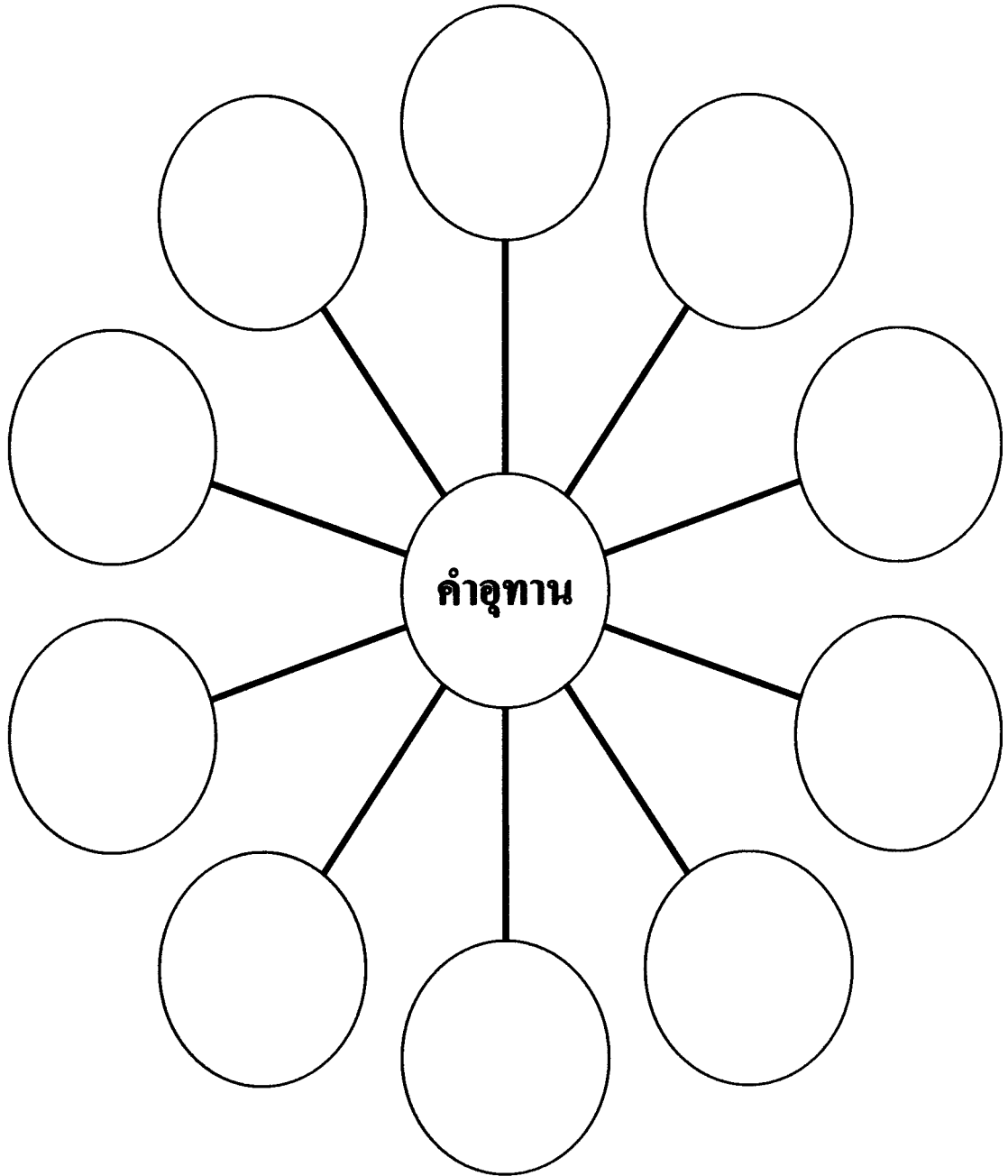
ตัวอย่าง ผ่าผ่นกองนี้ เมื่อไหร่จะเก็บ

 เขาเป็นลูกเต้าใครก็ไม่รู้

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13

เรื่อง คำอุทาน

คำสั่ง เขียนคำอุทานที่รู้จักลงในแผนผัง (10 คะแนน)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยเรื่อง ชนิดของคำ	ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง
หน่วยย่อยที่ 7 คำอุทาน	ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง
สอนครั้งนี้เรื่อง หน้าที่ของคำอุทาน	ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำอุทาน คือ คำที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อแสดงความรู้สึกหรือความต้องการของผู้พูด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนแต่งประโยคจากคำอุทานได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสร้างนิทานเล่มเล็กจากคำอุทานได้

สาระการเรียนรู้

คำอุทาน คือ คำที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อแสดงความรู้สึกหรือความต้องการของผู้พูด คำอุทานแบ่งเป็น ๒ จำพวก ดังนี้ อุทานบอกอาการ เช่น โอ๊ย! โธ่! อ้าว! อุทานเสริมบท เช่น ผ่าผ່อน ลูกเต้า

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1. ครูทบทวนความรู้เดิมโดยการนำแถบประโยคที่มีคำทั้ง 7 ชนิดโดยสมบูรณ์มาให้เด็กได้อ่านพร้อมกัน
2. ร่วมกันสนทนาว่าแต่ละชนิดอยู่ที่ใดบ้างในประโยค

ขั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มแต่งเรื่องราวให้เป็นนิทานเล่มเล็ก

ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลใหม่เชื่อมโยงข้อมูลเดิม

1. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่ม ออกไปนำเสนอนิทานที่กลุ่มของตนช่วยกันแต่ง
2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นนิทานที่ได้ฟังกลุ่มนำเสนอ

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งชื่อนิทานที่เขียนขึ้นมา
2. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อกลุ่มว่าทำไมจึงเลือกชื่อเรื่องนี้

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

- 1.ครูและนักเรียนร่วมอภิปรายสรุปเป็นองค์ความรู้ ว่าประโยคประกอบด้วยคำหลายชนิดมาประกอบกัน
- 2.ให้นักเรียนวาดภาพระบายสีประกอบเรื่องที่กลุ่มได้แต่งขึ้น

ขั้นที่ 6 แสดงผลงาน

- 1.ครูให้นักเรียนจัดแสดงผลงานของกลุ่ม
- 2.ให้นักเรียนเยี่ยมชมผลงานของทุกกลุ่มพร้อมเขียนคำติชม

ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้

- 1.ครูและนักเรียนสรุปร่วมกันว่าคำต่างๆมีประโยชน์เมื่อนำมาใช้ตามหน้าที่ของแต่ละคำแล้วจะทำให้ประโยคสมบูรณ์สื่อความหมายได้
- 2.ทำแบบทดสอบท้ายแผน

การวัดและประเมินผล

- 1.สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
- 2.ตรวจแบบบันทึกความรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 1.แถบประโยค
- 2.แบบบันทึกความรู้

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นายประศาสน์ สายลุน)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บันทึกหลังสอน

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นางอรพิน หอมละเอียด)

ครูผู้สอน

...../...../.....

แบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14
เรื่อง คำอุทาน

คำสั่ง เลือกคำอุทานมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

โห้ ! แหม ! ้วย ! หมคเรีว เฮ้อ ! ฝ้าพ่อน
เฮี้ย !

1. _____ ไม่ชวนกันเลขนะ
2. _____ หมคแรง
3. _____ เด็กถูกรถชน
4. _____ ปวดหัวจังเลย
5. _____ ทำไมเป็นอย่างนี้
6. กระดุก _____
7. _____ หลุดหมดแล้ว
8. _____ เหล่าใคร
9. _____ คิดไม่ออกซักที
10. _____ ถึงที่พักแล้ว

เฉลยแบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 เรื่อง คำอุทาน

1. แหม !	6. กระเดี้ยว
2. หมคเรีว	7. ฝ้าพ่อน
3. ้วย !	8. ลูกเต้า
4. โห้ !	9. เฮ้อ !
5. เฮี้ย !	10. ไชโย !

แบบบันทึกความรู้

<p>เรื่อง.....วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....</p>
<p>สรุปความรู้ที่ได้</p>
<p>แหล่งข้อมูลที่สืบค้น/ค้นหา</p>
<p>ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....</p>

กรอบความคิดรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้และตัวบ่งชี้พฤติกรรมตามวิธีสอนแบบซิปปา

ขั้นตอน	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้หรือพฤติกรรมความสำเร็จ ของผู้เรียน	ทักษะที่ได้จากวิธีสอน แบบซิปปา
1. ทบทวน ความรู้ เดิม	<p>1. ครูทบทวน โดยการชูบัตรคำ หรือสิ่งของแล้วตั้งคำถามแล้วให้ ผู้เรียนตอบแสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องที่เรียน</p> <p>2. ร้องเพลงที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่ เรียนและปรบมือให้จังหวะ</p> <p>3. ให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน</p> <p>4. ให้เขียนแข่งขันคำบนกระดาน</p> <p>5. ดูและอ่านออกเสียงบัตรคำ พร้อมกันและบอกความหมาย และหน้าที่ของคำ</p> <p>6. เล่นเกมทายปริศนาคำทาย</p> <p>7. แสดงท่าทางประกอบคำชนิด ต่างๆตามที่กำหนด</p> <p>8. แต่งประโยคจากคำแล้วอ่าน ออกเสียงพร้อมกัน</p>	<p>1. ผู้เรียนตอบคำถาม แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ได้ถูกต้อง</p> <p>2. ผู้เรียนร้องเพลงที่เกี่ยวกับเนื้อหา ที่เรียนและปรบมือให้จังหวะได้</p> <p>3. ผู้เรียนเล่าประสบการณ์เดิม เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ได้</p> <p>4. ผู้เรียนเขียนคำได้ถูกต้อง</p> <p>5. ผู้เรียนอ่านออกเสียง บอกความหมายและหน้าที่ของคำ ได้</p> <p>6. ผู้เรียนทายปริศนาคำทายได้</p> <p>7. ผู้เรียนแสดงท่าทางได้ตามที่ กำหนด</p> <p>8. ผู้เรียนแต่งประ โยคแล้วอ่านออก เสียงได้</p>	<p>1. ทักษะการพูด สนทนา ชักถาม</p> <p>2. ทักษะการเขียน</p> <p>3. ความกล้าแสดงออก</p>

กรอบความคิดรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้และตัวบ่งชี้พฤติกรรมตามวิธีสอนแบบซิปปา

ขั้นตอน	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้หรือพฤติกรรมความสำเร็จ ของผู้เรียน	ทักษะที่ได้จากวิธีสอน แบบซิปปา
2.ขั้น แสวงหา ความรู้ ใหม่	<p>1. ให้แบ่งกลุ่มค้นคว้าหาคำตอบจากแหล่งเรียนรู้ที่กำหนดให้ เช่น ห้องสมุด ป้ายความรู้บนต้นไม้หรือบุคคลต่างๆแล้วบันทึกลงในแบบบันทึกความรู้</p> <p>2. สอบถาม สัมภาษณ์บุคคลหรือวิทยากรที่เกี่ยวข้อง</p> <p>3. ไปทัศนศึกษาแหล่งข้อมูล</p> <p>4. ครูอธิบายประกอบการใช้สื่อการเรียนรู้</p> <p>5. ศึกษาจากใบความรู้ และนิทาน</p> <p>6. นำคำมาแต่งประโยคได้</p>	<p>1. ค้นหาคำตอบตามที่กำหนดและสามารถบันทึกลงในแบบบันทึกความรู้ได้</p> <p>2. วางแผนการสอบถาม สัมภาษณ์บุคคลหรือวิทยากรจนได้คำตอบที่ต้องการ</p> <p>3. ได้ข้อมูลจากแหล่งที่ไปทัศนศึกษา</p> <p>4. เข้าใจข้อมูลที่ครูนำเสนอ</p> <p>5. มีความเข้าใจสามารถทำกิจตามได้ถูกต้อง</p> <p>6. หาคำชนิดต่างๆมาแต่งประโยคได้ตามหลักการใช้ภาษา</p>	<p>1. ทักษะการเขียน</p> <p>2. ทักษะการพูดอธิบายให้เหตุผล</p> <p>3. ความกล้าแสดงออก</p> <p>4. การคิดหาเหตุผล</p> <p>5. การวางแผนงานในกิจกรรม</p>

กรอบความคิดรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้และตัวบ่งชี้พฤติกรรมตามวิธีสอนแบบซิปปา

ขั้นตอน	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้หรือพฤติกรรมความสำเร็จ ของผู้เรียน	ทักษะที่ได้จากวิธีสอน แบบซิปปา
3.ขั้น แสวงหา ความรู้ ด้วย ตนเอง	1.ตั้งคำถามที่หลากหลายให้ ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบ 2.ให้ออกไปเขียนแข่งขันคำหรือ ประโยคตามที่กำหนดให้บน กระดานดำ ตรวจสอบคำที่เขียน แล้วอ่านให้เพื่อนออกเสียงตาม 3.ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอ ความรู้และอภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง ที่เรียน 4.แต่งประโยคแล้ววาดภาพ ระบายสี 5.แสดงบทบาทสมมุติให้เพื่อน แต่ละกลุ่มทาย 6.ให้ผู้เรียนอ่านนิทาน	1.ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าและตอบได้ ถูกต้อง 2.ผู้เรียนเขียนและอ่านออกเสียงได้ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ 3.ตัวแทนกลุ่มนำเสนองานได้ดี ชัดเจนตรงตามเนื้อหาที่เรียน 4.แต่งประโยคได้ตามหลักการใช้ ภาษาและวาดภาพระบายสีสวยงาม 5.แสดงบทบาทสมมุติได้ดีชัดเจนทำ ให้แต่ละกลุ่มทายได้ถูกต้อง 6.อ่านนิทานด้วยความสนใจ สามารถสรุปใจความสำคัญได้	1.ทักษะการฟัง 2.ทักษะการคิด 3.ทักษะการพูดอธิบาย ให้เหตุผล 4.ทักษะการพูด เชื่อมโยง 5.ทักษะการเขียน 6.ทักษะการอ่าน 7.ความกล้าแสดงออก

กรอบความคิดรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้และตัวบ่งชี้พฤติกรรมตามวิธีสอนแบบซิปปา

ขั้นตอน	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้หรือพฤติกรรมความสำเร็จ ของผู้เรียน	ทักษะที่ได้จากวิธีสอน แบบซิปปา
4.ขั้น แลกเปลี่ยน การเรียนรู้	<p>1.ตั้งประเด็นให้ผู้เรียนสนทนา อภิปราย แสดงความคิดเห็นและ นำเสนอความรู้ต่อกลุ่มเกี่ยวกับ คำและประโยค</p> <p>2.จัดเวทีสนทนาให้ผู้เรียน</p> <p>3.ตั้งคำถามย่อยหลายข้อให้แก่ ละกลุ่มได้ค้นคว้า ศึกษา คิดหา คำตอบแล้วนำมาแลกเปลี่ยนกัน นำเสนอต่อกัน</p> <p>4.เขียนความรู้ในแบบบันทึก ความรู้</p> <p>5.นำภาพที่วาดมาอภิปราย นำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>1.ผู้เรียนสนทนา อภิปราย แสดง ความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความรู้ ภายในกลุ่มอย่างเหมาะสม</p> <p>2.ผู้เรียน กล้าแสดงออกสามารถ สนทนาแสดงความคิดเห็นต่อกลุ่ม</p> <p>3.ศึกษาค้นคว้าแล้วนำมาเสนอ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันได้</p> <p>4.เขียนแบบบันทึกได้ถูกต้องมี เนื้อหาตรงกับหัวข้อที่กำหนด</p> <p>5.วาดภาพได้สวยงามละเอียด ผลงานของตนได้ดี</p>	<p>1.ทักษะการพูดอธิบาย เหตุผล</p> <p>2.ทักษะการเขียน</p> <p>3.ความกล้าแสดงออก</p>

กรอบความคิดรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้และตัวบ่งชี้พฤติกรรมตามวิธีสอนแบบซิปปา

ขั้นตอน	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้หรือพฤติกรรมความสำเร็จ ของผู้เรียน	ทักษะที่ได้จากวิธีสอน แบบซิปปา
5.ขั้นสรุป และจัด ระเบียบ ความรู้	<p>1.ตั้งคำถามย่อยให้ผู้เรียนตอบ</p> <p>2.ให้เขียนแผนผังความรู้จาก ข้อมูลที่ได้เรียนรู้มา แสดงความ คิดเห็น อธิบาย แสดงบทสรุป ชัดเจนให้ผู้อื่นเข้าใจ</p> <p>3.ให้เขียนขั้นตอนของ กระบวนการหรือวิธีการทำงาน ตามความเข้าใจของตนเมื่อ ทำงานนั้นเสร็จ</p> <p>4.นำความรู้ที่สรุปแล้วมาร่วมกัน อภิปราย เขียนบันทึกแล้วอ่าน ทบทวนพร้อมกัน</p>	<p>1.ผู้เรียนตอบคำถามได้ครอบคลุม เนื้อหาชัดเจนสามารถเชื่อมโยงได้ ทุกส่วน</p> <p>2.เขียนแผนผังสรุปเป็นองค์ความรู้ อธิบายและแสดงความคิดเห็นให้ ผู้อื่นเข้าใจได้</p> <p>3.เขียนหรืออธิบายขั้นตอนของ กระบวนการ วิธีการในงานนั้นได้ ครอบคลุมชัดเจน</p> <p>4.สามารถเขียนบันทึก สรุปสั้นๆ มาร่วมกันอภิปรายแล้วอ่านพร้อม กันเพื่อทบทวนอีกครั้ง</p>	<p>1.ทักษะการพูดอธิบาย เหตุผล</p> <p>2.ทักษะการเขียน</p> <p>3.ความกล้าแสดงออก</p>

กรอบความคิดรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้และตัวบ่งชี้ตามวิธีสอนแบบซิปปา

ขั้นตอน	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้หรือพฤติกรรมความสำเร็จ ของผู้เรียน	ทักษะที่ได้จากวิธีสอน แบบซิปปา
6.ขั้น แสดง ความรู้ และ ผลงาน	<p>1.ให้คิดหาวิธีการที่จะนำเสนอ ความรู้ของตนด้วยวิธีการหรือสื่อ ที่ตนเองถนัด</p> <p>2.ให้ผู้เรียนรวมกลุ่มจัดเพิ่ม ความรู้หรือผลงานของกลุ่มโดย คิดแบบบันทึกความรู้และ ภาพวาดของกลุ่ม</p> <p>3.แสดงผลงานเป็นรายบุคคล</p> <p>4.จัดเวทีให้ผู้เรียนพูด แสดงสิ่ง ที่ตนได้เรียนรู้มาในลักษณะตาม ความถนัด</p> <p>5.ผู้เรียนเยี่ยมชมผลงานของ ตนเองและกลุ่มอื่น</p>	<p>1.ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้มา</p> <p>2.ผู้เรียนสามารถจัดเพิ่มหรือแสดง ผลงานได้</p> <p>3.ผู้เรียนจัดแสดงผลงานของตนเอง ได้ด้วยวิธีการต่างๆได้</p> <p>4.ผู้เรียนสามารถพูด เขียน อ่าน หรือวิธีการอื่นๆในความรู้และ ผลงานของตนเองและกลุ่มได้</p> <p>5.ผู้เรียนเยี่ยมชมผลงานที่จัดแสดง สามารถให้คำติชมได้อย่างเหมาะสม</p>	<p>1.ทักษะการพูด</p> <p>2.ทักษะการเขียน</p> <p>3.ความกล้าแสดงออก</p>

กรอบความคิดรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้และตัวบ่งชี้ตามวิธีสอนแบบซิปปา

ขั้นตอน	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้หรือพฤติกรรมความสำเร็จ ของผู้เรียน	ทักษะที่ได้จากวิธีสอน แบบซิปปา
7.ขั้นนำไป ประยุกต์ใช้	<p>1.ตั้งโจทย์ปัญหาให้ผู้เรียนได้นำ สิ่งที่เรียนรู้มาแก้ปัญหาหรือหา คำตอบ</p> <p>2.ค้นคว้าเพิ่มเติม และอธิบาย ความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ ต่างๆ เช่น ผู้เชี่ยวชาญ พ่อแม่ ครู วิทยากร ป้ายความรู้ ห้องสมุด</p> <p>3.ให้ผู้เรียนทำงานที่ได้เรียนรู้มา อีกครั้งหนึ่งตามขั้นตอนและ ความเข้าใจของตนเอง และทำแบบทดสอบท้ายแผนการ จัดการเรียนรู้</p>	<p>1.ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่มีตอบ หรือแก้ปัญหาได้และแสดงให้เห็น ว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้หรือ ทำงานในสถานการณ์อื่นได้</p> <p>2.ค้นคว้าเพิ่มเติมในสิ่งที่เรียนจาก แหล่งเรียนรู้ต่างๆ</p> <p>3.ผู้เรียนสามารถทำงานตามขั้นตอน และทำแบบทดสอบได้ถูกต้อง</p>	<p>1.ทักษะการพูด</p> <p>2.ทักษะการเขียน</p> <p>3.ความกล้าแสดงออก</p> <p>4.การแก้ปัญหา</p>

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 ชั่วโมง คะแนนเต็ม 30 คะแนน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดเป็นความหมายของคำนาม
 - ก.เป็นคำที่ใช้แทนชื่อคน สัตว์ สิ่งของ
 - ข.เป็นคำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ
 - ค.เป็นคำที่ใช้แสดงความรู้สึกของคน สัตว์ สิ่งของ
2. ข้อใดเป็นคำนามทุกข้อ
 - ก.น้ำตก พกพา
 - ข.ความชั่ว มีมาก
 - ค.กองหนังสือ ความดี
3. ประโยคที่มีคำนามทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมตามลำดับของประโยค
 - ก. ครูตินักเรียน
 - ข.ฉันร้องไห้
 - ค.นกบินสูงจังเลย
4. ประโยคใดใช้ลักษณะนามถูกต้อง
 - ก.ปากกาค้ามั่นเป็นของตนเองค่ะ
 - ข.หนังสือวางอยู่บนโต๊ะมี 2 แผ่นเท่านั้นเองหรือ
 - ค.มีเครื่องบิน 3 คัน กำลังผาดโผนในอากาศ
5. แดงซื้อขนมที่หน้าโรงเรียน จากประโยคดังกล่าวคำนามทำหน้าที่เป็นกรรมคือคำใด
 - ก.แดง
 - ข.ขนม
 - ค.โรงเรียน
6. คำสรรพนามที่แสดงความชี้เฉพาะเจาะจงที่ได้แก่ นี้ นั้น โน่น เรียกว่าอะไร
 - ก. นิยมสรรพนาม
 - ข. อนิยมสรรพนาม
 - ค.วิภาคสรรพนาม

7. คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามแสดงความชี้เฉพาะเจาะจงคือข้อใด
- ก.กล่องนี้คืออะไรและใครเป็นเจ้าของ
 - ข.ฝากบอกท่านด้วยว่าดิฉันมาหา
 - ค.ฉันอยู่ที่นี่สบายกว่าอยู่โน้น
8. ข้อใดไม่มีคำที่เป็นประพันธสรรพนาม
- ก.เด็กซึ่งนั่งอยู่ในร้านกำลังอ่านหนังสือ
 - ข.ครูชื่นชมนักเรียนที่รักษาระเบียบวินัย
 - ค.นักเรียนกำลังนั่งทำงานในห้อง
9. ข้อใดที่เป็นคำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามบุรุษที่ 1 ทั้งหมด
- ก.ฉัน ผม ได้เท่า
 - ข.ข้าพเจ้า คุณ หล่อน
 - ค.เรา ดิฉัน ข้าพเจ้า
10. ข้อใดเป็นวิภาคสรรพนาม
- ก.อะไรๆ ฉันก็กินได้
 - ข.ใครเป็นเจ้าของสมุดเล่มนี้
 - ค.เด็กนักเรียนบ้างก็ค้มนมบ้างก็กินขนม
11. สุนัขของโด้งเห่าเสียงดัง เป็นคำกริยาชนิดใด
- ก.อาการกริยา
 - ข.สกรรมกริยา
 - ค.วิกตรรถกริยา
12. ข้อใดเป็นคำกริยา ก้องชอบกินผักและผลไม้
- ก.ก้อง
 - ข.ชอบ
 - ค.กิน
13. ประโยคใดเป็นคำกริยาที่ต้องอาศัยคำหรือกลุ่มคำมาต่อท้าย
- ก.งูเป็นสัตว์เลื้อยคลานชนิดหนึ่ง
 - ข.นักกีฬาวิ่งตอนเช้า
 - ค.น้องกินข้าวกับแม่

14. ข้อใดเป็นคำกริยาทั้งหมด
- ก. หัวเราะ นอนหลับ
 - ข. คุณครู ออกกำลังกาย
 - ค. ร้องเพลง ชาติไทย
15. คำว่า ดี คำใดในข้อความต่อไปนี้ใช้เป็นคำกริยา
- ก. คิดให้ดี
 - ข. ว่าการเป็นคนดี
 - ค. นั้นต้องดีกับทุกคน
16. คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดไม่ใช่ชื่อกรรมากริยา
- ก. ตัวละครผ่านมาทางประตูนี้
 - ข. นางกนิษฐาพักอยู่ที่เขาไกรลาส
 - ค. พระสุรตามนางมโนราห์ไป
17. ข้อใดเป็นคำวิเศษณ์ มีชายแก่นอนอยู่ในบ้าน
- ก. แก่
 - ข. นอน
 - ค. อยู่
18. ข้อใดมีคำกาลวิเศษณ์อยู่ในประโยค
- ก. แengร้อนขามนี้มีกลิ่นหอม
 - ข. ฟื่นอนก่อนพีจิ่งคิ่นเช่า
 - ค. ตำรวจหลายคนล้อมจับผู้ร้าย
19. ข้อใดเป็นสถานวิเศษณ์ รทงขวจอดไกด้ที่สุค
- ก. รท, ทง
 - ข. ขว, ไกด้
 - ค. จอด, ที่สุค
20. ข้อใดใช้คำลักษณวิเศษณ์ได้ถูกต้องทุกคำ
- ก. หญิงขรเดินถือไม้เท้าอยู่ในสวนหลังบ้าน
 - ข. ชายหนุ่มสวมเสื้อสีขาวนอนอยู่ในบ้านหลังใหญ่
 - ค. กระต่ายหูยาวกระโดดไปมาอยู่ในกรงเล็ก

21. คำว่า อะ ครับ ขา จ๊ะ จ๋า อยู่ในคำวิเศษณ์ชนิดใด
 ก. ประติษฐานวิเศษณ์
 ข. ประพันธ์วิเศษณ์
 ค. อนิยมวิเศษณ์
22. ข้อใดเป็นคำบุพบทบอกสถานที่
 ก. บ้านฉันอยู่ใกล้โรงเรียน
 ข. หนังสือเล่มนี้เป็นของฉัน
 ค. สวนจตุจักรจำหน่ายสินค้าทุกชนิด
23. ข้อใดเป็นคำบุพบทบอกเวลา
 ก. โดย ทั้ง ด้วย
 ข. เมื่อ ตั้งแต่ จน กระทั่ง
 ค. สำหรับ กับ แก่
24. ข้อใดเป็นบุพบทนำหน้าคำบอกประมาณ
 ก. คนมาชุมนุมกันราวหนึ่งพันคน
 ข. นื่องกลับบ้านตั้งแต่บ่าย
 ค. ปากกาของฉันอยู่ที่เขา
25. ประโยคในข้อใดละคำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคไว้
 ก. แม่สอนน้องทำการบ้าน
 ข. พี่ทำการบ้านน้องดูโทรทัศน์
 ค. น้องดูโทรทัศน์ก่อนทำการบ้าน
26. เธอจะเดินทางโดยรถไฟหรือเครื่องบิน ประโยคนี้คำใดเป็นสันธาน
 ก. จะ
 ข. โดย
 ค. หรือ
27. ข้อใดเป็นความหมายของคำอุทาน
 ก. เสียงคำที่เปล่งออกมาเวลาตกใจ คีใจ เสียใจ
 ข. เสียงที่เปล่งออกมาแสดงความรู้สึกต่างๆ ของผู้พูด
 ค. เสียงที่เปล่งออกมาเพื่อเชื่อมคำในประโยค

28. ข้อใดเป็นคำอุทานเสริมบท

- ก. นี่หล่อนุ่งผ้าผ่อนให้ดิ้นน้อยนะ
- ข. อย่างมาขู่ตรงนี้เชียว
- ค. ว่าแล้วต้องเป็นอย่างนี้

29. ข้อใดเป็นคำอุทานบอกอาการ

- ก. พ่อทำมาหากินเป็นถิ่นฐาน
- ข. อ้าว..เรานี้กว่าเธอรู้เรื่องนี้แล้ว
- ค. ร้านค้ามีสินค้ามากมาย

30. ประโยคใดมีคำแสดงอาการตกใจ

- ก. แหม...นี่กว่าจะไม่เจอกันอีก
 - ข. โธ่...น่าสงสารเด็กคนนั้นจัง
 - ค. ว้าย....มีตัวอะไรวิ่งตัดหน้า
-

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.	ข	11.	ข	21.	ก
2.	ค	12.	ข	22.	ค
3.	ก	13.	ก	23.	ข
4.	ค	14.	ข	24.	ก
5.	ค	15.	ก	25.	ข
6.	ค	16.	ข	26.	ค
7.	ก	17.	ค	27.	ข
8.	ค	18.	ข	28.	ก
9.	ก	19.	ข	29.	ข
10.	ก	20.	ค	30.	ค

ตารางการวิเคราะห์ความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อ	P	r	ข้อ	P	r
1	0.76	0.20	16	0.34	0.23
2	0.86	0.23	17	0.87	0.42
3	0.64	0.62	18	0.79	0.76
4	0.88	0.55	19	0.68	0.54
5	0.20	0.34	20	0.88	0.23
6	0.65	0.56	21	0.65	0.54
7	0.74	0.38	22	0.23	0.36
8	0.86	0.64	23	0.84	0.53
9	0.74	0.53	24	0.68	0.43
10	0.86	0.45	25	0.68	0.63
11	0.23	0.54	26	0.88	0.24
12	0.76	0.32	27	0.45	0.36
13	0.88	0.28	28	0.68	0.76
14	0.20	0.55	29	0.78	0.65
15	0.46	0.45	30	0.88	0.23

สูตรการคำนวณหาค่าความยาก (P) และอำนาจจำแนก (r)

$$\text{ความยาก (P)} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบถูก}}{\text{จำนวนผู้สอบทั้งหมด}}$$

$$\text{อำนาจจำแนก (r)} = \frac{H - L}{N}$$

H = จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มได้คะแนนสูง

L = จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มได้คะแนนต่ำ

N = จำนวนคนทั้งหมดที่สอบ

ภาคผนวก ก

- แบบประเมินความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิ
- แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบประเมินความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-14

ข้อความความคิดเห็น	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.จุดประสงค์กับสาระสำคัญ	1	1	1	3	1
2.สาระสำคัญกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
3.จุดประสงค์กับกิจกรรม	1	1	1	3	1
4.กิจกรรมกับสื่อการเรียนรู้	1	1	1	3	1
4.1 สื่อเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน	1	1	1	3	1
4.2 สื่อมีลักษณะน่าสนใจ เข้าใจ	1	1	1	3	1
4.3 สื่อมีความหลากหลาย	1	1	1	3	1
4.4 ลำดับการใช้สื่อได้เหมาะสม	1	1	1	3	1
5.จุดประสงค์และการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1
5.1การประเมินผลบ่งชี้พฤติกรรมที่ต้องการพัฒนาได้	1	1	1	3	1
5.2การประเมินผลสามารถวัดได้ตามสภาพจริง	1	1	1	3	1
5.3การวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหา	1	1	1	3	1
6.ความสอดคล้องของกิจกรรมรูปแบบชิปปา	1	1	1	3	1
6.1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม	1	1	1	3	1
6.2 ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่	1	1	1	3	1
6.3 ขั้นสร้างความรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1
6.4 ขั้นแลกเปลี่ยนการเรียนรู้	1	1	1	3	1
6.5 ขั้นสรุปและจัดระเบียบการเรียนรู้	1	1	1	3	1
6.6 ขั้นแสดงความรู้และผลงาน	1	1	1	3	1
6.7 ขั้นนำไปประยุกต์ใช้	1	1	1	3	1
รวม	20	20	20	60	1

ตารางแสดงการประเมินความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-14

แผนการจัดการเรียนรู้	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ		
	ΣR	IOC	ความหมาย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ความหมายและประเภทของคำนาม	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 หน้าที่ของคำนาม	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ความหมายและประเภทของคำสรรพนาม	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 หน้าที่ของคำสรรพนาม	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ความหมายและประเภทของคำกริยา	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 หน้าที่ของคำกริยา	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ความหมายและประเภทของคำวิเศษณ์	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 หน้าที่ของคำวิเศษณ์	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 ความหมายและประเภทของคำบุพบท	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 หน้าที่ของคำบุพบท	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 ความหมายและประเภทของคำสันธาน	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 หน้าที่ของคำสันธาน	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 ความหมายและประเภทของคำอุทาน	60	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 หน้าที่ของคำอุทาน	60	1	สอดคล้อง

แบบการประเมินความสอดคล้อง

ระหว่างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละข้อต่อไปนี้วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย / ลงใน “ช่องคะแนนพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่านดังนี้

- กา / ในช่อง +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง
 กา / ในช่อง 0 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้
 กา / ในช่อง -1 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนพิจารณา		
		-1	0	+1
1.นักเรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นและเขียนบันทึกความหมายและประเภทของคำต่างๆได้	1. ข้อใดเป็นความหมายของคำนาม ก.เป็นคำที่ใช้แทนชื่อคน สัตว์ สิ่งของ ข.เป็นคำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ ค.เป็นคำที่ใช้แสดงความรู้สึกของคน สัตว์ สิ่งของ 2.ข้อใดเป็นคำนามทุกข้อ ก.น้ำตก พกพา ข.ความชั่ว มีมาก ค.กองหนังสือ ความดี 6.คำสรรพนามที่แสดงความชี้เฉพาะเจาะจงที่ได้แก่นี้ นั่น โน่น เรียกว่าอะไร ก.นิยมสรรพนาม ข.อนิยมสรรพนาม ค.วิภาคสรรพนาม			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนพิจารณา		
		-1	0	+1
1.นักเรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นและเขียนบันทึกความหมายและประเภทของคำต่างๆได้	<p>7.คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามแสดงความรู้สึกเฉพาะเจาะจงคือข้อใด</p> <p>ก.กล่องนี่คืออะไรและใครเป็นเจ้าของ</p> <p>ข.ฝากบอกท่านด้วยว่าดิฉันมาหา</p> <p>ค.ฉันอยู่ที่นี่สบายกว่าอยู่โน้น</p> <p>10.ข้อใดเป็นวิภาคสรรพนาม</p> <p>ก.อะไรๆฉันก็กินได้</p> <p>ข.ใครเป็นเจ้าของสมุดเล่มนี้</p> <p>ค.เด็กนักเรียนบ้างก็ดื่มนมบ้างก็กินขนม</p> <p>11.สุนัขของโต้งเห่าเสียงดัง เป็นคำกริยาชนิดใด</p> <p>ก.อาการกริยา</p> <p>ข.สกรรมกริยา</p> <p>ค.วิกตรรกกริยา</p> <p>21.คำว่า ตะ ครัวบ ขา จ๊ะ จำ อยู่ในคำวิเศษณ์ชนิดใด</p> <p>ก.ประติชญาวิเศษณ์</p> <p>ข.ประพันธวิเศษณ์</p> <p>ค.อนิยมวิเศษณ์</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนพิจารณา		
		-1	0	+1
2.นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำชนิดต่างๆและนำมาเรียงตามลำดับอย่างถูกต้อง	<p>3. ประโยคที่มีคำนามทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมตามลำดับของประโยค</p> <p>ก. ครูดีนักเรียน</p> <p>ข. ฉันร้องไห้</p> <p>ค. นกบินสูงจังเลย</p> <p>14. ข้อใดเป็นคำกริยาทั้งหมด</p> <p>ก. หัวเราะ นอนหลับ</p> <p>ข. คุณครู ออกกำลังกาย</p> <p>ค. ร้องเพลง ชาติไทย</p> <p>26. เธอจะเดินทางโดยรถไฟหรือเครื่องบิน ประโยคนี้อำไคเป็นสันธาน</p> <p>ก. จะ</p> <p>ข. โดย</p> <p>ค. หรือ</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนพิจารณา		
		-1	0	+1
3.นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความคิดจากคำที่เขียนเป็นประโยคได้ตรงความหมาย	<p>4.ประโยคใดใช้ลักษณะนามถูกต้อง</p> <p>ก.ปากกาด้ามนั้นเป็นของตนเองค่ะ</p> <p>ข.หนังสือวางอยู่บนโต๊ะมี 2 แผ่นเท่านั้นเองหรือ</p> <p>ค.มีเครื่องบิน 3 คัน กำลังผาดโผนในอากาศ</p> <p>5.แดงชื่อขนมที่หน้าโรงเรียน จากประโยคดังกล่าว</p> <p>ค่านามทำหน้าที่เป็นกรรมคือคำใด</p> <p>ก.แดง</p> <p>ข.ขนม</p> <p>ค.โรงเรียน</p> <p>9.ข้อใดที่เป็นคำสรรพนามที่ใช้แทนค่านามบุรุษที่ 1 ทั้งหมด</p> <p>ก.ฉัน ผม ได้แท้</p> <p>ข.ข้าพเจ้า คุณ หล่อน</p> <p>ค.เรา ดิฉัน ข้าพเจ้า</p> <p>19.ข้อใดเป็นสถานวิเศษณ์ รถทางขวจอดใกล้ที่สุด</p> <p>ก.รถ,ทาง</p> <p>ข.ขว,ใกล้</p> <p>ค.จอด,ที่สุด</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนพิจารณา		
		-1	0	+1
4.นักเรียนสามารถอ่านและแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกเกี่ยวกับคำต่างๆได้	<p>8.ข้อใดไม่มีคำที่เป็นประพันธสรรพนาม</p> <p>ก.เด็กซึ่งนั่งอยู่ในร้านกำลังอ่านหนังสือ</p> <p>ข.ครูชื่นชมนักเรียนที่รักษาระเบียบวินัย</p> <p>ค.นักเรียนกำลังนั่งทำงานในห้อง</p> <p>12.ข้อใดเป็นคำกริยา ก้องชอบกินผักและผลไม้</p> <p>ก.ก้อง</p> <p>ข.ชอบ</p> <p>ค.กิน</p> <p>16.คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดไม่ใช่ชื่อกรรมากริยา</p> <p>ก.ตัวละคร<u>ผ่าน</u>มาทางประตูนี้</p> <p>ข.นางกนิฐ<u>พำนัก</u>อยู่ที่เขาไกรลาส</p> <p>ค.พระสุธน<u>ตาม</u>นางมโนราห์ไป...</p> <p>23.ข้อใดเป็นคำบุพบทบอกเวลา</p> <p>ก.โดย ทั้ง ด้วย</p> <p>ข.เมื่อ ตั้งแต่ จน กระทั่ง</p> <p>ค.สำหรับ กับ แก่</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนพิจารณา		
		-1	0	+1
5.นักเรียนสามารถนำคำมา แต่งเป็นประโยคและจัดทำ หนังสือเล่มเล็กหรือนิทานได้	<p>3. ประโยคที่มีค่านามทำหน้าที่เป็นประธานและ กรรมตามลำดับของประโยค</p> <p>ก. ครูดีนักเรียน ข. ฉันร้องไห้ ค. นกบินสูงจังเลย</p> <p>20.ข้อใดใช้คำลักษณวิเศษณ์ได้ถูกต้องทุกคำ ก.หญิงชราเดินถือไม้เท้าอยู่ในสวนหลังบ้าน ข.ชายหนุ่มสวมเสื้อสีขาวนอนอยู่ในบ้านหลังใหญ่ ค.กระต่ายหูยาวกระโดดไปมาอยู่ในกรงเล็ก</p> <p>22.ข้อใดเป็นคำบุพบทบอกสถานที่ ก.บ้านฉันอยู่ใกล้โรงเรียน ข.หนังสือเล่มนี้เป็นของฉัน ค.สวนจตุจักรจำหน่ายสินค้าทุกชนิด</p> <p>24.ข้อใดเป็นบุพบทนำหน้าคำบอกประมาณ ก.คนมาชุมนุมกันราวหนึ่งพันคน ข.น้องกลับบ้านตั้งแต่บ่าย ค.ปากกาของฉันอยู่ที่เขา</p> <p>25.ประโยคในข้อใดละคำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยค ไว้ ก.แม่สอนน้องทำการบ้าน ข.พี่ทำการบ้านน้องดูโทรทัศน์ ค.น้องดูโทรทัศน์ก่อนทำการบ้าน</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนพิจารณา		
		-1	0	+1
6.นักเรียน ได้ฝึกคิดและเขียนจินตนาการเป็นเรื่องราวจากการมองเห็นของจริงได้	<p>13.ประโยคใดเป็นคำกริยาที่ต้องอาศัยคำหรือกลุ่มคำมาต่อท้าย</p> <p>ก.งูเป็นสัตว์เลื้อยคลานชนิดหนึ่ง</p> <p>ข.นักกีฬาวิ่งตอนเช้า</p> <p>ค.น้องกินข้าวกับแม่</p> <p>15.คำว่า ดี คำใดในข้อความต่อไปนี้ใช้เป็นคำกริยา</p> <p>ก.คิดให้ดี</p> <p>ข.ว่าการเป็นคนดี</p> <p>ค.นั้นต้องดีกับทุกคน</p> <p>17.ข้อใดเป็นคำวิเศษณ์ มีชายแก่นอนอยู่ในบ้าน</p> <p>ก.แก่</p> <p>ข.นอน</p> <p>ค.อยู่</p> <p>18.ข้อใดมีคำกาลวิเศษณ์อยู่ในประโยค</p> <p>ก.แกงร้อนชามนี้มีกลิ่นหอม</p> <p>ข.พื้บนก่อนพื้จึงตื่นเช้า</p> <p>ค.ตำรวจหลายคนล้อมจับผู้ร้าย</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนพิจารณา		
		-1	0	+1
6.นักเรียนได้ฝึกคิดและเขียนจินตนาการเป็นเรื่องราวจากการมองเห็นของจริงได้	<p>27.ข้อใดเป็นความหมายของคำอุทาน</p> <p>ก.เสียงคำที่เปล่งออกมาเวลาตกใจ ตีใจ เสียใจ</p> <p>ข.เสียงที่เปล่งออกมาแสดงความรู้สึกของผู้พูด</p> <p>ค.เสียงที่เปล่งออกมาเพื่อเชื่อมคำในประโยค</p> <p>28.ข้อใดเป็นคำอุทานเสริมบท</p> <p>ก.นี่หล่อนุ่งผ้าผ่อนให้ตีหน้อยนะ</p> <p>ข.อย่ามายุ่งตรงนี้เชียว</p> <p>ค.ว่าแล้วต้องเป็นอย่างนี้</p> <p>29.ข้อใดเป็นคำอุทานบอกอาการ</p> <p>ก.พ่อทำมาหากินเป็นถิ่นฐาน</p> <p>ข.อ้าว..เรานึกว่าเธอรู้เรื่องนี้แล้ว</p> <p>ค.ร้านค้ามีสินค้ามากมาย</p> <p>30.ประโยคใดมีคำแสดงอาการตกใจ</p> <p>ก.แหม...นี่กว่าจะไม่เจอกันอีก</p> <p>ข.โธ่...น่าสงสารเด็กคนนั้นจัง</p> <p>ค.ว้าย....มีตัวอะไรวิ่งตัดหน้า</p>			

ตารางแสดงค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	3	1.00
2	+1	+1	+1	3	1.00
3	0	+1	+1	2	0.67
4	+1	+1	+1	3	1.00
5	+1	+1	+1	3	1.00
6	+1	+1	+1	3	1.00
7	0	+1	+1	2	0.67
8	+1	+1	+1	3	1.00
9	+1	+1	+1	3	1.00
10	+1	+1	+1	3	1.00
11	+1	+1	+1	3	1.00
12	+1	+1	+1	3	1.00
13	+1	+1	+1	3	1.00
14	+1	+1	+1	3	1.00
15	+1	+1	+1	3	1.00
16	+1	+1	+1	3	1.00
17	+1	+1	+1	3	1.00
18	+1	+1	+1	3	1.00
19	+1	+1	+1	3	1.00
20	+1	+1	+1	3	1.00
21	+1	+1	+1	3	1.00
22	0	+1	+1	2	0.67
23	+1	+1	+1	3	1.00
24	+1	+1	+1	3	1.00
25	+1	+1	+1	3	1.00
26	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางแสดงค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ทรงคุณวุฒิ (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
27	0	+1	+1	2	0.67
28	+1	+1	+1	3	1.00
29	+1	+1	+1	3	1.00
30	+1	+1	+1	3	1.00

ภาคผนวก ง

- ตารางเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบชิปปา

ตารางเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
ด้วยวิธีสอนแบบชีปปา เรื่อง ชนิดของคำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เลขที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30 คะแนน)	ผลต่างก่อน - หลังเรียน	
			D	D ²
1	19	27	8	64
2	17	26	9	81
3	18	27	9	81
4	16	25	9	81
5	19	26	7	49
6	20	28	8	64
7	21	28	7	49
8	19	25	6	36
9	20	26	6	36
10	17	24	7	49
11	12	21	9	81
12	18	27	9	81
13	11	25	14	196
14	18	27	9	81
15	11	21	9	81
16	16	24	8	64
17	10	21	11	121
18	20	28	8	64
19	17	26	9	81
20	10	20	10	100

เลขที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30 คะแนน)	ผลต่างก่อน - หลังเรียน	
			D	D ²
21	20	29	9	81
22	19	27	8	64
23	17	25	8	64
24	17	26	9	81
25	12	23	11	121
26	14	26	12	144
27	13	24	11	121
28	19	28	9	81
29	11	23	12	144
30	12	25	13	169
รวม	483	758	$\Sigma D = 274$	$\Sigma D^2 = 2610$
\bar{X}	16.1	25.26	9.13	87
S.D.	3.51	2.34		
t = 20.15				

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางอรพิน หอมละเอียค
วันเดือนปีเกิด	11 มกราคม 2507
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนมูลนิธิวัดศรีอุบลรัตนาราม สพท.อุบลราชธานี เขต 1
ที่อยู่ปัจจุบัน	11 ซ.ชยางกูร12.3 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี